

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie P - Número 58
7 de juny de 2012

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 34, segona i darrera reunió

SUMARI

Interpel·lació

al Govern sobre els problemes dels sectors de l'agricultura i la ramaderia (tram. 300-00175/09) p. 3

Interpel·lació

al Govern sobre el desenvolupament de les infraestructures (tram. 300-00178/09) p. 9

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la previsió d'actuació
en matèria d'incendis (tram. 302-00147/09) p. 14

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el futur del model sanitari (tram. 302-00148/09) p. 23

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del Servei
d'Ocupació de Catalunya (tram. 302-00149/09) p. 30

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el nou pla de mesures (tram. 302-00150/09) p. 37

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques contra l'atur (tram. 302-00151/09) p. 46

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures de transport (tram. 302-00152/09) p. 55

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 34.2

La sessió s'obre a les deu del matí i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major, i el lletrats Antoni Bayona Rocamora i Francesc Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Economia i Coneixement, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família i d'Empresa i Ocupació.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, reprenem la sessió.

Interpel·lació

al Govern sobre els problemes
dels sectors de l'agricultura i la
ramaderia (tram. 300-00175/09)

El catorzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre els problemes dels sectors de l'agricultura i la ramaderia. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Mònica Lafuente.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conseller, passat més d'un any i mig que vostè està al capdavant del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, malauradament constatem que el sector agrícola i ramader està pitjor que mai, perquè una crisi sense precedents els afecta, com a la resta de la societat. Això és cert. Però també perquè vostè, més enllà de grans declaracions als mitjans de comunicació i afalagadors discursos, no posa cap remei per ajudar a un dels pocs sectors que realment podem empènyer a Catalunya a sortir-se'n, de la crisi.

Quan diem que calen estímuls per fer créixer l'economia –això ho hem dit reiteradament els socialistes, els partits d'esquerres, el president Hollande, ara s'hi sumen vostès, benvinguts– no dubtin que han d'anar dirigits al sector agroalimentari, entre altres; però, lluny de fer-ho, vostè pretén que amb copets a l'esquena es resolgui el seu futur incert. Si no aplica polítiques de reactivació i només es dedica a sermonejar, conseller, i fer notes de premsa, li ben asseguro que difícilment ens en sortirem.

He arribat a pensar que està convençut que, com el miracle del pa i els peixos, vostè amb poca cosa aconseguirà salvar el sector. I cregui'm que això no és així. Aquest sector no és aliè a la crisi econòmica que pateix Europa. És un sector que anava aguantant a diferència d'altres sectors, és cert, però cada cop està més esgotat, cada cop té més dificultats per mantenir una renda sòlida i suficient per no prendre la decisió d'abandonar el vaixell, cada cop està més desanimat. I, conseller,

vostè no ajuda, vostè porta el timó d'un departament que pot donar eines perquè el sector aguant, creixi, que agafi solidesa. I, en canvi, no fa res. I quan dic que vostè no fa res, no ho diu el Grup Socialista, ni la portaveu que li parla, ho diu i ho reitera constantment el sector. I això, a vostè, li haurà arribat.

Per il·lustrar aquesta afirmació em centraré en un parell de temes, a tall d'exemples. Vostè sap que un dels sectors que més està creixent en els darrers anys, a pesar de la crisi, és el sector de l'agricultura i la ramaderia ecològiques. És un sector que no pateix pèrdues. Vostè ho sap. Compta amb gairebé un 20 per cent més de productors i elaboradors, 2010 referent al 2009. Pel que fa al volum de facturació, vostè sap que el sector va créixer quasi un 24 per cent. Tenen un 11 per cent més de terra cultivada. I, davant d'aquestes dades, quines accions emprèn vostè per incentivar-lo, per fer-lo més sòlid? Lluny de potenciar-lo li posa fre.

Vostè ha reconegut que aquest sector és un sector viable, però, en canvi, les seves accions van en camí totalment contrari del que s'espera. No el té en compte. Per què ho dic, això? Per diverses decisions que vostè ha pres darrerament. Li ho explicaré. Aquest any ha deixat fora a nous beneficiaris de la convocatòria dels ajusts agroambientals, a l'agricultura i la ramaderia ecològiques. Tot i estar parlant d'ajusts cofinançats en un 85 per cent entre l'Estat i Europa, els diners que posa el departament són minsos. Com diu el sindicat d'Unió de Pagesos, aquest no és un bon exemple de gestió econòmica, conseller, ja que fa perdre uns recursos a la pagesia que no surten dels pressupostos de la Generalitat.

Però el que més ens preocupa és que ja ve de lluny la seva poca predisposició a ajudar el sector ecològic com un dels sectors emergents. Recordem amb indignació l'episodi viscut en la tramitació de la llei òmnibus, que vostè estava disposat a suprimir el CCPAE, el Consell Català de la Producció Agrària Ecològica, que audita i certifica els productes de més de dos mil empreses catalanes; que vostè sap que, amb aquest certificat, poden exportar arreu del món.

Finalment, vostè sap que això no es va dur a terme per la interposició del sector, la complicitat del Grup Socialista, i després s'hi van sumar també la resta de grups de la cambra. Però, per si això no és suficient, aquest any ha suprimit el conveni amb el CCPAE, que pujava a uns 140.000 euros. El seu president, fa poc, recentment, als mitjans de comunicació afirmava que la pèrdua d'aquestes subvencions suposarà que es deixin de realitzar tasques de promoció, importants en aquests moments, i es deixarà d'ajudar els joves emprenedors. Tant que parlem dels joves emprenedors i que se'ls ha de donar eines i que creiem en ells..., doncs, bé, aquest Govern sembla que no hi creu, només paraules i més paraules.

I si tot això fos poc, ens consta que s'està sondejant la possibilitat que certificadores privades operin a Catalunya. No entenem bé de què va aquest sondeig, conseller. I, a més, tenim encara constància que encara s'apunta al CCPAE com un dels organismes susceptibles de ser suprimit. Això segueix planant, segueix sent un dels ens que aquest Govern pretén suprimir. No ho entenem, conseller, realment no ho entenem.

En un altre ordre de coses vull posar de manifest la seva forma d'actuar i la del Govern de Catalunya, que, lluny de resoldre problemes, en molts casos, els generen, o si més no generen dubtes que esdevenen alarmes socials. Tot per la inquietud constant d'actuar a cop de titular. Això sí, als pocs dies han de rectificar.

Parla, en aquest cas, dels greus dubtes que ha generat l'Acord de govern del 15 de juny, de congelar l'atorgament de subvencions de concurrència competitiva i els procediments en tràmit. El dubte que es va generar era si els ajusts a la ramaderia, a l'agricultura i a la pesca quedaven suspesos, minvats o suprimits totalment. I vostè, amagant el cap sota l'ala, no ens ha respost a les preguntes que aquest grup li ha formulat.

Conseller, lamentem que el Govern de Catalunya, respondent exclusivament a l'obsessiva fita de reduir dèficits, decidís suspendre, inconscientment, aquesta línia d'ajuts, que en l'àmbit aquest del qual estem parlant, del sector productor, sap perfectament que moltes línies van per convocatòria pública. Es podrien veure afectats ajusts com la modernització de maquinària, la incorporació de joves, el Pla de reconversió de la fruita, el Pla de cooperativisme, la modernització del sector pesquer, el contracte global d'explotació.

Li volia demanar avui, conseller, que aclarís públicament, si tal com anunciava l'acord, els ajuts destinats al sector primari es veien afectats o, al contrari, quedaven exclosos. Ens trobem, però, sorprenentment que el consell executiu d'aquest dimarts ha decidit aixecar la suspensió temporal dels concursos de subvencions que s'atorguen per concurrència competitiva.

L'objectiu de la suspensió, conseller, és per poder revisar, ara, *a posteriori*, de manera global les subvencions que atorga la Generalitat. És a dir, decidir, com li dic, *a posteriori* de l'anunci, quines es retallaran, quines es quedaran igual o quines s'eliminaran. Sincerament, crec que vostè i aquest Govern no tenen consciència de l'alarma que reiteradament generen amb els seus anuncis amb la finalitat exclusiva d'aconseguir impacte mediàtic, però sense anàlisi acurada prèvia del contingut de la mesura i sense informar prèviament els possibles afectats d'aquestes decisions.

Similar al tancament de les unitats d'agricultura, conseller, primer, vostès diuen que tanquen un munt d'unitats d'agricultura d'arreu del territori, de molts municipis, i diuen que això suposava estalvi de costos, i, *a posteriori*, com en aquest cas que li acabo d'explicar, se n'adonen, rectifiquen i consensuen amb els afectats i amb els ajuntaments noves idees, via dissolucions, però sempre *a posteriori* d'haver fet l'anunci i haver creat alarma social.

En tercer lloc, voldria, també, manifestar el rebuig a com en molts casos estan operant en el dia a dia, de com el poc rigor i la manca de metodologia porta al desconcert de molts pagesos. Li posaré un parell d'exemples. Primer cas: des del departament es va enviar una carta signada per vostè, el passat 2 de gener, a fructicultors afectats per les tempestes de l'estiu del 2009. Informava als beneficiaris que, donada la situació de dificultats que comportava el fet d'haver de retornar préstecs, concedia..., per ajudar a pal·liar les

fortes tempestes, perdó, es modificava un parell d'ordres per ampliar el termini de devolució de préstecs, establint les bonificacions corresponents. Això va ser una bona notícia i ens en vam alegrar, i va ser una bona decisió. Però una cosa és l'anunci que vostès fan, seguit de la notificació, evidentment als mitjans de comunicació, perquè aquesta idea no la perden, i l'altra la bona gestió d'una decisió d'aquesta magnitud.

Perquè, què ha passat, conseller? I no sé si n'està al cas. Que en comptes de comunicar als fructicultors si els han acceptada o no la sol·licitud de prorrogar-los els préstecs, no els diuen ni els notifiquen res, però continuen enviant-los el mateix rebut de sempre. Han generat falses expectatives, com he dit, i un comunicat de premsa, això sí, però el pagès s'ha quedat sense saber què ha passat, ni si se'ls ha ampliat els terminis per retornar el préstec.

Un altre exemple de desconcert: es deneguen ajuts de pagament únic de l'any 2011 a pagesos amb drets històrics, consolidats des de fa anys, i els donen l'explicació des del departament, que, com que tenen un recurs interposat amb l'Administració i que aquest no està resolt, se'ls deneguen els drets històrics. Això no s'havia vist mai, conseller; i això no és una decisió d'Europa, aquesta és una decisió seva i arbitrària.

Si no és així, si això ha estat un error, conseller, del departament, arregli-ho; notifiqui que torna els drets i restableixi els perjudicis per no haver atorgat els ajuts quan tocava, que això podria ser tornant-los amb els interessos corresponents per l'error comès.

I per acabar, i parlar d'ajudar el sector, en el darrer ajut per disposar de liquiditat es va fixar com a condició, per poder-lo percebre, dos condicions: la contractació d'assegurances sectorials i apuntar-se al reg. Tot això per adquirir un ajut per liquiditat.

Senyor Pelegrí, si els crèdits bonificats són per donar liquiditat al sector arran de la crisi, quants pagesos no els hauran demanat pel fet d'haver de complir aquests compromisos tan restrictius que, a més, representen més aportació de diners per part del pagès?

Senyor Pelegrí, cal fer les coses bé i cal actuar. Abans de fer un anunci, abans de redactar el titular de la nota de premsa i fer-se la foto, faci estudis de les repercussions de la metodologia que cal emprar en cada decisió que pren. El seu afany propagandístic porta, en molts casos, a la confusió i repercuteix negativament en el sector agrari. I aquest sector el que necessita, conseller, i vostè ho sap, és poc soroll, eines i reactivació econòmica, estímuls econòmics.

Vostè té la clau, conseller.

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant.

Mònica Lafuente de la Torre

Aquesta clau... –sí, senyora presidenta–, aquesta clau sí que la té, senyor Pelegrí, tan sols li demanem que aquesta la utilitzi.

Moltes gràcies, presidenta, diputats, diputades.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural
(Josep Maria Pelegrí i Aixut)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, senyora diputada, a mi em sap greu, senyora Lafuente, que comparegui davant d'aquesta cambra amb missatges apocalíptics: «Tot va malament, vostè ho fa fatal, només té ganes de sortir als diaris, el sector és un drama, és un desastre, està tot molt malament.» I al final la culpa segur que, pel que interpreto de les seves paraules, és que jo tinc molt afany de sortir als diaris, i com que tinc molt afany de sortir als diaris, prioritzo més sortir als diaris que no pas fer feina per al sector.

Òbviament... –sí aquest és el resum, no?, de la seva intervenció–, per tant, podia haver vingut aquí, dir: «Escolti'm, vostè vol sortir molt als diaris i no ajuda el sector.» I ja hem acabat la interpellació. I, aleshores, jo sortiria dient: «Miri, com deu ser lògic també, jo no puc compartir la seva opinió; no la puc compartir, perquè crec que estem diametralment oposats a la percepció que vostè té d'aquest sector.»

Per què? El sector agrícola està pitjor que mai? Vull dir, el sector agrorramader i pesquer i el sector agroindustrial per primera vegada a la història ha incrementat i ha superat en PIB el principal sector d'aquest país en productivitat i en PIB. I això és, tot i els esforços del conseller, perquè aquest sector s'enfonsi, deu ser a partir d'això. Però en aquests dos últims anys –dos últims anys– el sector agroalimentari, el sector agrari, ramader, pesquer ha pujat l'IPC i està per sobre del nivell del principal sector econòmic del país.

No és obra del Govern de la Generalitat això, és obra exclusivament del sector. Per tant, ja li dic que jo no vull cap mèrit ni tinc cap mèrit en fer això. No en tinc cap, de mèrit, en fer això; però sí que em sembla que és de justícia reconèixer que aquest sector ha tingut una estabilitat. És un sector anticíclic. És un sector que ha generat ocupació, molt poca, 0,4, però ha generat ocupació. I que, el Govern de la Generalitat, òbviament, el que ha de fer, no és intervenir i buscar el protagonisme d'aquest increment en aquest sector, sinó simplement posar les condicions que facin possible que aquest sector pugui sobreviure, pugui perviure i, a més a més, pugui superar-se des del punt de vista del sector.

Que és un sector difícil? Sí. Que és un sector que té moltes dificultats? Sí. Però és un sector que aguanta bé la situació de crisi econòmica que tenim. I des del Govern de la Generalitat..., ja sé que vostè em dirà: «Aguanta bé, malgrat el Govern, que només fa esforços per enfonsar el sector.» Ja ho entenc que vostè dirà això, perquè vostè és el fil argumental que és el que ha anat dient tot això. Jo ja ho entenc, això. Però jo també li dic que nosaltres hem set capaços d'intentar posar a disposició del sector, mitjans –de totes maneres, des-

prés li ho explicaré–, que fan possible que aquest sector pugui aguantar en aquesta situació de turbulències com les que tenim, no?

Li donaré dos dades –dos dades. Any 2011, pressupost del Departament d'Agricultura destinat al sector, 63 per cent. Vostè, que té tantes dades, vingui aquí i expliqui quin era el percentatge dels seus pressupostos, quan vostès governaven, amb relació a la dedicació a l'agricultura. Una dada.

Dos. 2012, 71 per cent del pressupost del departament destinat al sector productiu, no destinat a infraestructures..., ai!, a infraestructures, a estructures..., no; el 71 per cent destinat directament al sector. I a això hi suma vostè el cofinançament que ha dit abans i els 500 milions que en global reben de la Unió Europea, home, són unes xifres molt importants: d'uns 1.000 milions d'euros que hi ha al Departament d'Agricultura, comptant fons propis i fons europeus, més de 830 es dediquen al sector productiu, més de 830, amb un aprimament substancial del que és la infraestructura i del que són les despeses del departament, en pro del sector productiu.

Per tant, home, jo li demano una mica de rigor, també, no?, en les seves declaracions, perquè, miri, vostè diu: «Ho diu el sector, no fan res.» Doncs, jo dec parlar amb altra gent que parla amb vostè, jo dec parlar amb altres persones que parla vostè. Amb vostè vull parlar o no? Jo dec parlar amb altres persones. Perquè hi ha gent que et reconeix el temps difícil, certament, però també et reconeixen una mica les actuacions i les gestions que es fan des del departament, conjuntament amb el sector. I li posaré un exemple. Vostè creu que el tema que s'ha fet amb la PAC és un tema que no ha ajudat el sector i que no ha donat fortalesa al sector? Podem discutir-ho, òbviament, però jo crec que s'ha fet un gran esforç, de tots, de vostès també, eh? Jo... (Pausa.) No, no, sí, sí; jo ho comparteixo amb vostès. Si jo estic d'acord que vostès han ajudat. Però jo no sóc excloent com vostè. Vostè vol estigmatitzar l'acció del departament. Doncs, escolti, miri, jo no comparteixo aquesta actitud ni aquestes posicions, perquè crec que són, hi insisteixo, diametralment oposades al que realment hi ha.

Vostè ha fet una referència i ha insistit i s'hi ha allò..., esplaiat, sobre, una altra vegada més, el tema del Consell Català de la Producció Agrària Ecològica. Deixi de fer aquest discurs, perquè, del que es desprèn també de la seva compareixença o de la seva interpellació, vostè és el portaveu o la portaveu d'Unió de Pagesos i del CCPAE, fa seguidisme de la Unió de Pagesos i del CCPAE, que ja m'està bé, que a mi ja m'està bé, jo no li ho critico això, però és el seguidisme i el portaveu de la Unió de Pagesos i del CCPAE, que ja m'està bé, no hi tinc res en contra, no?

Però, en el tema del CCPAE, expliquem-ho tot i expliquem-ho bé, perquè no es pot explicar les coses sectàriament com vostè acaba de fer aquí i ha fet en reiterades ocasions. El CCPAE és un organisme que no s'ha plantejat mai la deixadesa de les seves funcions. Per tant, una cosa és l'estructura... –ho torno a explicar per si de cas no m'explico bé, i ho tornaré a explicar una altra vegada després–, és el tema de l'estructura. No s'han plantejat mai, en cap cas, perdre o eliminar les compe-

tències sobre el que fa el CCPAE vinculat a la certificació agrària ecològica, mai. Per tant, no ho diguin més, això, ni vostè, ni ningú altre, no ho diguin més.

El CCPAE..., es va plantejar que l'estructura del CCPAE se subsumia pel departament i no deixava de prestar els seus serveis, ni deixava de fer les seves certificacions, ni deixava de fer les seves funcions. Per tant, una cosa és parlar d'estructura, que és del que sempre s'ha parlat, i una altra cosa és parlar, com vostè vol referir-se, d'eliminar el CCPAE, cosa que no s'ha plantejat mai.

I vostè sap que en aquesta sala d'aquí darrere, no sé si en aquest costat o a l'altre, es va plantejar que el CCPAE continuava amb la seva activitat, amb la mateixa estructura, perquè des del CCPAE se'ns deia, i vostès també ho van acceptar així, vostès també ho van..., ja que volen el protagonisme, vostès també ho van acceptar així..., que no hi hagi subvencions del Govern de la Generalitat. I això és el que hi ha.

Ells, què han fet? Ells han apujat els preus, ells han apujat els preus de les certificacions. I ha de saber vostè que també hi ha una pressió, per gent que no deu parlar amb vostè, òbviament, que demana que no hi hagi monopoli de certificació ecològica a Catalunya i que hi hagi obertura perquè hi hagi altres entitats o altres institucions que facin la certificació ecològica. D'això me n'agradaria saber la seva opinió, també.

Per tant, si hi ha el monopoli d'aquestes certificacions per part del CCPAE m'agradaria saber què en pensa vostè, sobre si això ha de ser així i ha de seguir el monopoli o hi ha d'haver una obertura a altres persones o altres empreses o altres entitats de certificació, que també poden donar entrada a productes catalans arreu del món, com fa el CCPAE, eh? A mi ja m'està bé –a mi ja m'està bé–, jo no tinc res en contra del CCPAE, però vostès s'entesten cada dia a fer veure que nosaltres tenim alguna cosa en el tema del CCPAE.

Vostè ha dit: «Vostè l'únic que fa és generar dubtes que fan alarma social: paralització de les subvencions en quinze dies.» Miri, nosaltres el que fem és gestionar una situació econòmica adversa, severa, com vostè sap, i a vegades s'han de fer aquest tipus d'actuacions. I això no genera cap alarma social, perquè en cap cas –en cap cas– s'ha dit que les subvencions del departament es retirarien o no es farien, en cap cas. S'han *paralitzat*, per un tema de conjuntura econòmica severa del Govern de la Generalitat i del Govern de l'Estat. Què passa? Que vostè diu: «Escolti, això no va amb mi –això no vam amb mi–; vostè el que ha de fer és fer totes les subvencions, fer totes les convocatòries...» Fem el que podem. I li asseguro que totes les convocatòries sortiran i aniran sortint. I, per tant, no hi ha cap tipus d'alarma social, que vostè té molt interès, hi insisteixo, i veig, a fer veure i a fer aparèixer, no?

A partir d'aquí vostè diu: «Vostè amaga el cap sota l'ala.» Jo ho contesto tot –jo ho contesto tot. Vostè em fa preguntes i jo les hi contesto. Si no les sé ara, les hi contesto després. I si vostè m'ho fa per escrit, li ho contesto per escrit. I, si no, vostè sap que té a disposició la compareixença..., li ho vaig dir l'altre dia: la Comissió d'Agricultura ha de posar data perquè vingui a comparèixer per una sèrie de preguntes parlamentà-

ries que vostès han fet. Jo no tinc cap problema a comparèixer, ni a explicar-li a vostè què és el que estem fent; no hem d'amagar res.

Per tant, li demano que sigui una mica més rigorosa a l'hora de fer aquestes asseveracions, perquè ahir mateix, en aquest cas, es va aixecar aquesta suposada, mal, mal..., presa la decisió de les subvencions, que hi haurà subvencions, aniran sortint a poc a poc i anirem fent allò que hàgim de fer en la mesura que puguem fer-ho, no?

Vostè ha fet una referència, també –després, me queden coses per a dir-li, però ja les hi explicaré després–, al tema del tancament de les unitats d'agricultura. Sí, hem fet una proposta per a intentar que aquestes unitats que hi havia, que eren una despesa important en l'àmbit de l'agricultura, en comptes de tenir unitats fixes i persones fixes, amb un rendiment de treball molt baix, es facin a demanda. Per tant, en un municipi on hi ha activitat agrària, a demanda de les persones que necessiten ser ateses per l'Administració, es concretaran hores i dies perquè els tècnics i els administratius puguin anar a fer aquests serveis. I així s'ha reconegut, a més a més públicament, la bondat d'aquest sistema, de no tenir una persona sense tota la feina que havia de fer en unes hores determinades de tota la setmana en un ajuntament i canviar-ho per hores de concertació prèvia. Em sembla que és un sistema més modern, és un sistema més eficaç...

La presidenta

Honorable conseller, ha d'acabar.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

...és un sistema més eficient i és un sistema que crec que ara per ara és el que es demana des del punt de vista de l'eficàcia i l'eficiència de l'Administració en les nostres actuacions en aquest sentit.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica té la paraula la il·lustre senyora Mònica Lafuente.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, presidenta. Consellers, diputats, diputades..., conseller, si tiressin d'hemeroteca, veuria que sempre, quan li faig alguna interpellació o alguna proposta de resolució, qualsevol tipus d'intervenció, sempre comença igual, que li saben molt greu –li saben molt greu– les meves intervencions i el que nosaltres li diem.

Qui no és responsable del que està passant sóc jo i el meu Grup Socialista; els que estan governant en aquest moment algun tipus de responsabilitat deuen tenir, per les coses bones però també per les coses dolentes. I el sector agroalimentari que està pujant..., evidentment, quan li diem que s'ha de reactivar l'economia i s'ha d'apostar pels sectors emergents i forts

estem parlant del sector agroalimentari, clar que està pujant el sector agroalimentari, i el que no fa el Govern de la Generalitat és posar-hi eines.

Vostè m'està parlant del seu pressupost. No em pot parlar de com vostè ha repartit el seu pressupost perquè per molts 800 i escaig milions d'euros que diu que ha dedicat al sector productor, el que sí que sabem és que l'import del pressupost que hi havia el 2010 vostè ha baixat en dos anys un 30 per cent. No sé de quines xifres m'està parlant; no deuen ser gaire altes quan ha baixat el pressupost en dos anys un 30 per cent.

Me parla de seguidisme, d'Unió de Pagesos, del CCPAE. El que no sé és de qui fa vostè seguidisme; en tot cas, no m'arriscaria a dir-ho. Però ara li poso sobre la taula dades, per exemple, d'un altre sindicat, perquè el que fem aquest grup polític és escoltar tot el sector, no uns, escoltar tot el sector. I li puc posar unes dades sobre la taula, que no li he mencionat, de, per exemple, el sindicat JARC. Què diuen? Que hi ha endarreriments notables, que els fan anar molt malament al sector, de pagaments, o que, per exemple, no surten ajudes noves per a maquinària en comú, per a plans Renove, per a cessament anticipat, per a agroambientals per a joves agricultors que s'han incorporat recentment. Li sona això d'alguna cosa, conseller? Doncs, això són dades ni d'Unió de Pagesos, ni del CCPAE; són, en aquest cas, d'un altre sindicat agrari.

I el CCPAE, de què tant parla vostè i tan greu li sap. Sí que és veritat, vostè va dir d'absorbir des del departament tota la infraestructura del CCPAE, però vostè sap que això és un error, perquè la credibilitat que té a nivell europeu aquest organisme i a nivell internacional, que per això dos mil empreses catalanes poden exportar, és per la independència d'aquest organisme, conseller. Si les seves funcions les absorbeix el Departament d'Agricultura de la Generalitat perd tota la credibilitat. I això vostè ho sap.

Però vaig a un tema que jo volia posar sobre la taula perquè crec que és molt important, i vostè n'ha fet menció, que és parlar de quelcom molt important per al sector agroalimentari, que és la reforma de la PAC.

A Catalunya es va arribar a un posicionament comú de rebuig, com vostè ha dit, a la reforma plantejada per la Comissió Europea, amb la proposta dels canvis necessaris per a afavorir el sector català. Tot i que a vegades sembla que la història és diferent segons qui l'explica, conseller, aquest gran acord va començar a dibuixar-se arran d'una interpellació del Grup Socialista presentada per la diputada que en aquests moments els parla.

Aquesta interpellació es va fer amb la intenció de pactar entre tots els grups de la cambra i el sector un primer posicionament comú. Es va aconseguir. I a partir d'aquí el departament va constituir la comissió de seguiment de la PAC, fins arribar el 5 de maig al document de posicionament final.

Aquest acord darrerament sembla que pot perillar, ja que el Govern té la temptació constant de capitalitzar com a propi el mèrit que va ser de tots. I no li poso els parells d'exemples que podria exposar-li perquè se'ns

acaba el temps, però en tot cas vostè sap que això està sent així.

Dit això, vull reiterar que hi ha un punt que crea confusió i, en canvi, no paren de donar-hi publicitat, vostè i la resta de membres del seu departament. Estic parlant de la regionalització dels ajuts. I sobre aquesta qüestió li vull fer un seguit de consideracions.

L'Estat espanyol està obligat a regionalitzar. Només quatre països resten per fer-ho, i un d'ells és l'Estat espanyol. La convergència d'un sistema a un altre serà més o menys flexible, però estem obligats a definir quina regionalització volem. No és una qüestió voluntària, com vostè en molts casos exposa, com si fos una decisió que en aquest moment prenem el Reino de España i les comunitats autònomes; és d'obligat compliment.

Un segon punt és una qüestió a resoldre entre l'Estat i les comunitats autònomes. Les institucions europees ni entren ni surten, conseller, en la regionalització a l'Estat espanyol dels ajuts del primer pilar. A Brussel·les cal anar per cercar consens, però no cal que ho faci al voltant de la regionalització que vostè vol. A qui ha de convèncer és al ministeri, i farien bé també vostè i Convergència i Unió de convèncer el Partit Popular.

Lluny d'això el que vam veure la setmana passada és com Convergència i Unió presentava una proposició no de llei sobre regionalització al Congrés dels Diputats. Què va passar? Que el Partit Popular hi va votar en contra i el Partit Socialista es va abstenir. I tot això, per què? Perquè la regionalització que vostè planteja no convenç, perquè no és consistent i no té fonaments sòlids.

Vostè insisteix en la regionalització institucional i productiva de Catalunya. Li recomano que no faci d'aquest tema una causa patriòtica, un tema competencial, un tema de país; no ho és, conseller, és un tema purament econòmic, i el sector ha de saber quants diners tindrà a Catalunya. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Què ens pot passar? –i acabo, presidenta. Què ens pot passar, conseller? Que els cítrics de Castelló rebin més diners que els cítrics de Catalunya, que els cereals... –perdó, de Castelló–, els cereals d'Aragó rebin més...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'acabar, eh?

Mònica Lafuente de la Torre

...diners –acabo–, més diners que a Catalunya.

Tot això, per què? Per la regionalització aquesta, institucional, que vostè vol. Faci cas al sector, faci'ns cas a nosaltres i demani la regionalització agronòmica a nivell de l'Estat espanyol, perquè, si no, vostè sap que en podem sortir perjudicats.

I què li demano per acabar? L'estudi d'impacte econòmic, conseller; no pot fer números a la babalà, ni a palpentes, necessitem un estudi d'impacte econòmic que vostè no ha fet.

Gràcies, presidenta, consellers, diputats, diputades.

La presidenta

Per a la rèplica té la paraula l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, senyores i senyors diputats, començo pel final. Escolti, o jo vaig a reunions diferents o tenim un llenguatge que no ens entenem. La regionalització que està preparant l'Estat espanyol i que està completament d'acord amb el plantejament de la PAC catalana i amb aquesta conselleria és la regionalització agronòmica. Per tant, aquí algú li dóna... (*Pausa.*) Sí, clar, l'estatal. (*Veus de fons.*) Sí, sí, clar. (*Remor de veus.*) Però com poden fer una regionalització agronòmica a Catalunya, si això és impossible...

La presidenta

Senyors diputats, qui parla és el conseller, i la diputada ja ha tingut el seu torn.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Per tant, per rebre més diners. Escolti, de què es tracta aquí?, de no rebre tants diners, no? O vostè no vol rebre tants diners... O vol rebre més diners? Jo faig una pregunta; contesti-la vostè després. Vostè no vol rebre tants diners com hi havia? (*Veus de fons.*) Bé, ho pot fer per al·lusions. Jo ho faig per això, perquè així per al·lusions vostè podrà contestar.

Bé, per tant, jo crec que estem treballant amb l'Estat d'acord amb el programa que es va fer en aquest sentit, i que es va aprovar, i estem intentant vetllar perquè el sector tingui els diners iguals, o més, que tenia fins ara amb relació a la PAC. I això passa evidentment per fer una regionalització agronòmica que no pot ser només i exclusivament de Catalunya. Això és impossible, perquè hi hauria molts menys diners dels que podríem rebre després. A partir d'aquí, veurem com acaba, veurem si ens fan cas des de l'Estat i veurem si ens fan cas des de la Unió Europea, que al final, com vostè sap, són els que manen, no?

Deixi'm tornar una mica abans. Vostè ha fet unes afirmacions abans vinculant-ho al que són els temes de liquiditat, i que hi havia dues circumstàncies que feien impossible i inviable que la gent pogués fer aquest tipus de crèdit i obtenir aquesta liquiditat, no? Diu: «Apuntar-se al reg i a les assegurances.» Vostè m'està dient amb això que demana al sector que no contracti les assegurances? Que està impedit que el sector pugui tenir una assegurança de la seva collita o de la seva renda eventualment? Quan el Departament fa això és perquè també el sector ha de ser responsable, i amb això, almenys, ahir la tarda mateix, tots els sindicats i les cooperatives estaven d'acord que la gent hauria de subscriure assegurances. Una altra cosa és millorar la cobertura d'assegurances. Però que hi hagi un requisit que obligui la gent a contractar assegurances..., escol-

ti'm, em sembla que és el més normal... Ahir a la tarda, participat per tots els sindicats, almenys els que hi eren allí..., potser després vostè parla amb altra gent que no està d'acord amb això, però es va dir així i es va quedar així. I la gent té normalitzat que hi ha d'haver una subscripció de les assegurances.

I amb relació al tema d'apuntar-se al reg..., home, si hi ha una oportunitat de millorar la productivitat de les explotacions a través de l'aigua, què menys? –què menys? O es que fiquem infraestructures d'aigua perquè després la gent no regui? Això és una mica perillós –això és una mica perillós. Li ho diré: nosaltres vam posar a disposició 30 milions d'euros. Sap vostè quants se n'han contractat? Dotze milions d'euros. Sol·licituds per 12 milions. No denegats –no denegats, sol·licituds per 12 milions. I, per tant, encara hi ha un recorregut de 18 milions d'euros que la gent pot apuntar-se i pot tenir aquesta liquiditat que vostè demanava, no?

Per tant, hi ha una cosa que al final, vostè surt aquí: «Escolti, què tal?» Miri, al final les coses són com són, no? Nosaltres podem tenir la disponibilitat que tenim des del punt de vista de liquiditat. Però, deixin-me fer-li una sèrie de reflexions i de dades concretes de per què nosaltres i el Departament d'Agricultura, en concret, està en la disposició en què està des del punt de vista econòmic.

Amb relació al Pla econòmic financer de Regsa, el 14 de desembre del 2010 –recordi la data–, vostès van fer una..., pràcticament amb la legislatura acabada, uns encàrrecs d'estudis, projectes i obres per un valor de 597 milions d'euros, pel període 2010-2017. Incomplible: 2010-2017, 597 milions d'euros.

Sobre encàrrec d'obres noves de la seu del Departament de Lleida, un projecte per un import de 5 milions i mig d'euros, incomplible i irrealitzable sense diners.

Per mètodes alemanys de Regsa, vostès contracten, el desembre del 2010, 39,2 milions d'euros i preveu que el 2012 el venciment d'obres per aquest mateix import per model alemany de 49,5 milions d'euros, incomplible.

L'actualització del Pla econòmic financer de Regsega, exactament igual, 2 de novembre del 2010, per al període 2010-2025, 750 milions. Vostès anaven..., vostès anaven a l'ample. I ara vostès vénen aquí a reclamar que nosaltres fem el que podem amb els diners, exigint molt més el que són diners per al sector privat i per al sector productiu en contra del departament i vénen aquí i diuen: «Escolti, es que vostè no fa res per al sector?» Jo..., si té vostè enveja que sortim als diaris, miri...

I després una altra cosa, vostè diu: «La PAC va ser gràcies al que va fer el Grup Socialista.» Si jo li dono tots els mèrits, senyora Lafuente –li dono tots els mèrits, tots els mèrits. (*Veus de fons.*) Sí, vostè ha dit que la negociació de la PAC va ser perquè vostè va fer una interpellació aquí del PSC que demanava aquest acord amb el daixò.

Escolti, doncs, jo ja li dono tota la raó..., però si jo la hi dono! Si jo no li vull treure aquest protagonisme. No sóc com vostè. Jo li dono tot el protagonisme a vostè. Però, home, també entengui que hi ha d'haver un altre estil de fer les coses –hi ha d'haver un altre estil de fer

les coses. Per part del Govern segurament que tenim errors, però per part de l'oposició, i en aquest cas per vostè..., home, jo també li demano que sigui una mica més rigorosa quan fa les seves afirmacions i quan fa les seves declaracions. Perquè el que no pot ser és que hi hagi afirmacions, com vostè fa en aquesta tribuna, que són absolutament falses, incorrectes i inconcretes. I, per tant, li demano que hi hagi aquest respecte per aquesta constitucional que jo l'he respectada sempre per vostès, i que vostès sap que quan volen no el respecten per mi.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

El quinze punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre el desenvolupament de les infraestructures.

Interpellació

al Govern sobre el desenvolupament de les infraestructures (tram. 300-00178/09)

Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorables consellers, l'oportunitat d'aquesta interpellació va sorgir per part del nostre grup després que, fa dos plens el Grup de Convergència i Unió s'autointerpellés sobre les infraestructures a Catalunya. I la veritat és que des del Grup Parlamentari Popular ens va defraudar una mica aquella autointerpellació. Diguin-nos ingenus, però nosaltres pensàvem que ens explicarien què s'està fent des del Govern de la Generalitat, no només reivindicant aquelles administracions que puguin ser competents amb algunes infraestructures, sinó què s'estava fent respecte de les infraestructures que el Govern de la Generalitat és competent a Catalunya.

Nosaltres partim ja d'una base que segurament coincidim amb la diagnosi que pugui fer el Govern, que pugui fer el conseller de Territori i Sostenibilitat, de les circumstàncies que estan marcant aquesta legislatura, i és que les administracions, totes, no només el Govern de la Generalitat –les administracions, totes–, tenen menys ingressos per un costat.

I, per un altre costat, i especialment aquest departament s'ha trobat amb un volum de despeses molt superior a allò que segurament era de desitjar: despeses no... de projectes previstos i que s'estan abordant, sinó de realitzacions que s'havien fet amb anterioritat i que s'estan pagant ara pels sistemes de diferiment de pagaments que es va utilitzar amb un cert abús per part de governs anteriors.

Però la nostra intenció i la nostra voluntat és de parlar d'aquelles competències que són del conseller, d'aque-

lles competències que són del Govern de la Generalitat en matèria d'infraestructures.

Diverses qüestions per tocar una mica la globalitat o les que entenem que poden ser més importants. Ferrocarril, en ferrocarril, la Generalitat, el departament té competència amb la gestió de rodalies i de regionals, té competència amb tarifes, amb definir l'obligació de servei públic, amb definir les condicions de prestació dels serveis, amb imposar estàndards de qualitat, en imposar sancions per incompliment dels estàndards. És a dir, tenen eines de gestió –eines de gestió–, que fonamentalment, doncs, han de posar negre sobre blanc en el contracte programa amb l'operador que hi ha actualment –l'únic que hi ha actualment–, que és Renfe, i que un dia sí i un altre també, doncs, veiem que hi han uns certs estirabots entre el departament i l'operador.

Però, a més a més d'això, hi han unes fites, hi ha un horitzó, com són la posada en marxa de rodalies a l'àrea de Tarragona. Hi havia un compromís. Hi ha un compromís que això pugui ser realitat a finals d'aquest any 2012. Però també hi ha el compromís de les àrees de rodalies de Girona i de Lleida.

Hi havia el compromís de la integració de regionals amb rodalies. Alguna cosa ja s'ha fet en aquest sentit, però, precisament, en una de les competències que té el Govern de la Generalitat que és en el de les tarifes, en aquesta integració regionals, rodalies, és on hi han hagut més problemes per part dels usuaris. Els bitllets d'anada i tornada que abans tenien una validesa de quinze dies ara tenen només una validesa d'un dia per l'altre. Les tarifes infantils de quatre a catorze anys s'han suprimit. Els abonaments que abans permetien una..., o sigui, tantes anades i tornades com l'usuari considerés necessari, ara han quedat restringides a una sola anada i tornada. Els abonaments de deu viatges ara tenen només una validesa de cinquanta-nou dies, quan el de Rodalies té una validesa fins a canvi de tarifes.

I permetin-me també ja aprofitant..., resulta curiós veure a la web de l'operador com les bonificacions per als menors en el cas de Cercanías és a partir de quatre anys, i diu «excepte Rodalies», o «excepto Rodalies», que és només a partir dels sis anys, no? I, per tant, això és una evidència que s'estan fent servir aquestes competències, i no sé si, en aquest sentit, els usuaris estan massa satisfets al respecte.

Parlem de Ferrocarrils de la Generalitat també, parlem del metro del Vallès. Tenim dos obres importants empantanegades: la prolongació de Ferrocarrils a Terrassa aturades des de l'any passat, i la prolongació de Ferrocarrils a Sabadell, aturats des d'aquest any, amb unes greus afectacions a la ciutadania, no pel fet..., no només pel fet que no hagi acabat aquesta prolongació, sinó per les afectacions que les obres estan causant en els veïns i especialment en els comerços de les zones on hi han aquestes obres. El conseller ens va dir «estem a l'espera de tenir un pla de finançament d'aquestes obres», i ens agradaria saber si tenim ja aquest pla de finançament en l'horitzó.

Metro, línia 9, estem exactament igual. Buscàvem sistemes de finançament. Vostè ja porta des de, diguem-ne, el gener de l'any passat sent responsable

de la conselleria. Va dir que s'alentirien algunes tuneladores. Encara recordo jo durant uns quants anys el diputat Rull queixar-se perquè les tuneladores en el Govern anterior anaven a poc a poc. Ja hem avançat alguna cosa. Ara les tuneladores estan aturades, completament aturades –el tram central completament aturat, el ramal de la Zona Franca aturat, el ramal de l'aeroport en marxa–, i la previsió és d'acabar el 2014. Esperem que ens pugui confirmar la data d'acabament d'aquest ramal de l'aeroport, així com també ens agradaria que ens poguéssim informar sobre les previsions de la represa de les obres de la línia 9 de Barcelona, fonamentalment de l'àrea de Barcelona.

Temes de planificació. També tenia apuntat per preguntar-li sobre les obres d'accessibilitat a les estacions de metro. Rambla Just Oliveres, a l'Hospitalet, per exemple, és un lloc on es queixen. Vallcarca, Poble Sec, Jaume I, com està la planificació d'aquestes obres d'accessibilitat en aquestes estacions del metro.

Eines de planificació. Hi ha un compromís del seu Govern de reformular el Pla director d'infraestructures en un nou pla 2011-2020. Estem a 2012 ja. Sabem que hi ha hagut un informe preliminar de sostenibilitat, i ens agradaria saber quines són les previsions del conseller: si al final haurem de prolongar el període de vigència d'aquest Pla director d'infraestructures en el qual nosaltres coincidim amb la importància de l'estudi econòmic i de la programació de les inversions que s'hi puguin preveure, bàsicament per fer-lo real, per fer-lo creïble, cosa que no passava en els plans anteriors.

Pacte nacional de les infraestructures, conseller: ni el Grup de Convergència i Unió, ni el Grup del Partit Popular varem donar suport en el moment, en la legislatura anterior, al Pacte nacional de les infraestructures. Va ser un compromís també del seu Govern reformular aquest pacte de les infraestructures per dos motius: un primer motiu per intentar aconseguir el consens parlamentari entorn aquest pacte, i, un segon, el d'adequar les necessitats d'inversions a les realitats econòmiques actuals. Ens agradaria saber com tenen també la modificació d'aquest pacte d'infraestructures.

Puntualment, només. Sobre l'aeroport de Lleida, per citar, eh?, un aeroport. També havíem apuntat el de la Seu, havíem apuntat el d'Igualada, Reus, Girona, que de moment funcionen, ja en parlarem, però sí Lleida. Ens van parlar..., i nosaltres també hi havíem apostat per diversificar les opcions, no només des del punt de vista turístic –això ho tenim, esquiadors, ja els tenim–, però s'havia parlat també de càrrega, d'utilitzar l'aeroport com una central de càrrega important i d'utilitzar-lo també com a element de formació aeronàutica. Com està això?, com està evolucionant?

Carreteres. Home, les carreteres que el Govern ha inaugurat..., en podem citar algunes, però citem la C-15 a l'eix Diagonal, la C-17 a Manlleu - Ripoll, la que s'està executant, important, la C-25, el desdoblament de la C-25. Totes elles tenen una peculiaritat, amb independència del Govern que l'hagi engegat o no les hagi engegat, totes elles tenen una peculiaritat: no costen un cèntim, són peatges a l'ombra, i es començaran a pagar en el moment en què entrin en funcionament.

Però, parlem d'altres carreteres que són necessàries a Catalunya, parlem per exemple de la variant d'Olot i de les Presses, imprescindible per evitar els col·lapses que es formen a dintre d'Olot per agafar l'eix Olot-Vic pel túnel de Bracons, no? O la C-55, la setmana passada teníem una visita en el Parlament de Catalunya dels membres de la Comissió de Política Territorial de representats de diferents entitats veïnals i entitats socials de Manresa que ens posaven sobre la taula el cansament i l'esgotament de la reivindicació per la millora d'aquesta carretera, bàsicament per un problema d'accidentalitat, hi ha molta accidentalitat. Quina és la previsió del Govern al respecte d'això?

Em queden vint segons. Tenia apuntades unes quantes qüestions més, però sí que voldria concloure aquesta primera part de la meua interpellació, conseller, dient-li que nosaltres a vostè el sentim sovint parlar de Madrid, de Galícia, d'Extremadura, de València. Nosaltres avui li venim a parlar aquí de Badalona, de Sallent, d'Hospitalet, de Manresa, de Girona, de Tarragona, de Lleida.

Si us plau, el que li demanem és: no giri la cara cap a altres bandes; miri cap a Catalunya, miri les responsabilitats que vostè té, miri les competències que vostè té, i digui'ns i expliqui'ns, expliqui a Catalunya què és el que pensa fer amb totes aquestes qüestions que són competències del Govern de la Generalitat i no pas d'altres administracions.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per respondre té la paraula l'honorable senyor Lluís Recoder, conseller de Territori i Sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat (Lluís Miquel Recoder i Miralles)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat... Bé, començaré pel final de la intervenció del senyor Rodríguez. Evidentment, senyor Rodríguez, jo a vegades, doncs, parlo per buscar comparacions, de Galícia, ha dit vostè, d'Extremadura, de Madrid... Home, no ho faig amb gust, eh?, també li ho dic. Ho faig simplement perquè, com vostè sap perfectament –i en això no ens enganyem–, jo diria que la majoria d'inversions o d'infraestructures estratègiques de Catalunya no depenen de nosaltres, no depenen del Govern de Catalunya. Però això no vol dir que nosaltres ens en desentenguem, al contrari. És a dir, Catalunya i el Govern de la Generalitat tenim tot l'interès que l'aeroport del Prat, l'aeroport de Girona, l'aeroport de Reus, siguin aeroports de primera; que els ports de Barcelona o de Tarragona tinguin els millors accessos; que el corredor mediterrani sigui una realitat; que la nacional II a Girona es desdobli, o que la Lleida-Rosselló o que la Valls-Montblanc, doncs, s'executin, etcètera. I tot això, senyor Rodríguez, com vostè sap, doncs, no depèn de nosaltres, depèn del Govern de l'Estat. I, en fi, l'opinió que tenim sobre les inversions que realitza l'Estat a Catalunya i sobre l'interès amb què es prenen les nostres necessitats no és precisament entusiasta,

eh?, sinó que és decebedora; i si vol li poso altres qualificatius, com podria ser una inversió o un tractament injust, insuficient i reiterat i farcit d'incompliments.

Però anem als temes que ens toquen a nosaltres directament. Vostè ha començat parlant de rodalies, eh?; de rodalies, que ens toca d'aquella manera. Perquè, quan un ciutadà, doncs, no expert en dret llegeix l'Estatut d'autonomia de Catalunya i veu que l'Estatut establia que aquelles línies fèrries que tinguessin el seu origen i final a Catalunya passarien a ser competència de la Generalitat, podia deduir que algun dia Catalunya seria la mestressa en rodalies. Però ihlús ell, perquè la interpretació que fa l'Estat –segur que molt ben assessorat pel magnífic cos d'advocats de l'Estat– és que això, doncs bé, és així però feta la llei, feta la trampa, i al final el que ens ha quedat, el que tenim en aquest moment és una cosa que alguns anomenen «traspàs», altres en diríem «pseudotraspàs» o «una petita broma» que al final el que ens permet, sí, és poder treballar amb els horaris –ahir vaig anunciar la millora dels horaris entre Figueres, Girona i Barcelona– i poca cosa més, no?

Fixi-s'hi: els termes estan confosos, senyor Rodríguez. Vostè, quan parlava de rodalies, ha parlat d'«estirabots», eh?; estirabots que jo estic d'acord que no hi haurien de ser. Però miri vostè qui és que s'enfada, i com tenen desenfocat el *zoom*, no?: s'enfada Renfe. El client qui és? És la Generalitat. I vostè, com jo, suposo que estarà d'acord que el client sempre té la raó. Doncs, no senyor: el qui presta el servei, com que no fem el que ells volen i no li donem la raó, va i s'enfada. S'enfaden i ens planten, no? Això posa de manifest la perversitat d'aquesta relació, perquè al final ells són els operadors, uns operadors en fals, i nosaltres som teòricament el client, els que els diem el que volem d'ells, la qualitat, els estàndards de qualitat que esperem.

A Rodalies Tarragona, vostè també els ha esmentat –intentaré anar responnent totes i cadascuna de les qüestions que ha plantejat–, a Rodalies Tarragona tenim un acord d'establiment del servei, però aquest acord va vinculat a la signatura del contracte de servei entre l'operadora única –l'única possible, perquè l'Estat ha incomplert flagrantment allò que va signar, que és que abans de finals del 2010 hauria d'haver-se modificat la llei ferroviària per tal que el «titular», entre cometes, de la competència pogués triar operador– i la Generalitat. Aquest ja sap vostè que és un contracte de servei que nosaltres hem anunciat que no signarem. Perquè mirin, senyor Rodríguez, pobres però honrats, i la dignitat la tenim i la mantenim, i això no ho perdrem. I, escolti'm, quin sentit té que estampem la nostra signatura en un document amb una altra administració que ens ha demostrat sobradament que en matèria ferroviària el que acorda amb la Generalitat per a ells no té cap mena de valor?, perquè després s'ha de passar pel sedàs del seu interès, de la seva conveniència, que al final és el que ens estan argumentant per incomplir allò que havien de realitzar a Catalunya a conseqüència d'aquest pseudotraspàs o d'aquest traspass de broma.

La segona qüestió. Vostè es referia a una sèrie d'inversions que nosaltres havíem de realitzar. Vull recordar-li que el pressupost d'enguany del Departament de Territori i Sostenibilitat ve marcat per unes circumstàncies

que són les que són, que nosaltres no les volíem i ens les hem trobat: hem de pagar 130 milions d'euros a les concessionàries pels peatges a l'ombra, i hem de pagar 629 milions d'euros pel que són les obres realitzades amb pagament diferit. Això ho hem d'emmarcar, ho hem d'encaixar en un pressupost de la vora de 1.500 milions d'euros, del qual han de sortir les polítiques d'habitatge de la Generalitat, d'ordenació del territori, totes les polítiques mediambientals, etcètera. Per descomptat, d'aquí també han de sortir els diners per fer noves línies ferroviàries, per fer carreteres, per fer inversions portuàries, aeroportuàries... En fi, que, escolti'm, els diners són els que són, i la hipoteca pressupostària, doncs, limita molt la nostra capacitat d'actuació.

Ferrocarrils de Sabadell: una obra pressupostada en 421 milions d'euros, dels quals en aquest moment n'hem executat 136, i se n'han pagat, d'aquests 136, 47 milions. Aleshores, la resta, fins a 421, no hi són, no existeixen. O sigui, senyor Rodríguez, es va començar l'obra, una obra que valia 421 milions d'euros, es va contractar, però el seu finançament es va fiar, doncs, a la providència, a la bona sort, a la disposició addicional tercera dels pressupostos generals de l'Estat, aquell calaix de sastre on es posava tot... Aquesta és la situació en la qual ens hem trobat.

Terrassa, més o menys el mateix: 427 milions d'euros de pressupost, 276 milions d'obra executada, 78 milions d'obra pagada. No hi han més diners per poder pagar ni el que es deu a les constructores ni el que falta per acabar l'obra. Què és el que hem fet? Aturada tècnica, pla de refinançament de l'obra, aprofitar el crèdit del Banc Europeu d'Inversions, concentrar tots els diners que hem pogut alliberar de la renegociació bancària del deute que hi havia contret per mètodes alemanys i enginyeria financera diversa en aquesta obra. En aquest moment estem acabant d'elaborar el pla de finançament, i el meu compromís amb la ciutat de Terrassa i amb la ciutat de Sabadell va ser que abans que finalitzés l'estiu presentaríem la proposta per emprendre les obres.

El calendari, doncs, en el cas de Sabadell seria el mateix que va anunciar l'anterior Govern de la Generalitat. Quant a Terrassa, el calendari el vaig..., diguem-ne que no el vaig anunciar la setmana passada en comissió, perquè no hi ha cap novetat sobre el que ja havíem manifestat anteriorment.

Línia 9. També què vol que li expliqui?, senyor Rodríguez, perquè vostè ho sap perfectament: una obra que costa inicialment o que es pressuposta en 2.000 milions d'euros i escaig, que quan arriba el Govern tripartit avalua el seu cost en 3.000 i escaig, i que en aquest moment se'ns en va a més de 6.000 milions d'euros i, si hi afegim el cost financer, a 16.000 milions d'euros. I no hi havien diners per finançar-ho. Què és el que hem fet? Exactament el mateix que amb Sabadell i Terrassa: hem aturat l'obra, la primera cosa... O sigui, nosaltres el que no podem fer és comprometre recursos que no tenim i anar engreixant el deute de la Generalitat; gravíssima irresponsabilitat. Molts dels problemes que tenen en aquest moment Catalunya i Espanya a nivell de finançament i a nivell d'endeutament són perquè s'han practicat polítiques de despesa irresponsables en el futur. Perquè, senyor Rodríguez,

suposo que vostè i jo estarem d'acord que fer una obra, fer una inversió pública sense tenir garantida la inversió, sense tenir garantits els recursos, és una irresponsabilitat com a governant i és una irresponsabilitat intergeneracional, perquè al final deixem el deute als que vindran darrere, que en molts casos, en moltes d'aquestes obres, seran generacions futures. Per tant, el que hem fet ha sigut renegociar amb les operadores i concentrar tot l'esforç en el tram entre zona universitària i aeroport, que esperem tenir acabat l'any 2014, i això ens permetrà, a més, connectar amb dues línies del metro de Barcelona, amb Ferrocarrils de la Generalitat i amb Rodalies Renfe.

Deixo aquí aquesta primera intervenció, se m'ha esgotat el temps, i espero que en la segona intervenció pugui acabar de respondre els altres temes que vostè m'ha plantejat i aquelles qüestions que puguin sorgir d'aquesta segona intervenció.

Moltes gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyor diputat.

La presidenta

Per a la rèplica té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Conseller, a vegades no recorre vostè al que passa fora de Catalunya. És que, quan nosaltres li fem la interpellació en els termes en què li fem, ho fem perquè és que sempre que el sentim a parlar, sempre, ens parla de fora de Catalunya, i la mostra més evident és que una part molt important de la intervenció que ens acaba de fer vostè, doncs, ha sigut també exactament en els mateixos termes, no?

Miri, de greuges territorials, no en parlem, perquè sap vostè perfectament que aquest diputat és de la comarca del Garraf, i allà en patim uns quants, de greuges territorials, no?, i no ens passem el dia replicant amb els nostres greuges territorials. Miri, adjectius que vostè ha utilitzat: «decebedor» –amb relació als pressupostos de la Generalitat, a les bonificacions dels peatges–, «injust», «insuficient»; són adjectius que perfectament des del Garraf podríem fer perfectament nostres, no amb relació a ningú altre que no sigui el Govern de la Generalitat, i vostè ho sap perfectament, perquè ha tingut d'algun dels alcaldes precisament del seu partit a la comarca del Garraf.

Tema Renfe, molt breu. Permeti'm que li ho digui, eh? Quan vostè diu: «Els clients, que som la Generalitat, i l'operador, que és Renfe...», no, no s'equivoqui. Pensi en els clients de veritat. Els clients som els usuaris; pensi en els usuaris, eh? Quan actuïn, en aquest sentit o en el que sigui, pensin en els usuaris. Perquè jo li he parlat d'allò que pateixen els usuaris, de les tarifes que pateixen els usuaris i dels problemes que pateixen els usuaris. I n'hi han que són responsabilitat de l'administrador d'infraestructures i n'hi ha que són responsabilitat de l'operador. Ja en parlarem, i ho farem. Però en aquells que són responsabilitat del Govern de la Generalitat és on nosaltres li demanem respostes.

I vostè em deia: «Escolti'm, la hipoteca pressupostària que tenim al Govern de la Generalitat...» Escolti'm, hi estem absolutament d'acord. El Govern de la Generalitat, i també el Govern d'Espanya. Vostè també s'hi ha referit, que la hipoteca pressupostària impedeix que es facin moltes coses. Però, igual que els impedeix a vostès fer coses, suposo que també són capaços d'entendre que és la mateixa raó la que impedeix a altres també fer coses. O és que la situació només els afecta a vostès? Mirin, no. Aleshores, clar, nosaltres ens imaginem... Volia introduir el tema dels peatges, però només ho faré tangencialment. Nosaltres estem convençuts que si vostès, Convergència i Unió, demanen al Congrés dels Diputats la gratuïtat de tots els peatges de l'AP-7, a Girona, Barcelona i Tarragona, no tindran cap inconvenient que nosaltres demanem la gratuïtat de tots els peatges de la Generalitat, en les carreteres que passen al voltant de Barcelona. Miri, aquí tinc el document del senyor Duran i Lleida que demana en el Congrés –que suposo que no deu tindre hipoteques pressupostàries– la gratuïtat de l'AP-7 en tota la travessia per dintre de Catalunya. Doncs, suposo que la Generalitat tampoc no hauria de tenir cap inconvenient a aplicar exactament el mateix a les autopistes de Catalunya.

Jo li volia introduir altres qüestions que considero importants. Aigua: què han fet per garantir l'abastament d'aigua i per millorar les xarxes d'aigua que tenim a Catalunya? La qualitat dels rius, qualitat de les aigües: quantes estacions depuradores tenim construïdes i sense funcionar perquè no han entrat en funcionament? Quantes construïdes sense funcionar i malmetes perquè no han entrat en funcionament? Ja no els parlo de les noves que s'haurien de construir. O li puc parlar del collector de salmorres de Sallent que afecten el Llobregat i el Cardener, que estava previst fer el 2010; encara no hi ha ni calendari.

I, per anar acabant, dues qüestions. Una, que no fa referència a infraestructures, però que és un element important, és un element cabdal, que ha estat objecte de debat reiterat, i també ha sigut objecte de la nostra comprensió (*remor de veus*), que també ha sigut objecte de la nostra comprensió, quan ha estat necessari: la Llei de barris. La Llei de barris, segurament, és una de les coses que l'anterior Govern va fer bé i que va tenir un ampli consens en aquesta cambra, per rehabilitar els barris de les nostres ciutats. Fins ara, cent disset ajuntaments s'hi han acollit. Per millorar els barris de les nostres ciutats, però també per fomentar la rehabilitació d'habitatges i de comerços en aquests barris. Aquesta ha estat una bona eina que ha funcionat durant els set anys que hi han hagut convocatòries. Fins que van arribar vostès, que han deixat d'haver-hi convocatòries.

Entenem també la situació. Si l'entenem! –l'entenem–, però també volem posar en evidència que aquest és un altre dels problemes que hi han des del Govern de la Generalitat, en comptes de mirar contínuament cap enfora o cap a un altre costat.

I l'última qüestió –que no sé si li donarà temps, si se centra en aquestes qüestions jo crec que sí, si ens torna a parlar de Madrid, Galícia i Extremadura, possiblement no: Pla econòmic i financer de reequilibri de les finances de la Generalitat de Catalunya. Contemplen

una reducció de 100 milions d'euros en reprogramació d'inversions. De la manera que vostè ens ho ha explicat, em fa la impressió que aquests 100 milions d'euros no els tenen ni ara. I si els tenen, d'on els pensen retallar, conseller?

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per a la rèplica té la paraula l'honorable senyor Lluís Recoder.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí, gràcies. Senyor Rodríguez, intentaré acabar de respondre els temes que vostè m'ha suggerit, malgrat que n'hi han tants que és una mica difícil, no?

Però, miri, jo penso, senyor Rodríguez, que vostè i jo estem molt més d'acord del que aparentment sembla. Molt més –molt més. El que passa és que, escolti'm, vostè té les fidelitats polítiques que té, i això, doncs, l'obliga a fer el paper que fa, entenc. Perquè, escolti'm, si tot plegat fos tan bo, suposo que aleshores la seva portaveu, la senyora Alicia Sánchez-Camacho, no s'asseuria amb la ministra Pastor a negociar una millora de la inversió a Catalunya l'any 2012. I ho ha fet, i celebrego que hi hagi 11 milions d'euros més per desdoblament una vergonya –que estic segur a més que també vostè ho considera–, que és aquest tram de via única entre Tarragona i Vandellòs. Perquè, miri, en aquest moment, l'Espanya de l'alta velocitat, eh?, l'estat europeu que té més quilòmetres d'alta velocitat, es permet unir capitals, escolti'm, amb un gruix d'habitants que són els que són, i en canvi entre la segona i tercera ciutats de l'estat encara hi ha un tram de via única. Això, si no és fruit d'una visió política determinada, no té cap altra explicació, perquè el retorn econòmic i social de les inversions està molt clar. On hi ha més població és on tindràs més trànsit de passatgers quan fas una línia, per exemple, fèrria. I no crec que vostè pugui estar d'acord amb aquesta realitat. Però, escolti, jo ho puc dir, i vostè, doncs, pel que sigui, no ho dirà, no?

Quan algú va acusar en aquesta cambra, en aquell costat, el Govern del Partit Popular del fet que enguany s'havia reduït el 45 per cent la inversió de l'Estat a Catalunya en infraestructures, jo vaig dir: «Això no és important, perquè l'important és la xifra liquidada.» L'important és la xifra liquidada. Ja han vist les dades de l'any passat. Escolti'm, liquidació dels pressupostos generals de l'Estat. Vostès no governaven, eh? Trenta-cinc per cent executat a Catalunya vol dir que de cada cent euros va haver-n'hi 65 que no es van gastar, i, en canvi, a Madrid, 111 per cent.

Però és que això es repeteix un any rere altre, i ho van repetint governs d'un color polític i governs d'un altre color polític. I amb això, senyor Rodríguez, vostè no hi pot estar d'acord –vostè no hi pot estar d'acord–, i per la responsabilitat que vostès tenen, escolti, vostès han d'ajudar a girar aquesta realitat.

Jo, també, quan parlo de Renfe només penso en els usuaris. Jo he dit més d'una vegada que, escolti, jo el

que vull és que Renfe funcioni. No vull res més. Jo, personalment, si tinc alguna cosa contra Renfe és que no és una empresa que estigui bolcada al servei dels usuaris. No hi tinc res més. I, de la mateixa manera que he lamentat moltes vegades des d'aquesta tribuna que Iberia abandonés l'aeroport del Prat, lamento aquest abandonament a què sotmet Renfe els usuaris, els seus clients a Catalunya. Exactament el mateix que fa Adif. I els incompliments d'allò signat entre l'Estat i la Generalitat en matèria ferroviària són flagrants. Per part de l'Estat, no pas per part nostra. Per part, en el seu moment, del Govern socialista. Jo vaig confiar que la ministra Pastor hi donaria la volta. La vaig aplaudir el dia que va venir a Barcelona, que ens vàrem passejar ella i jo pel subsòl de Barcelona amb rodalies, que vàrem anar fins a l'estació de la Sagrera i que va dir públicament, a la Sagrera –jo estava al costat, ho vaig sentir, però els mitjans en són testimonis, perquè ho van reproduir–, que l'Estat tenia un retard d'inversions a Catalunya en matèria ferroviària flagrant. En 5.600 milions d'euros, va xifrar-ho ella. Ho va dir ella, no ho vaig dir jo. Jo vaig dir: «*Chapeau*, molt bé!» Però, després, quan veig els pressupostos generals de l'Estat em quedo decebut.

Llavors, en el tema de carreteres, efectivament, hem conclòs tota una sèrie d'obres que estaven en la seva fase final. Acabarem la C-25 l'any que ve. I de la resta d'obres en matèria de trànsit rodat que ens pertocquen a nosaltres, n'hi han de molt importants, li ho reconec: la C-55, l'anomenada «carretera de la vergonya», a les comarques de Girona, i tantes altres; la variant d'Olot, que vostè també l'ha esmentat. Hi estic totalment d'acord: són carreteres molt importants. Algunes suporten uns trànsits que criden al desdoblament.

Però, què és el que fem nosaltres ara, senyor Rodríguez? I espero que hi estigui d'acord: jo, la instrucció que he donat al departament és que portem la tramitació dels projectes fins a l'últim moment previ a la licitació. O sigui, preparem obres, preparem projectes, els sotmetem a informació pública, els sotmetem a declaració d'impacte ambiental, perquè el dia que hi hagin recursos l'única cosa que haguem de fer sigui prioritzar i puguem decidir quina és l'obra que fem primer; que no haguem de començar a pensar, com ha passat alguna vegada en la història d'aquest país, què és allò que volem fer.

Jo, segurament, aquestes obres no les faré, senyor Rodríguez. Però estaré molt satisfet si aconseguixo que la persona que vingui darrere meu, i li ho poso una mica pessimista, es trobi tot un calaix ple de projectes i pugui decidir, en funció de les prioritats d'aquest país i del Govern, sobre allò que s'ha de tirar endavant de forma immediata.

M'he manifestat pessimista quant a la capacitat d'executar aquestes obres de forma immediata. Però no tinc cap mena de dubte que si aquest país també aconseguix ser...

La presidenta

Senyor conseller...

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...algun dia amo i senyor dels seus recursos, aleshores, escolti, totes aquestes obres, podrem fer, i si l'Estat decideix que abandona algun d'aquests projectes estratègics a Catalunya que són en aquests moments responsabilitat d'ells, que no tinguin cap mena de problema, que amb els nostres recursos gestionats a Catalunya ja ho farem nosaltres.

Moltes gràcies, senyora presidenta; moltes gràcies, senyor diputat.

La presidenta

El setzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la previsió d'actuació en matèria d'incendis, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la previsió d'actuació en matèria d'incendis (tram. 302-00147/09)

Té la paraula l'il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Conseller, senyores i senyors diputats, en matèria d'incendis vivim una situació molt preocupant, a Catalunya: més de 4.400 hectàrees forestals cremades aquest any, davant de les poc més de mil que es van cremar l'any passat.

I la pregunta que ens fem és si hi podem destinar els mateixos recursos que l'any passat si ja hem multiplicat per quatre vegades i mitja les hectàrees cremades i encara hem d'entomar la campanya d'estiu d'enguany. Ens preguntem si podem mantenir el mateix dispositiu quan hem viscut l'hivern amb menys pluja acumulada en els darrers quaranta anys. Tanmateix, aquest mes de febrer ha estat molt fred i ha provocat molta mortaldat de la vegetació. I a més hi hem d'afegir els efectes als nostres boscos de les nevades de l'any 2009, que encara perduren en els nostres boscos.

La nostra resposta és evident: que no. No podem mantindre exactament els mateixos recursos. I per això en el primer punt de la moció reclamem al Govern que revisi el pressupost i adopti les mesures necessàries per tal de garantir els recursos que són necessaris per entomar amb certes garanties la campanya forestal d'estiu d'enguany.

Però no ens quedem només en un moment conjuntural... I, per cert, aprofitant que tenim ara aquí el conseller, algú ens hauria d'explicar, respecte a aquesta campanya forestal, una notícia que va sortir ahir respecte que hi ha una benzinera que no subministra gasoil als bombers dels parcs de Sort i Llavorsí perquè la Generalitat els deu deu mil euros des de l'incendi de Gerri de la Sal, i la conseqüència és que s'han de traslladar quaranta quilòmetres per aconseguir aquest gasoil. Lamentable, conseller, lamentable. I això reque-

reix no només una explicació, sinó una eficàcia en la gestió perquè fets com aquests no es tornin a produir.

Però no només ens quedem amb les mesures conjunturals, sinó que proposem a la moció mesures de caràcter estructural. I en aquest sentit reclamem al Govern que presenti un projecte de llei de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments a Catalunya, atès que la norma en vigor data de l'any 94.

També demanem i instem el Govern perquè defineixi les convocatòries fins a final de la legislatura per a la incorporació de nous bombers professionals i bombers voluntaris, així com la promoció interna de places de bombers d'escala tècnica, de caporal, de sergent i d'oficial, i perquè intenti cobrir aquelles places de què segons la normativa es permet la seva reposició.

També instem el Govern perquè revisi les necessitats formatives tant dels bombers professionals com dels bombers voluntaris i perquè presenti en el termini màxim de quatre mesos una nova oferta formativa que eradiqui els dèficits de l'oferta actual.

I també instem el Govern perquè presenti un nou reglament del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya. I en aquest sentit fem una precisió: que en tot cas supprimeixi el límit d'edat d'accés al cos, fixat en trenta-cinc anys, que consta actualment en el reglament vigent.

També demanem al Govern que presenti un informe davant de la Comissió d'Interior on s'analitzi la capacitat de resposta i la gestió dels parcs de bombers voluntaris i que també analitzi si el model de cobertura de què gaudeixen aquests bombers voluntaris respecte a la seva tasca en matèria d'accidents o invalideses és l'adequada o no i quines millores s'hi poden incorporar.

També reclamem impulsar actuacions per promoure i dignificar el reconeixement social de la tasca dels bombers professionals i voluntaris. Per tant, nosaltres agraïm la rectificació que va fer en la Comissió d'Interior, em sembla que aquesta setmana, el conseller d'Interior respecte a aquelles paraules amb què va referir-se en aquest Ple a un ADF en concret. I, per tant, amb aquesta rectificació el conseller contribueix de forma efectiva a aquesta promoció i dignificació del reconeixement social de la tasca dels bombers voluntaris i professionals.

I, també, finalment, reclamem, en el novè punt i darrer, que s'acceptin els mitjans humans i materials que l'Administració general de l'Estat o altres administracions posin a disposició del Govern per a l'extinció d'incendis a Catalunya, d'acord amb els criteris dels responsables operatius de cada intervenció. Per tant, acceptem els mitjans, i els responsables operatius ens diran com s'han d'utilitzar aquests mitjans en cada intervenció concreta.

Crec que és un missatge important, precisament en aquests moments de crisi que vivim, que apostem per una col·laboració entre totes les administracions, i tots aquells mitjans de què puguem disposar i que siguin operatius, poder-los utilitzar en aquesta fita comuna que és actuar amb la màxima eficàcia davant d'un incendi forestal.

Ho tornem a dir. Potser és l'anècdota, però aquesta anècdota comença a ser significativa: uns bombers no poden anar a les benzineres perquè els subministren gasoil..., i han de fer quaranta quilòmetres –quaranta quilòmetres...

La presidenta

Senyor diputat...

Pere Calbó i Roca

...només per posar gasoil.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per defensar les esmenes té la paraula en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'Illustre senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. Abans-d'ahir, a la presentació de la campanya 2012 contra els incendis forestals, vam tenir l'oportunitat de fer diverses intervencions. I, ja que el conseller Puig atribueix sempre les nostres intervencions a una visió ideològica equivocada, mirem com han reflectit els titulars de dos diaris ben diferents la comissió d'abans-d'ahir. *El Periódico*: «Catalunya pateix el pitjor inici d'any en incendis des de 1998. Els consellers Puig i Pelegrí adverteixen que aquest pot ser un estiu d'alt risc. L'oposició lamenta que hi hagi retallades en la campanya, tot i una situació difícil.» *La Vanguardia*: «La campanya contra incendis reflecteix també les retallades. Segona campanya d'estiu en què els efectius d'extinció disposaran de menys pressupost per enfrontar-se al foc. En el que portem de 2012» –tot això ho diu *La Vanguardia*, eh?–, «s'han cremat unes quatre mil hectàrees forestals, i en tot el 2011 varen ser unes mil.» Fins aquí el que deien els diaris.

Constatació: les retallades en seguretat tenen conseqüències; més morts en accidents de trànsit, més dones mortes per violència masclista, més inseguretat a les zones rurals, més hectàrees cremades... O es donen un seguit de casualitats increïbles o les retallades en seguretat produeixen efectes negatius. En tenim un exemple d'avui, que l'ha citat el senyor Calbó. Titular del diari *Segre*: «Els bombers de Sort es proveeixen de gasoil a Tremp perquè Rialp no els fia. La gasolinera del Pallars Sobirà es nega a subministrar-los-en perquè la Generalitat ja li deu deu mil euros.» Ho diu el diari.

La interpellació i la moció del diputat Pere Calbó la considerem oportuna. En un any i mig de mandat del conseller Puig s'han cremat les mateixes hectàrees que en els quatre darrers anys de l'anterior Govern. Ara hi ha hagut sequera i vent, però també l'anterior Govern va haver de fer front a episodis de sequera, vent o nevades. Això no ha canviat. El que ha canviat és que ara la prevenció i l'extinció d'incendis no és una prioritat del Govern, perquè les prioritats es concreten als pressupostos.

Nosaltres tenim la predisposició a votar la majoria de punts de la moció: més pressupost per al 2012, projecte de llei de prevenció i extinció d'incendis, incorporació de nous bombers, informe sobre les resolucions de la Comissió d'Horta, més formació, reglament del cos, informe sobre la situació dels bombers voluntaris... Hi estem d'acord, tot i que han quedat una mica descafeïnats per les transaccions a què hem tingut accés.

Fem constar que pel que fa a la necessitat d'una llei de prevenció i extinció d'incendis, el meu grup la presentarà al proper ple. No caldria esperar els terminis lentíssims del Govern, reconeguts a l'esmena de Convergència, que demanava temps per presentar-la durant tota la legislatura i que, segons la transacció, ara quedarà per al primer trimestre del 2013.

Hem presentat tres esmenes. Una que matisa el tema del suport de les altres administracions. Això s'ha de fer quan ho consideri necessari la Generalitat i actuant a les ordres de la Generalitat. Pensem que és un error de Convergència i Unió assumir la transacció amb el PP. Mirin de llegir-la bé: la Generalitat queda lligada de peus i mans a l'Administració de l'Estat. I per això votarem que no al punt 9, perquè pensem que supedita la Generalitat a l'Estat central.

Una segona esmena: informe sobre el tancament de parcs per manca d'efectius, perquè no disposen ni dels tres bombers que legalment són el mínim, cas de Calaf, Cambrils i Calonge el dia de Nadal, cas d'Hostalric i Calonge per Cap d'Any. I, segons resposta escrita del conseller, quinze parcs de les regions de Girona, Metropolitana Nord, Lleida, Centre i Tarragona varen quedar sense servei durant els incendis dels dies 8 a 11 de març. Quants casos més hi ha hagut? Ho volem saber.

Tercera esmena: incrementar el diàleg i la negociació amb els sindicats del Cos de Bombers. Abans-d'ahir el conseller s'hi va referir dient que no treballen al territori, sinó que treballen als sindicats. Així és molt difícil el diàleg, quan els bombers pateixen alhora les retallades de mitjans i de les seves condicions laborals. Disposem de magnífics professionals, però necessiten recursos.

Cal, doncs, un replantejament de la política contra els incendis, i la moció em sembla un bon punt de partida –ara una mica descafeïnat–, amb l'excepció del punt 9. Ara bé, amb una contradicció: el PP és coresponsable dels pressupostos que han retallat les aportacions a la lluita contra incendis, perquè ha permès la seva aprovació en els pressupostos d'aquest any.

I, en tot cas, un últim suggeriment: mirin bé la transacció a què han arribat amb el senyor Calbó. Supedita la Generalitat a l'Administració de l'Estat. La col·laboració és bona amb les altres administracions, a vegades és necessària, però és la Generalitat qui ha de tenir la darrera paraula sobre si l'accepta o no, i això no ho diu, la transacció, i a més ha de quedar clar que aquests serveis queden a les ordres del Govern de la Generalitat, i això tampoc ho diu, la moció, perquè el senyor Calbó, per raons en aquest cas sí que penso que ideològiques, no ha acceptat l'esmena que ha presentat el Grup d'Iniciativa.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Molt honorable presidenta, il·lustres diputades i diputats, honorables membres del Govern, hem presentat alguna esmena, mínimament, en el sentit d'adequació per dues qüestions, diguem-ne, tècniques i una de política.

Les qüestions tècniques són l'efecte del reglament. És clar, no veiem gaire el sentit –quan aquí, en la moció inicial del Partit Popular, i després en la transaccionada, segons se'ns ha repartit per Convergència, del que es parla és de presentar una nova llei– de fer un reglament previ a aquesta llei, si efectivament es vol complir, evidentment, el fet de la presentació de la llei. Perquè, llavors, serà un reglament d'una durada molt curta i que s'haurà de ràpidament adaptar i fer un nou reglament quan surti i quedi aprovada aquesta nova llei. Excepte que en l'explicació per part del senyor Calbó pugui dir-nos quina raó d'urgència fa que calgui fer una reforma reglamentària a tan curt termini, per a una durada tan curta, de pocs mesos, doncs no veiem el sentit de fer un reglament ara, provisional, de cara a una presentació de llei.

Pel que fa a la llei mateixa, la mateixa raó que ha explicat el representant del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Ja al proper plenari hi anirà una proposició de llei d'Iniciativa presentada sobre aquesta matèria. Per tant, el que veiem és que el que caldria seria agafar com a punt de partida –perquè després ja a la comissió es farà l'estudi corresponent, les esmenes corresponents– la proposició de llei presentada, sense haver d'esperar tots els terminis necessaris perquè el Govern arribi a presentar un projecte, que ja veurem quan. Perquè, hi insisteixo, que entri a tràmit una proposició de llei en el Parlament de Catalunya, com saben vostès, no implica que s'aprovi com a tal la redacció presentada, sinó exclusivament que s'obri la via legislativa i, per tant, que vagi cap a la comissió corresponent. Per tant, que el Govern doni instruccions a efectes que els grups que li donen suport puguin votar en aquest sentit.

I, per últim, quant a la que té un caràcter ja més directament més polític, és la corresponent a la col·laboració o la integració del que puguin aportar les altres administracions. Entenem que això ha d'estar a disposició de la Generalitat, que és la Generalitat la que ha de decidir si vol o no aquestes ajudes i que, en qualsevol cas, aquestes ajudes o intervencions han de ser en un comandament operatiu, un sol comandament operatiu, i que estigui en mans de la Generalitat de Catalunya, a efectes d'evitar, com saben vostès, les disfuncions que s'han produït en altra matèria policial, de protecció o de bombers per la voluntat d'aquestes altres administracions, especialment la de l'Estat, no d'ajudar, sinó de manar, substituint la Generalitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'honorable senyor Joaquim Llena.

Joaquim Llena i Cortina

Gràcies, molt honorable presidenta. Miri, senyor Calbó, jo no dubto de la seva bona intenció inicial, i fins i tot li diré que comparteixo fil per randa el discurs, el contingut de la interpellació i el que avui ens ha afirmat. Ara, quan passem als punts de la moció tinc la sensació que en alguna cosa m'he perdut, no?, que no és el mateix el que vostè ens deia l'altre dia i el que avui s'ha reafirmat, o el que vostè va expressar en la Comissió d'Interior i el que avui, sobretot després de les transaccions..., amb el contingut a què han arribat, no?

I, miri, farem un repàs de les propostes de la moció i li parlaré de quina era l'esmena que nosaltres volíem incloure i per què, no?

En el punt 1 vostè ens parla de revisar els pressupostos. Jo ja ho entenc, que fa falta, i cal, i és necessari, però també –i no és un retret, senyor Calbó– li diria: «Escolti'm, haver-s'ho pensat bé.» No fa massa temps vostè va permetre que aquests pressupostos, quan les condicions de sequera ja eren extremes al nostre país, tressin endavant. I alguns vam advertir, ja sigui en comissió o en el mateix ple: «Escolti'm, no anem bé.» Els mateixos bombers, quinze dies abans d'aprovar els pressupostos, van vindre aquí, al Parlament, i van fer una roda de premsa advertint del que vostè ens diu avui. D'acord, és a dir, fa falta fer-ho, però pot ser que arribi tard, senyor Calbó, perquè estàvem advertits, i bé...

Pel que fa als punts 2, 5, 6 i 7, no?, parlem de revisar tot un seguit de qüestions relatives als bombers: reglament, projecte de llei, formació, temes d'assistència als bombers... Escolti'm, hi estem totalment d'acord, però passen tantes coses, i ho han dit per activa i per passiva, els bombers, voluntaris i professionals. I, escolti'm, després de trenta anys de funcionament de Bombers, després del desori que hi va haver en el darrer incendi, en el de Rasquera, a les Terres de l'Ebre, potser que fem un pla director amb la participació de tots, i a partir d'aquest pla director parlem de fer un decret, parlem de fer un reglament. Perquè ara és com una mena de poti-poti: reglament, decret, revisar la formació... Fem-ho ben fet. La nostra intenció era..., una esmena..., dir: «Fem un pla director.» Evidentment, el director de la batuta ha de ser el conseller i el seu equip. Però fem un pla director i endrecem les coses. És a dir, jo estic totalment d'acord que potser cal una llei, que cal un nou reglament, però fem les coses ben fetes. Perquè tot el que passa ens diu que aquí no hi ha ordre i hi hauríem de posar una mica d'ordre.

El punt 3. Miri, brindis al sol. Vostè em diu: «Segons les disponibilitats pressupostàries.» Ja sabem que quan en alguna transacció posem «segons les disponibilitats pressupostàries» és allò de l'anunci: «Pues va a ser que no.» Ho sabem, perquè ho hem comprovat i ho hem constatat.

El punt 8 és obvi. Hem de fer coses perquè els nostres bombers, magnífics professionals, se sentin estimulats, recolzats i reconeguts.

I en el punt 9 coincideixo amb els arguments tant del senyor Bosch com del senyor López Tena. Escolti'm, no es tracta de dir qui posa, qui mana, qui no mana. Hi ha un govern, que és el de la Generalitat, que té competències. I, evidentment, els mitjans –com ha passat sempre en el dia a dia, i no cal que ho remenem més– que tenen l'Estat o altres comunitats es posen a disposició d'una situació d'emergència. No cal que d'aquest tema en fem –ja m'ho permetran– un debat nacionalista d'aquí o d'allà. No cal. És una emergència, i per tant el que cal fer és posar-ho a plena disposició.

Miri, jo vull llegir la nostra esmena perquè vegin el contingut del que afirmem. És a dir, fem-ho ben fet. Fem el reglament, fem la llei, fem el que calgui, però fem-ho bé, no? I la nostra esmena al que insta és, en el termini d'un any, el Govern perquè elabori un pla director de Bombers de Catalunya que estableixi les directrius del Cos de Bombers de Catalunya en el període 2015-2025. «Aquest pla comptarà amb la participació de representants de bombers voluntaris i professionals, i contemplarà aspectes organitzatius, de coordinació interna amb els altres cossos de seguretat, aspectes de formació, de vigilància de la salut i la cobertura assistencial tant de bombers professionals com de bombers voluntaris. Aquest pla servirà, si s'estima oportú, per a les accions legislatives que es considerin en el futur.» Escolti'm, més bona intenció, més bona predisposició, que això no li podíem pas evidenciar.

En aquest sentit –i li ho demano, presidenta– demanarem votació separada dels punts 2, 5, 6, 7 i, a part, també, del 9. En els 2, 5, 6 i 7 votarem que no per una qüestió de formes i de formes seves, i en el 9 ens abstindrem, perquè considerem que és una obvietat.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió té la paraula la il·lustre senyora Beth Abad.

Elisabeth Abad i Giralt

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyors i senyores diputats, el nostre grup està d'acord amb el plantejament general de la moció, ja que hi ha acord en els punts 3, 4, 5 i 8. Però, tanmateix, hem presentat una sèrie d'esmenes, transaccionades, que esperem que siguin acceptades pel grup proponent, perquè entenem que són esmenes encaminades a millorar les polítiques de prevenció i extinció d'incendis, perquè entenem que hi ha una voluntat clara de resoldre totes aquelles qüestions que tenen a veure amb la previsió d'actuació en matèria d'incendis.

Però deixi'm, abans d'entrar en el que és el contingut pròpiament de la moció, que faci una obligada i breu referència a la sessió informativa sobre la campanya de prevenció i extinció d'incendis que va tenir lloc en aquest Parlament el passat dimarts a càrrec dels consellers Puig i Pelegrí, en tant que van presentar com el Govern planteja tot el que és la planificació i la programació de prevenció i extinció d'incendis en un estiu complicat. A la presentació de la campanya tots

dos consellers van reconèixer que encetem un període amb una situació complicada i s'ha d'estar preparat. I per això van dir que amb els mitjans actuals es fa tot el possible. El Govern fa un esforç molt important de coordinació, de millora, d'increment de l'eficiència i l'eficàcia en l'ús dels serveis públics. I tant és així que el Departament d'Interior millora tots els sistemes preventius, amb un augment fins i tot del total d'efectius vinculats a l'extinció d'incendis exactament de seixanta-cinc persones més que l'any 2011. El Govern destinarà, entre el Departament d'Interior i el Departament d'Agricultura, un total de 37,33 milions d'euros a aquesta campanya. Però, a més, malgrat la contenció de la despesa, el Departament d'Interior ha previst un increment d'1,3 milions respecte a la campanya del 2011, i per tant això suposa un esforç important per fer front a la campanya forestal, complicada.

D'altra banda, també vull afegir que en la sessió d'aquest dimarts el Govern va aprovar destinar 4 milions d'euros a ajuts per a la gestió forestal sostenible de finques de titularitat pública, i ahir mateix va crear un servei especial de vigilància per evitar els focs declarats durant la recollecció de cereals a l'Urgell, la Segarra, la Noguera i el Segrià.

Deixi'm dir, doncs, per acabar aquesta primera part, que hi ha una resposta per part del Govern de la Generalitat, que, d'acord amb les previsions i la planificació que es fa, s'ha plantejat un pla d'incendis suficientment fort per fer front als riscos, que tenen, a més, un punt d'incertesa, que també cal valorar. Però hem de donar garanties i seguretat a la ciutadania respecte del risc d'incendis, hem de col·laborar amb la societat i hem de generar confiança. I aquesta campanya ho recull.

Bé, ja en referència al contingut de la moció, nosaltres estem d'acord, com he dit, en els punts 3, 4, 5 i 8, perquè entenem que el que es sol·licita és perfectament assumible, en part perquè el Govern de la Generalitat ha estat amatent en els temes plantejats, i que en conseqüència ja s'han dut a terme, i perquè no hi ha dubte que el Govern, i el Departament d'Interior en particular, ha resolt tots aquells problemes que sorgeixen i els ha resolt satisfactòriament.

Quant al punt 1, votarem a favor de la proposta si s'accepta el text de l'esmena, atès que el conseller d'Interior i el d'Agricultura ja van comparèixer dimarts per presentar la campanya forestal del 2012, com ja he comentat.

Respecte al punt 2, ja és voluntat del Govern, i així es va fer constar també en el nostre programa electoral, revisar i presentar un nou projecte de llei de regulació de serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments de Catalunya. Esperem que s'accepti la transacció plantejada pel nostre grup de presentar-lo com a màxim durant el primer trimestre de l'any 2013.

Pel que fa al punt 6, el Departament d'Interior està treballant en un nou reglament de bombers voluntaris i es planteja presentar l'esborrany abans del 31 d'octubre d'enguany i aprovar-lo com a màxim durant el primer trimestre del 2013.

S'accepta el text original que fa referència a suprimir el límit d'edat d'accés al cos fixat en trenta-cinc anys,

atès que en la present convocatòria de bombers voluntaris del 2012 ja no hi havia límit d'edat. Així, doncs, esperem que la transacció sigui acceptada pel Grup Popular.

Al punt 7, també esperem que la transacció presentada al grup proponent sigui acceptada.

I, finalment, al darrer punt de la moció, s'ha presentat una transacció en el sentit, com va dir el conseller Puig en la presentació de la campanya electoral, que la Generalitat no té cap inconvenient a l'aportació de recursos, tot i que correspon als responsables de l'operatiu de l'extinció determinar quines necessitats tenen en mitjans i en dotació de personal en ares de maximitzar l'eficàcia de l'acció.

Acabo, doncs, la meua intervenció esperant que s'incorporin les esmenes presentades pel nostre grup parlamentari, perquè totes elles van encaminades a millorar les polítiques de prevenció i extinció d'incendis, a reforçar la feina i l'esforç que fins el dia d'avui estan fent el Departament d'Interior, el Cos de Bombers, tant funcionaris com voluntaris, tot el personal dedicat a la prevenció i a l'extinció d'incendis, per donar compliment en temps i forma a les reivindicacions que permetin avançar en un millor sistema de polítiques de seguretat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

(Pausa i veus de fons.)

Joan Laporta i Estruch

Molt honorable presidenta, honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, bé, donaré suport a la moció presentada pel senyor Calbó, del Partit Popular, perquè entenc que l'objectiu final, doncs, és dotar de màximes prestacions materials i humanes el nostre Cos de Bombers professionals, el seu equip de voluntaris, en la prevenció i extinció d'incendis.

Deixi'm dir que, sent una moció presentada per vostès, cal preguntar-se de quins recursos disposarem, perquè per fer tot el que diu la moció, com incorporar nous bombers i, a més a més, revisar, doncs, els plans aquests de formació per als bombers professionals i voluntaris, calen recursos. M'està dient vostè «els pressupostos». Bé, confio que incorporin això, una partida extraordinària en els pressupostos. O havia pensat que potser vostès s'havien decidit per donar suport al pacte fiscal en la línia del concert econòmic.

Permeti'm que li digui que sóc bastant escèptic en aquestes qüestions, però en qualsevol cas li faré confiança, en la seva moció, perquè penso que el país necessita actualitzar i millorar la seva política de prevenció i extinció d'incendis, adequada a les necessitats del país. Entenc també que cal vetllar, doncs, per la prevenció i per la coordinació dels efectius. I, a més a més, doncs, també trobo bé a la moció el que fa referència a acce-

lerar el nou pla forestal de Catalunya per assegurar la conservació i seguretat dels nostres boscos.

I aprofitar la moció, doncs, per reconèixer la tasca dels bombers professionals de la Generalitat de Catalunya, del seu equip de voluntaris, de les més de 7.500 persones que formen part de les agrupacions de defensa forestal, i així com celebrar el fet que s'hi hagin incorporat ja els grups d'emergències mèdiques, que eren tan reclamats pels nostres bombers.

Gràcies, honorable conseller, molt honorable presidenta, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, diputats i diputades, coordinació, mitjans i menys paraules és el que necessiten els bombers de Catalunya; més coordinació, més mitjans materials, per tant, més pressupostos, i menys paraules.

I dic «menys paraules» perquè, en aquest Parlament –alguns vam ser portaveus en aquella comissió–, en la Comissió d'Horta de Sant Joan, es van aprovar una sèrie de mesures, una sèrie de propostes de resolució aprovades per la comissió que avui encara no s'estan complint, conseller. No té tota la responsabilitat vostè, però avui encara no s'estan complint les propostes de resolució, després del que va succeir a Horta de Sant Joan. I tots coneixem les conseqüències personals i materials d'aquell incendi.

Per tant, podem aprovar mocions al Parlament, podem dir que farem reglaments, podem dir que farem lleis, però si vostès retallen dos terços el material que tenen els bombers, si vostès no donen ni tan sols..., ni paguen els deutes perquè tinguin benzina els bombers de Catalunya, de què serviran totes les paraules que avui diguem aquí? De res.

Per tant, nosaltres, no és que no vulguem sumar, i ho farem, de fet, en molts d'aquests punts, però la realitat dels bombers que ens estiguin veient i els ciutadans que sàpiguin del que estem parlant..., saben que, si no hi han materials, si no hi ha personal, si no hi ha coordinació, acaben passant les coses que passen.

I, en aquest sentit, nosaltres som escèptics que..., amb propostes de resolució que després no es compleixen, amb reglaments que sí que són necessaris moltes vegades, però que sobretot no ataquen el principal problema, que és la disposició pressupostària, i el segon problema, que és la coordinació, no ho solucionarem.

I, finalment, en aquest sentit, nosaltres volem recordar, amb aquests fets i no paraules, que a Catalunya, mentre els bombers no tenen prou mitjans, encara tenim els mateixos ajuntaments que teníem abans d'aquesta crisi, encara tenim els mateixos consells comarcals que teníem, encara tenim els mateixos sis canals de televisió que teníem abans de la crisi i enca-

ra existeix la mateixa estructura política que teníem abans d'aquesta crisi.

La crisi per als bombers, la crisi per als policies, la crisi per als mestres, la crisi per als jutges, però la crisi no arriba mai quan hem de suprimir estructures polítiques, senyors? Doncs, jo crec que aquesta pregunta no és que se la faci aquest grup i Ciutadans, se la fan molts ciutadans de Catalunya. I, hi tornem a insistir, fem retallades?, sí, però retallem allà on no costarà possiblement la vida a ningú, on no costarà...

La presidenta

Senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

...una desgràcia a ningú. (*Veus de fons.*) Sí, sí, ja sé que no agrada, però la realitat de les dades és que, quan juguem amb foc, de vegades ens podem cremar. I en aquest cas...

La presidenta

Senyor diputat!

Albert Rivera Díaz

...reduir els pressupostos –acabo, presidenta–, reduir els pressupostos de la Generalitat en matèria d'incendis és jugar amb foc i ens podem acabar cremant.

Gràcies, senyora presidenta, senyors diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustríssim senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Senyora presidenta, senyor conseller, senyor Calbó, senyors diputats, vagi per endavant que la nostra línia general serà favorable a la moció, amb algunes matisacions que tot seguit hi introduiré.

Miri, fa pocs dies vàrem analitzar la campanya d'incendis. Va ser una sessió molt interessant, perquè aquesta sessió sempre ho és, cada any, en la qual vam poder conèixer la posició de tots els grups. Però va ser una sessió, permeti'm que li ho digui, senyor conseller, innecessàriament tensa. És a dir, hi ha molts elements d'acord, suficients perquè no calgui donar-hi aquesta tensió. I avui hem de reconèixer que el senyor Calbó ha vingut a col·laborar a corregir aquesta situació fent-li un massatget, amb aquesta moció massatge, en la qual, de les moltes coses que hi podríem introduir, de les moltes coses que vam trobar a faltar en la sessió informativa, n'agafa unes poquetes i demana poc.

Però, en tot cas, el que demana està bé, en línies generals, exceptuant el punt 9, que, com vostè deu imaginar, nosaltres no acceptem una submissió de la Gene-

ralitat als interessos partidistes del PP. Perquè vostès han fet un ús partidista d'aquesta qüestió. Ho han fet tant des de l'actitud de la delegada del Govern com des dels mitjans de comunicació públics que estan sota el seu control, en els qual els periodistes s'han queixat que els obligaven a informar dels mitjans aeris que ficava l'Estat als incendis i no dels mitjans aeris que hi ficava la mateixa Generalitat. Vostès fan ús partidista i sectari dels mitjans públics i de coses que no s'hi hauria de jugar, com quins mitjans es posen i quins es deixen de posar. Vostès fan aquestes coses.

I, per tant, no els acceptarem la humiliació que suposa el punt 9. Perquè és evident que qualsevol cos de bombers de territoris fronterers es deixa mitjans, com hi han mitjans catalans que han apagat incendis a l'Aragó i on faci falta, i si un dia han d'anar fins a Extremadura o fins a Portugal, hi aniran, és clar que sí, com han vingut mitjans francesos aquí i com han d'anar mitjans d'on sigui a on sigui. Això no caldria ni parlar-ho.

Ara, vostès, no; vostès quan ocupen una parcel·la de poder l'han d'utilitzar amb fatxenderia i han de dir «aquí estem nosaltres» i «ens deuen això i ens deuen allò», i els hem de donar les gràcies. Doncs, miri, no els donarem les gràcies. El que ha d'haver-hi és la coordinació normal, lògica i la lleialtat normal que existeix no ja entre els governs a l'hora d'afrontar aquests fenòmens, sinó entre els professionals. Digui-li a un bomber de l'Aragó que no ha d'anar a Catalunya o a un bomber de Catalunya que no ha d'anar a l'Aragó. No li farà cas ningú, perquè això ni s'ha de qüestionar. Els bombers estan pel que estan i estan tips i farts, en el sentit de fer-ho moltes vegades, no que no ho vulguin fer, d'anar a qualsevol territori a donar un cop de mà. I ho han fet una pila de vegades. I és una professió que té una pila de solidaritat. Per tant, aquest ús partidista i sectari de les institucions no els el permetrem.

Dit això –dit això–, diu el senyor Calbó que algú li hauria d'explicar per què els bombers van a les benzineres i no els fien. Home, que ho digui vostè, digués-sim... Vostè ho pregunta, senyor Calbó? Vostè ho pregunta? El vam advertir, eh? Repassi el debat en comissió dels pressupostos. Van haver-hi uns quants diputats de l'oposició que li vàrem dir quin era la partida de combustible i la rebaixa que tenia. I en aquesta mateixa comissió de què estàvem fent menció ara mateix, fa dos dies, aquest diputat però també altres diputats de l'oposició vàrem recordar que els bombers en aquests moments no poden fer el patrullatge habitual de visitar els camins, de veure l'estat dels camins, de veure com estan els punts d'aigua, de revisar si els punts d'aigua estan accessibles, perquè no tenen recursos per al combustible.

I vostès diuen i utilitzen el peregrí argument –perdoni que els ho digui així– del nivell d'execució pressupostària del pressupost d'extinció d'incendis. I diuen: «No és veritat que hàgim baixat un 36 per cent, perquè el 2010 no es va executar tot el pressupost.» Home, perdoni, però si hi ha algun pressupost que s'executa més o menys en funció de les condicions climatològiques de l'any és el d'extinció d'incendis. Per què no es va executar tot el pressupost del 2010 i en base, vostès, a això fan una retallada del 36 per cent? Amb el seu

suport, senyor Calbó. *(Pausa.)* No, no, no, no xiuli i miri cap a una altra banda. Això és iniciativa del senyor Puig, amb el seu massatge, eh? Per tant, no xiuli i miri cap a una altra banda. Si hi ha algun pressupost que varia és el d'extinció d'incendis. Per què el 2010 no es va executar tot? Senzill: perquè el 2010 es varen cremar menys de mil hectàrees; si no ho recordo malament, set-centes o vuit-centes, senyor conseller? *(Pausa.)* Una xifra així, a l'entorn de les vuit-centes hectàrees. Evidentment que no es va executar. Però un any en què en portem cremades cinc mil, home, exigeix una revisió immediata del pressupost.

Respecte als bombers voluntaris –em sembla molt bé que hagin introduït aquesta qüestió; nosaltres tenim una proposta de resolució en un sentit similar–, es deixen alguna cosa important. Diuen: «Analitzar el tema de les cobertures d'assegurances.» Jo crec que hi hauríem de donar una resposta ràpida, urgent, perquè estic segur que tots els grups compartim que la demanda que fan els bombers voluntaris, de dir: «Escolti, jo, que surto al bosc, me la jugo, i ho faig voluntàriament, si tinc un accident, vull que la meua família tingui una mínima cobertura», en això, tots hi podem estar d'acord.

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant...

Oriol Amorós i March

I aquí, vostè, diguéssim que ha fet marxa enrere. Però en tot cas felicitem aquest punt i els altres de la moció; els trobem no complets del tot, però en tot cas és un punt d'acord, i aconseguint que –aquella sessió innecessàriament tensa de l'anterior comissió...– avui puguem arribar a alguns punts d'acord, cosa que està bé.

Ara bé, el punt 9... Escolti, lliçons, gràcies i ús partidista dels recursos públics no els hi accepto, senyor Calbó.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, l'il·lustre senyor Pere Calbó té la paraula.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Nosaltres, en primer lloc, volem agrair als grups que han presentat esmenes les seves esmenes, i les intervencions també les agraïm de tot cor.

Dit això, respecte a l'apartat 1, incorporarem l'esmena número 1 de Convergència i Unió, i hem transaccionat els punts 2, 6, 7 i 9 amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, com ja ha esmentat la diputada Beth Abad, i els hem lliurat a tots els grups el contingut d'aquestes; per tant, són conegudes.

Home, senyor... Bé, podem dir moltes coses, eh?, però anem per parts. Diu: «Bé, escolti, obliguen a informar sobre els mitjans aeris que utilitza, que vénen del Govern de l'Estat...» Escolti'm, cada any ho fa el conseller d'Interior en comissió, i ho ha fet fa dos dies. *(Veus de fons.)* Sí, sí, sí, senyor Amorós; vostè i jo hi érem.

En el dossier que difonen, entre els mitjans aeris diuen quants mitjans aeris que pertanyen al ministeri estan amb base a Catalunya i quants estan a disposició i no tenen base a Catalunya. Els consellers d'Agricultura i d'Interior ho fan cada any, i mai li he sentit fer aquesta crítica, que em sembla absolutament fora de lloc. O, en tot cas, en la pròxima presentació, tot el que m'ha dit a mi els ho diu als consellers, perquè també ho fan.

Vostès ens diuen..., critiquen l'aprovació del pressupost. Quina és la seva alternativa? La seva alternativa és el no-pressupost. Això sí que són paraules, paraules, paraules; el no-pressupost són paraules, paraules, paraules, i més paraules, i cap compromís. Això és el nou pressupost, i això és el que vostès representen en aquest sentit. Perquè diuen: «No ataquen la qüestió de fons dels recursos.» Oh!, escolti, al primer punt: «Revisem el pressupost»; al segon punt: «Definim la convocatòria i la promoció interna del Cos de Bombers, amb els marges que tenim.» El Partit Socialista ens diu: «Escolti, és que vostès fiquen "segons les disponibilitats pressupostàries"»; evidentment, perquè és la manera com nosaltres gestionem, segons les disponibilitats pressupostàries. Jo entenc que la seva manera de gestionar és al marge de les disponibilitats pressupostàries, però això és la seva manera de fer, que nosaltres no compartim, i el país ens ha anat com ens ha anat precisament per aquesta manera de fer les coses.

Jo no entraré en els epítets «supeditar», «qui mana a qui», «humiliacions»... Bé, aquí, embolica que fa fort. Tot això ho parlen vostès. Nosaltres hem parlat de col·laborar, d'ajudar, de coordinar, de ser més eficaços. Els ciutadans no entenen que no col·laborem totes les administracions per ser més eficaços davant d'una extinció d'incendis; i això és l'únic que fiquem sobre la taula. Tota la resta, tota aquesta suposada humiliació, la posen vostès, i nosaltres no hi entrarem, perquè ens sembla absolutament ridícul, perquè no és aquest el sentit de l'esmena ni del contingut.

Per cert, respecte a l'esmena del Partit Socialista, per què no la hi acceptem? Perquè ens demana que preparam i treballem per començar a aplicar polítiques de prevenció d'incendis a partir del 2015. Ja haurem acabat la legislatura i estarem parlant d'una altra legislatura. I creiem que, escolti, la situació és prou greu, que requereix solucions immediates. Perquè què passarà el 2012, el 2013 o 2014? Creiem que hem d'actuar abans, i per això no l'hem pogut acceptar.

I, des d'aquest punt de vista, acabar. Senyor López Tena, van en paral·lel; no és primer una cosa i després l'altra, sinó que vostè veurà, amb els terminis, que tots dos, la llei i el reglament, s'aproven al mateix temps *(remor de veus)*, perquè si no, seria...

La presidenta

Si us plau, silenci...

Pere Calbó i Roca

...com diu vostè, que no tindria cap sentit.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Cridem a votació.

(Jaume Bosch i Mestres demana per parlar.) Senyor Bosch?

Jaume Bosch i Mestres

Per contradiccions... Només una referència al punt 9. Acceptar la col·laboració de l'Estat? Evident. Però mirin els dos aspectes que el PP ha rebutjat de la nostra esmena: «sempre que el Govern de la Generalitat ho consideri necessari, ateses les característiques de l'incendi»; el PP no ho accepta. Segona esmena: «Aquests mitjans actuaran a les ordres del Govern de Catalunya», i el PP no ho accepta. I això ara ho votarà Convergència i Unió. Jo els demanaria que s'ho pensessin cinc segons.

La presidenta

Senyor Bosch, a més a més, votació separada del punt 9, no? *(Pausa. Alfons López i Tena demana per parlar.)*

Alfons López i Tena

Presidenta, és..., primer, un aclariment, perquè en el document que se'n ha repartit, a banda de les transaccions, també hi ha un canvi de redacció en algun dels punts, per exemple el primer, que no es planteja que estan transaccionats. Per tant, demanaria...

La presidenta

Al primer jo tinc que se suprimeix el darrer paràgraf.

Alfons López i Tena

Sí. Per tant, allò que es posa a votació hem d'entendre que és el document que s'ha repartit, la redacció del document que s'ha repartit.

La presidenta

Exactament –exactament.

Alfons López i Tena

D'acord, gràcies. I el segon punt seria demanar votació separada dels punts 2, 3, 6 i 9.

La presidenta

Dos, 3, 6 i 9, d'acord.

Alfons López i Tena

O bé en bloc o bé separatament cadascun d'ells, ens és igual.

La presidenta

Suposo que la 9 separada, i potser 2, 3 i 6.

(Joaquim Llena i Cortina demana per parlar.) Alguna votació separada més, senyor Llena?

Joaquim Llena i Cortina

Sí, presidenta. Nosaltres havíem demanat votació separada –que podia ser en un bloc, però després del que han dit altres grups ja veig que no serà possible– del 2, 5, 6 i 7, que podien ser en un bloc o en un grup, i el punt 9.

La presidenta

Bé... *(Oriol Amorós i March demana per parlar.)* Senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Per contradiccions.

La presidenta

Trenta segons.

Oriol Amorós i March

Miri, senyor Calbó, que s'informi dels mitjans aeris utilitzats en comissió no és la qüestió. El que és la qüestió és que mitjans d'informació públics amb control polític del Partit Popular obliguen els periodistes a informar de l'incendi de Rasquera destacant únicament i exclusivament com a primer element la intervenció de mitjans aeris estatals, quan de mitjans aeris d'altres comunitats o de la Generalitat n'hi havien fins a vuit vegades més. L'ús polític i partidista que fan vostès dels diners de tots: això és el que li critico, i li mantinc la crítica.

I segona contradicció. Vostè diu que parlen de col·laborar i de coordinar. Perdoni, llegeixi's el que vostè ha escrit. Aquí de col·laborar i de coordinar no diu res. Aquí diu que la Generalitat accepta i calla el que l'Estat li posi, que és la seva política en tots els àmbits. I això, quan es tracta d'apagar focs –a banda que políticament no hi estem d'acord–, el criteri és com s'apaga el foc, no de qui és l'avió.

La presidenta

Senyor diputat...

Oriol Amorós i March

A banda d'això, demanem votació separada del punt 9. Semblava que pel context s'entenia.

La presidenta

Ja queda clar. *(Albert Rivera Díaz demana per parlar.)* Senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Sí, per contradiccions, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Albert Rivera Díaz

Senyora presidenta, el número 9, per als ciutadans que ens estiguin veient, diu: «Acceptar els mitjans humans i materials de l'Administració General de l'Estat i d'altres administracions a disposició del Govern per a l'extinció d'incendis.» Vostès, què passa?, que no volen que vinguin més bombers a ajudar-los? Aquest és el problema? (*Remor de veus.*) Els preocupa més l'uniforme que apagar un incendi? Com a Horta de Sant Joan? –com a Horta de Sant Joan?–, amb la descoordinació de..., amb els bombers de Daroca? Això és el que volen vostès? Quina vergonya, quina vergonya...

La presidenta

Senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

...que alguns diputats no vulguin acceptar ajuda per apagar un incendi, quina vergonya!

La presidenta

Senyor diputat...

(*Jaume Bosch i Mestres demana per parlar.*) Senyor Bosch... S'acaben les...

Jaume Bosch i Mestres

Per al·lusions...

La presidenta

...les al·lusions.

Jaume Bosch i Mestres

...i em sap greu, però és que hi ha hagut una acusació molt greu.

La presidenta

Doncs, té quinze segons.

Jaume Bosch i Mestres

Nosaltres estem disposats a acceptar l'ajut, només fal·taria!; no faci demagògia, senyor Rivera. Però qui ha de decidir si accepta l'ajut o no, quan calgui, és el Govern de la Generalitat, perquè és ell qui té la responsabilitat i té les competències.

(*Forta remor de veus. Oriol Amorós i March demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Amorós, quinze segons.

Oriol Amorós i March

Senyor Rivera, no menteixi més –no menteixi més. Vostè, com és habitual, no escolta les intervencions dels altres i no assisteix a les comissions. El que hem dit aquí és purament i simplement que és habitual que els bombers de Catalunya vagin a qualsevol territori...

La presidenta

Quinze segons, he dit.

Oriol Amorós i March

...i els de qualsevol territori a Catalunya. L'únic que diem és que el criteri és el foc, no la bandereta de l'avió...

La presidenta

Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

...que és l'únic que li importa a vostè.

La presidenta

Senyor Amorós...

(*Alfons López i Tena demana per parlar.*) Senyor López Tena.

Alfons López i Tena

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.*) ...i posicions, en vista d'aquest nou debat. Per una banda, ajuda, evidentment, d'arreu, no només d'Espanya, de la qual vostès s'obliden, que hi ha altres països al planeta Terra més propers a Catalunya –per una banda. I, per l'altra, si la Generalitat la vol i sota el comandament de la Generalitat. És a dir, aquí, a Catalunya, qui mana, és la Generalitat. L'ajuda, benvinguda, però al darrere de qui mana.

La presidenta

Passem a la votació... (*Pere Calbó i Roca demana per parlar.*) Senyor Calbó?

Pere Calbó i Roca

Gràcies. Per contradiccions i al·lusions evidents, presidenta. Diputats, seny –seny.

La presidenta

Trenta segons.

Pere Calbó i Roca

És lamentable l'espectacle que han fets uns i altres... (*Forta remor de veus i rialles.*) Seny, diputats; ho torno a dir: seny. Si algú no ha contribuït a fer aquest espectacle lamentable ha estat el Grup Parlamentari del

Partit Popular. Per tant, cenyim-nos a la moció i estiguem a l'alçada del que se'ns demana als diputats.

Gràcies, senyora presidenta.

(*Veus de «Molt bé!» i alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Passem a la votació de la moció. Estiguin atents a les votacions, si us plau.

Votarem, en primer lloc, els punts 2, 3 i 6. (*Remor de veus.*) Sí... Un moment, un moment... El senyor Llena m'ha demanat el 2, 5, 6 i 7. Doncs, el 5 el farem després, però podem fer conjuntament 2, 3 i 6. (*Veus de fons.*) D'acord: 2 i 6? –2 i 6? (*Pausa.*) 2 i 6.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 102 vots a favor i 28 en contra.

Votem ara els punts 5 i 7.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 103 vots a favor i 26 en contra.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 127 vots a favor i 2 en contra.

Votem ara el punt... 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 81 vots a favor, 22 en contra i 27 abstencions.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre el futur del model sanitari (tram. 302-00148/09)

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre el futur del model sanitari. (*Remor de veus i pausa.*) Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'illustre senyor Josep Maria Sabaté.

(*Pausa.*)

Ja pot començar, senyor diputat.

Josep M. Sabaté Guasch

Bé, gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades, el Consell de Garanties Estatutàries ha declarat inconstitucionals i antiestatutaris alguns articles de Reial decret llei 16/2012, de 20 d'abril, i no només aquells que tenen a veure amb una invasió de competències. Aquest informe del Consell de Garanties és un aval jurídic molt important per tirar endavant el recurs al Tribunal Constitucional que el Grup Socialis-

ta impulsa i esperem que sigui aprovat properament pel Ple del nostre Parlament. No hem parlat en cap cas d'insubmissió; cal que li ho expliquin al portaveu. El Govern està més preocupat a analitzar com es pot fer una insubmissió fiscal amb el Govern de l'Estat que no pas a impedir la laminació dels drets dels catalans que impulsa aquest reial decret llei.

Esperem, però, del Govern de Catalunya que faci, com ha anunciat, el recurs d'inconstitucionalitat del reial decret, però no només perquè el decret inicia un procés de recentralització i invasió de competències, que també, i que ens sembla molt greu, és clar que sí, sinó perquè el decret és una mesura falsa de caràcter urgent, perquè modifica lleis de rang superior, però sobretot perquè envaeix competències estatutàries, i no només les de la gestió de competències, sinó les establertes a l'article 23 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que en el seu apartat primer diu que totes les persones –totes– tenen dret en condicions d'igualtat i gratuïtat als serveis sanitaris de responsabilitat pública, en els termes que estableixen les lleis. El dictamen ha de servir per fer reflexionar el Govern de Catalunya sobre les polítiques de retallades pressupostàries ja fetes amb els pressupostos del 2011 i 2012, abans que es fes aquesta situació, que es produís aquesta situació amb l'Estat. Ara ja no hem de parlar només d'universalitat virtual, i explicar que la qualitat dels serveis està garantida perquè sí. Cal que el Govern de Catalunya rectifiqui, entenem, les seves polítiques de salut després de rebre aquesta brutal agressió a l'autogovern en format de reial decret llei.

La nostra moció, que avui presenten, pretén mantenir el sistema sanitari tal com està a la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya, per evitar les interferències d'aquest decret.

És per aquest motiu, que la moció comença dient que no s'apliquin les mesures que impulsa el Govern sense que es conegui el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries. El que passa és que pensàvem que es coneixerien més tard, eh? Ara ja el coneixem, i esperem del Govern que no permeti que es vulneri l'arquitectura legal i jurídica de què ens hem dotat, pel que fa també als drets i a les competències; però, sobretot, pel que fa als drets dels catalans i catalanes en matèria de salut. I això no vol dir, senyores i senyors diputats, que volguéssim ser insubmisos. Això vol dir sentit comú i coherència amb els plantejaments de país que contínuament es defensen per part dels governs de Convergència i Unió per altres qüestions, que no són la salut dels catalans i catalanes, que també –que també. Però entenem que les línies vermelles d'aquest Govern, pel que fa a la salut, són més aviat virtuals, i per altres temes són de traç molt gran.

Continua la moció parlant de l'Institut Català de la Salut. Han d'entendre que en moments tan convulsos no es poden endegar el projecte de *holding* de què estan parlant. Sí que volem reformar l'ICS. És clar que sí, consolidant, primer, els projectes d'autonomia de gestió dels centres de salut i hospital, sobretot pel que fa a l'autonomia de gestió clínica. Però, si us plau, evitin conflictes ara i deixin per a més endavant qualsevol discussió sobre aquest tema.

Tracta la moció del foment de la transparència i avaluació de resultats de salut dels centres i hospitals. Això farà que es redueixi la variabilitat en la pràctica clínica entre els hospitals, i li permetrà al Govern fer ajustos importants en els costos dels centres sense imposar retallades i amb participació, amb molta participació dels clínics.

Però aquestes polítiques «micro» no poden assegurar-se amb pressupostos anuals. Cal apostar perquè el que es destini de la riquesa del país a salut, sigui un pacte entre tots, sigui un compromís per part del Govern i asseguri la sostenibilitat del sistema. Proposem destinar-hi un 5 i mig per cent de la riquesa del país, mesurat segons el producte interior brut a salut pública. En la LOSC, a més a més, continuant amb la moció, no figuren aspectes importants corresponent als drets i deures dels pacients i dels professionals sanitaris, amb relació a un bon ús dels recursos i un funcionament sostenible dels centres de salut. La moció pretén cobrir aquestes mancances. I els decrets dels governs de la Generalitat, encara que els hagi fet un altre govern, que no és el de Convergència i Unió, també formen part de l'arquitectura legal i jurídica i s'ha de respectar.

En resum –que s'acaba el temps–, la nostra moció pretén fer possible la sostenibilitat del sistema, respectant aquesta arquitectura legal i jurídica existent a Catalunya amb normes clares, que hi són, com hem citat. I el Govern de Catalunya té l'obligació de complir la normativa, començant, però, per la nostra, de normativa, la que ens diu el nostre Estatut d'autonomia.

Hem de fer possible la sostenibilitat del sistema econòmic del mateix sistema de salut. Hem de garantir el dret a l'accés del sistema de salut als catalans i catalanes, amb mesures de caràcter més conceptual, i en coses i en accions concretes, homogeneïtzant processos, cuidant la retribució dels professionals, i fixant sostres de despesa més aviat que retallades.

Gràcies, president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per presentar les seves esmenes, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Josep Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, en primer lloc, manifestar el nostre suport a aquesta moció presentada pel Grup Socialista, a la qual hem presentat també algunes esmenes.

El nostre sistema de salut ha patit, els darrers temps, importants sacsejades. I, a parer nostre, està patint la pinça del Govern del PP, de la política del Govern del Partit Popular, i de la política del Govern de Convergència i Unió, en l'àmbit català amb el procés de retallades que han afeblit el sistema sanitari i han incrementat, com mai, les llistes d'espera; amb el projecte de trossejament de l'Institut Català de la Salut, o amb

la continuada reivindicació que el Govern fa del copagament sanitari.

Tot plegat ha comportat, té com a conseqüència una important desmoralització del personal sanitari, que veu com aquest sí, han de fer més amb menys, amb menys recursos i en pitjors condicions laborals. Aquest estiu tornarem a patir tancaments de plantes, de quiròfans, en major proporció que altres estius normals, no? I no ens cansarem de repetir la gran contradicció, que suposa que mentre les retallades sanitàries que perjudiquen la majoria són considerades ineludibles, per exemple, la recuperació de l'impost de successions, que beneficia el 6 per cent de les famílies més riques, no ho és, d'ineludible.

I a l'altre costat de la pinça, que els deia, hi ha l'Estat, que el *decretazo* de salut del PP té un objectiu ben clar: acabar amb el servei públic de salut com a dret de ciutadania universal, gratuït i públic. El diputat Sabaté ha situat molt bé en la seva interpellació els termes de les grans opcions dels sistemes sanitaris: o la salut entesa com un dret humà, o la salut entesa com un servei al qui té accés qui ho pot pagar o aquell a qui l'Estat li ho facilita.

Hi ha una gran pressió a favor de l'afebliment i de la mercantilització del sistema sanitari per diferents fórmules. I en aquest procés de transformació hi ha dues vies: la directa del Govern del PP i la menys directa del Govern de Convergència i Unió, que té com a projecte estrella el trossejament de l'ICS.

Anant a la moció i a les esmenes voldria fer alguns comentaris. Primer, la no-aplicació del Decret llei 16/2012, absolutament d'acord. L'altre dia, el conseller garantia que ningú es quedaria sense assistència sanitària regular, i no només d'urgències. El president ahir ho ratificava en resposta a Joan Herrera. Cal que li ho expliquin, però, al portaveu del Govern, perquè les seves declaracions van generar confusió i alarma.

Segon, el manteniment de l'ICS sense trossejar-lo en vint-i-dos empreses. Hi ha marge, a partir de la Llei de l'ICS de 2007 per a la seva millora. És possible avançar l'autonomia de gestió i millorar l'eficiència en el funcionament sense acabar amb l'ICS. El problema és que el Govern parteix d'un apriorisme: que allò públic com l'ICS és massa car, poc eficient, i és una competència del mercat sanitari per a altres proveïdors sanitaris concertats i privats. I aquest és el problema de fons.

Tercer, la transferència i la rendició de comptes. Una qüestió absolutament fonamental en tots els àmbits, perquè estan sortint massa notícies negatives al voltant del sistema sanitari. La transparència és una qüestió fonamental en les contractacions, en les subcontractacions, en els salaris dels directius, i també –nosaltres ho hem exigint reiteradament– cal que els indicadors dels resultats sanitaris siguin donats a conèixer amb els noms dels centres sanitaris.

Quart, els recursos que destinem a salut. Catalunya està per sota, no només de la mitjana europea, sinó també de la mitjana de l'Estat espanyol. I per això hem proposat una esmena en el sentit d'anar cap a la mitjana espanyola i també europea que és al voltant del 6 per cent.

Cinquè, el sistema de finançament de base capitativa. També hem introduït una esmena per concretar i precisar millor aquesta qüestió, per deixar clar que la despesa sigui en funció dels habitants de cada territori i no segons la capacitat de generar despesa dels centres sanitàries que hi ha a cada territori. El model català és un sistema sanitari molt complex, amb una dispersió molt gran de proveïdors, que també té els seus problemes, com és sovint la competència per als recursos, la negociació i l'adjudicació dels recursos que pot provocar oferta innecessària o duplicada.

Sisè, el model retributiu que ha de ser el marc de referència per als professionals –en això també hi hem introduït esmenes– i per als directius, que és on hi ha molta diferència, per exemple, entre l'ICS i els concertats. I amb això ens hem de basar en el que diu la LOSC, que és la progressiva equiparació de les condicions laborals de tots els treballadors del sistema públic.

I, setè, i segurament un punt molt important, que és un tema que té una llarga història, que és el tema del Siscat, que hem introduït una esmena per establir un model de contracte de vinculació pel qual les entitats proveïdores assumeixin uns determinats valors com a servei públic, i uns compromisos clars. I això s'ha de fer en una data concreta. Ara això no ho tenim, i això ha de tenir una data concreta. No compartim la idea que el Servei Català de Salut només ha de comprar l'activitat als centres sanitaris i ja està, sinó que ha de liderar i, sobretot, hi ha d'haver compromisos coneguts, transparents, clars i criteris molt concrets, com planteja aquesta moció.

Finalment, que el sentit de tot això, del que estic exposant, és que la sanitat pública i universal i gratuïta i de qualitat, que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya, continuï sent un signe d'identitat de Catalunya que i puguem superar aquesta doble pinça que fan contra el sistema sanitari, tant el Govern del Partit Popular com el Govern de Convergència i Unió.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable diputada senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, president. Honorable conseller, diputats, diputades, en primer lloc, em posicionaré sobre les esmenes que han presentat Esquerra Republicana de Catalunya i que he de dir, que vaig haver de retirar-les i modificar-les a l'última hora, per raons òbvies, quan vam tindre coneixement del Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre el Reial decret llei 16/2012.

Finalment, les nostres esmenes han quedat que en la primera esmena instem el Govern a no aplicar el reial decret llei, donat el seu caràcter antisocial de la mateixa reforma, i per una implantació arbitrària a l'hora d'accedir a l'assegurança del sistema nacional de salut, que, al nostre entendre, posa en perill –posa en

perill– l'accés universal al sistema, i deixa a moltes persones fora del sistema perquè no reuneixen les condicions per acreditar-se.

Jo agraeixo les paraules de l'honorable conseller, també les del molt honorable president, en què han verbalitzat que a Catalunya no quedarà ningú exclòs; però sí que agrairia, també, que..., amb un tema de màxima sensibilitat per a moltes persones, no es produïssin aquestes discrepàncies en el si del mateix Govern, que quan el portaveu diu una cosa, el molt honorable president en diu una altra, i l'honorable conseller diu, en aquest cas, la mateixa que el president.

Per tant, també entenem que s'ha de deixar sense la seva aplicació, perquè és un decret altament..., que envaeix competències en matèria política sanitària, establertes pel mateix Estatut, però també per les pròpies; envaeix competències aprovades per les pròpies lleis en l'àmbit de la salut aprovades en aquest Parlament. I no requereix o no compleix el tràmit de la urgència i el tràmit extraordinari en la seva tramitació.

Jo estic convençuda que si aquest reial decret s'hagués tramitat com a projecte de llei s'haurien pogut fer moltes millores en el seu contingut i, doncs, donar-li un altre caràcter del que estem donant. Jo crec que tots aquests arguments són suficients perquè el Govern deixi de donar suport i no apliqui aquest reial decret. I aquest és el sentit de la nostra esmena. Jo crec que el Govern ha fet un primer pas en positiu, que és la presentació d'aquest reial decret en el Tribunal Constitucional, malgrat les declaracions de la senyora Mato sorprenents –sorprenents–, quan diu que és un decret aprovat per ampli consens de les comunitats autònomes, com si el consens amb les comunitats autònomes fos suficient per superar una barrera constitucional o estatutària. Crec que, amb aquestes declaracions, s'hauria d'anar amb una mica més de cura.

Bé. Nosaltres hem presentat altres esmenes, que són reiteratives amb la línia que portem a Esquerra Republicana, que és que les retallades són evitables si millorem els ingressos. Per tant, insisteixo, perquè per mi això no té data de caducitat, i ho repetiré cada vegada que tingui oportunitat d'estar en aquesta tribuna. Els ingressos es poden millorar. I, honorable conseller, vostè ho sap, es poden millorar, doncs, amb mesures fiscals més equitatives, restituint l'impost de successions, en l'últim tram que es va eliminar, o amb l'establiment de dipòsits de clients de les entitats de crèdit, o, per exemple, la imposició d'un impost sobre la generació elèctrica. Jo ho repetiré cada vegada, perquè, a més a més, hi ha una altra certesa, que és que les entitats, la societat, la ciutadania, està veient en aquests moments, que aquesta política només dirigida a tallar la despesa, sense intentar millorar els ingressos, doncs, ja no té credibilitat, i que els ingressos es poden millorar.

Jo ahir, sortint del Parlament, una entitat em deia: «Bé, per què no es posa aquest Govern, per què no posa la proposta que ha fet Esquerra sobre el dipòsit de clients i amb això evitariem tot un seguit de retallades?»

Esquerra donarem suport a la moció presentada en caràcter global, malgrat jo voldria fer, i em queda molt poc temps, una petita matisació. És a dir, nosaltres

compartim i desitgem, evidentment, que hi hagi transparència absoluta amb tot el que són els contractes entre el Servei Català de la Salut i els proveïdors de salut, i més ara que ens estan sortint, cada dos per tres, afers vinculats a la manca de transparència, que també hi hagi un enfortiment en la primària, que hi hagi un límit d'endeutament, però crec que no compartim plenament el que..., de fet, compartim el fet que cal regular la retribució dels professionals, però creiem que entrem en un excessiu detall quan determinem aquesta proporció d'1 a 10.

Per tant, com que la moció és una votació única, l'hi donarem globalment, però volia deixar aquest matís, que crec que estem incidint excessivament en..., introduint en aquesta moció pel que fa a les retribucions dels professionals, aquesta proporció de l'1 al 10.

Esquerra Republicana, doncs, hi donarem suport globalment, i espero que siguin acceptades les nostres esmenes.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Begonya Montalban.

Begonya Montalban i Vilas

Moltes gràcies, president. Honorable conseller, diputats, diputades, en primer lloc vull agrair el fet de poder intervenir per primera vegada des d'aquest faristol representant la comarca del Baix Empordà, i com a professional del món sanitari és un honor poder defensar avui aquesta moció en matèria de salut.

Vull començar a parlar d'aquesta moció fent una reflexió que segurament compartim tots els grups d'aquesta cambra, i també aquest Govern, i aquesta reflexió és que tots estem d'acord que tenim un sistema sanitari públic de qualitat, que no està en qüestió, que hem de treballar per mantenir aquest model, del qual tots gaudim, i, per tant, tenim l'obligació de fer-lo sostenible mantenint sobretot la qualitat en la resolució, l'excel·lència i l'accessibilitat. Això és el que està fent i ha fet aquest Govern, i, tot i que aquest últim any ha estat marcat per l'obligada introducció de mesures d'estalvi i eficiència, s'han preservat i protegit en tot moment els principis bàsics del nostre sistema sanitari. Però, és clar, lògicament, tenim maneres diferents de fer les coses, també molt sovint maneres diferents de dir les coses, tot i que tots anem en la mateixa direcció, i també hi ha qüestions, com és obvi, en les quals discrepem.

I això passa en aquesta moció, una moció que, si m'ho permet, senyor Sabaté, és una mica de barreja de diferents qüestions, però que avui ve marcada principalment pel dictamen, ja conegut, del Consell de Garanties Estatutàries sobre el Reial decret de salut 16/2012. Ahir mateix, el Govern va confirmar que portarà el Decret de salut al Tribunal Constitucional, una vegada s'ha constatat que es vulneren les competències autonòmiques pel que fa al reconeixement del dret de

l'assistència sanitària. Per tant no ens demanin, no demanin que el Govern actuï al marge de la legalitat. Aquest Govern actuarà amb responsabilitat, i s'ha compromès, malgrat l'entrada en vigor del decret, a establir els mecanismes, sense contradir la legalitat, que permetin donar resposta a les mancances que el decret comporta; a garantir l'atenció sanitària del conjunt de la població, a tots els residents de Catalunya, i assegurar, tanmateix, la qualitat de les prestacions.

Bé, pel que fa a la resta de la moció, els diferents punts fan referència a una sèrie de temes ja àmpliament debatuts tant en ple com en comissió, i, a més a més, vostès presenten una sèrie de propostes que li avanço que en moltes hi estem d'acord, però no deixa de sorprendre'ns que les presentin ara des de l'oposició i no quan governaven.

Estem d'acord a introduir més transparència i rendiment de comptes en el sistema, i en aquesta línia està treballant el sistema. Tal com vàrem dir en comissió, aquest mes de juny seran publicats la llista i els resultats centre per centre. Per tant, estem a favor d'afavorir la pràctica de la bona governança, basada en els principis de participació, transparència i rendiment de comptes, en totes les entitats integrants del Siscat.

Cal un enfortiment de l'atenció primària, i tant!, com diu la moció, i aquest és un dels pilars del Pla de salut que es va aprovar a finals d'any.

En aquesta moció vostès ens tornen a parlar de mantenir l'actual estructura de l'ICS i d'impulsar l'autonomia de gestió dels centres de salut i hospitals. Dir-li i dir a la resta de grups que el departament no està introduint cap mesura que no s'ajusti a la legislació actual i està implantant molts instruments de gestió que contemplava la Llei de l'ICS i que no s'havien dut a terme. En cap cas es tracta de privatitzar el servei, sinó de fer-lo més eficient i adaptat al territori; es tracta de flexibilitzar la gestió i donar més capacitat de decisió als mateixos centres i hospitals de cada territori.

Convenim amb vostès, tal com ja preveu el Pla de salut de Catalunya, en l'extensió progressiva del sistema capitatiu, implantant el nou model d'assignació territorial de base poblacional, més equitatiu i transparent. Ara bé, no ens demanin concrecions a l'hora d'elaborar els pressupostos, amb una dada concreta referent a la dotació del PIB, quan vostès en èpoques de bonança, quan governaven, van arribar a un màxim de 4,7 el 2010, i ara, que ens trobem en una situació d'incertesa davant el greu panorama econòmic, ens demanen que arribem a un 5,5 per cent del PIB.

Ja per acabar, dir-li que diferim en el model retributiu dels professionals que ara ens proposen i que, curiosament, quan vostès governaven no van tirar endavant. En primer lloc, cal un acord en els consells de professió corresponents, que sembla que no hi és, i cal tindre en compte que el model retributiu és matèria de negociació col·lectiva i correspon a les parts implicades. Demanen, doncs, per un cantó, autonomia de gestió de centres i institucions, i per l'altre, ens proposen mesures, a la nostra manera de veure, que suposen una intromissió a la capacitat de gestió dels centres i hospitals, a la qual cosa no som gens favorables.

Nosaltres hem presentat quatre esmenes, que ja se'ns ha avançat que no han estat acceptades, la qual cosa lamentem. I en el cas que sigui una votació en bloc, com, bé, suposo que ens dirà el senyor Sabaté, si s'efectua la votació en bloc no podrem donar suport a la moció, ja que, tot i que en alguns punts estem d'acord, altres punts no els podem acceptar i, per tant, justificarien el nostre vot desfavorable.

Gràcies, president, diputats, diputades.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. (*Alguns aplaudiments.*) Per fixar la seva posició té la paraula l'illustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, president. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, bé, aquesta moció parla de recuperar, fomentar, garantir, mantenir, d'establir, d'assegurar el sistema sanitari públic català... Això em sembla que ho subscrivim tots; el que passa, que tampoc diu com proposen fer-ho. Entenc que és obligació d'aquesta cambra vetllar pel bon funcionament i la màxima transparència, doncs, en la contractació pública, i aquí trobo a faltar mesures per fer més eficient el sistema sanitari públic català i evitar que anem pel camí per on anàvem, que és el precipici. No anàvem per la manca de la capacitat professional o de la professionalitat dels nostres professionals sanitaris, sinó que anàvem per aquest camí, doncs, pel deute astronòmic arrossegat, i especialment..., arrossegat, i que es va produir durant el període que vostès van tenir responsabilitats de govern.

Estic molt en la línia del que ha exposat la diputada Begonya Montalban, i en aquest sentit, doncs, penso que si sumem l'eficiència i la qualitat professional dels nostres professionals sanitaris ens en sortirem. El que succeeix és que calen recursos. I aquí vostès..., doncs, també depèn de vostès, senyors del Partit Socialista, que defensin amb fermesa tenir la clau de la caixa per evitar aquelles retallades, no?

Estic també a favor d'alguns punts, com els de millorar la contractació entre el Servei Català de Salut i els proveïdors dels serveis de salut adscrits al Siscat, però, en qualsevol cas, si s'ha de votar en bloc, el meu vot també serà desfavorable, i si s'ha de votar per parts, doncs, aleshores hi hauran alguns punts a favor i altres que no hi estaré d'acord.

Gràcies, il·lustres diputats i diputades.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. En nom del Subgrup de Solidaritat per la Independència, té la paraula l'illustre diputat senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Moltes gràcies, president. Conseller, Solidaritat donarà suport globalment a aquesta moció del Grup Socialista sobre el futur del model sanitari. Creiem que és

important garantir el nostre model sanitari, un model d'èxit actualment i en perill per les retallades i per la falta de transparència en les contraccions amb què ha obrat el Govern català en mots aspectes, però molt especialment si s'apliquen les darreres retallades que ha aprovat el Govern espanyol.

Creiem que el Govern de Catalunya no hauria d'aplicar el *decretazo*, el Reial decret 16/2012, després d'allò que ha dictaminat el Consell de Garanties Estatutàries, com ha dit algun grup que m'ha precedit en la paraula. Aquest dictamen deixa ben clar que el reial decret vulnera l'Estatut i la Constitució, i el Govern català hauria d'actuar en conseqüència. I fer-ho vol dir, com ha fet el Govern, portar al reial decret al Tribunal Constitucional, però vol dir també no aplicar aquest decret.

Celebrem la iniciativa socialista amb aquesta moció que pretén garantir la sostenibilitat i qualitat del sistema sanitari, però per tot plegat donarem suport al conjunt de la moció, amb l'objectiu de no malmetre encara més el sistema sanitari català, no sense deixar de fer palès al Grup Socialista i al grup que dona suport al Govern que totes aquestes angoixes de més i més retallades en el sistema sanitari no les hauríem de patir, no les patiríem si tinguéssim estat propi. Amb l'estat propi, enguany el pressupost de salut no només no l'hauríem de retallar novament, sinó que el podríem aguantar en un 20 per cent, és a dir, amb 1.700 milions d'euros més, segons els informes dels economistes.

Mentre la resta de partits aposten per posar pedaços als problemes de salut d'aquest país, Solidaritat continuarà prioritzant l'única solució estructural als problemes del nostre país, l'única que pot garantir el nostre model de benestar i apropar-nos a la mitjana europea i a la mitjana espanyola, de la qual, com s'ha dit abans, també estem per sota, i és evident que en un país com a país de la Unió Europea això ho podríem aconseguir.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'illustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Consellers, diputados, diputadas, ¿saben ustedes lo que es una verdadera amenaza al sistema de salud de Cataluña? ¿Saben lo que es? No es este decretazo, ¿eh?: son los dos decretazos aprobados en este Parlamento en los dos últimos presupuestos; eso es la verdadera amenaza. Y los datos, los contundentes datos: Cataluña destina un 4,5 por ciento de su PIB a salud pública; el conjunto de España, el 6,7, y en la Unión Europea a quince, el 7,5. Históricamente tenemos un sistema público subfinanciado, y cuando analizamos per cápita resulta que en Cataluña nos gastamos 1.128 euros por habitante, y la media de las comunidades autónomas, 1.210. Y cuando analizamos la evolución desde 2010 a 2012 resulta que gastamos 171 euros menos per cápita. Eso es la amenaza. ¿Pero cómo aquí todo el mundo se tira de los pelos por el decreta-

zo? ¡Pero si la verdadera amenaza son ustedes! Ustedes son la amenaza para el sistema nacional de salud y para su universalidad, que sea público y gratuito y equitativo, ¡hombre! Esa es la amenaza.

A mí me hace una gracia... La inversión pública de la Generalitat, históricamente, en la salud ha estado por debajo de la media, no de la Unión Europea a quince, los europeos, no, no: de la media española. Decían ustedes: «Cinco coma por ciento.» ¿Cinco coma cinco? ¡Pero si la media en España es del 6,7 del PIB! Porcentajes absolutos, les recuerdo a ustedes, ¿eh?, inversión per cápita. Eso es una decisión política que históricamente esta cámara y estos partidos y los partidos del Gobierno han adoptado. Asuman su responsabilidad, ¡que ya está bien, hombre!, siempre de que es Madrid, Madrid y Madrid.

Lo que ha hecho mal el Partido Popular con este decretazo es suprimir un concepto básico, que es la universalidad para los ciudadanos españoles, que es lo que ustedes tienen que corregir en el Congreso de los Diputados. No puede ser que los mayores de veintiséis años nacionales o en situación regular no tengan acceso gratuito a la sanidad. Ustedes han roto el principio de universalidad y gratuidad de la salud pública incorporando eso en ese concepto, también muy común en Cataluña, del asegurado. ¡Que esto no es una aseguradora privada, hombre!, que somos ciudadanos españoles aquellas personas que tengan la situación regular, que tienen derecho a la salud pública gratuita y universal. Que no del universo, quiero a ustedes recordarles, ¿eh?, que no del universo: universal, ciudadanos españoles y ciudadanos en situación regular.

Pero, de verdad, seamos un poco serios. Miren, ustedes proponen una cosa que como partido de gobierno a mí..., si esto lo propusiéramos nosotros, vendrían ustedes aquí –hablo del PSC– con «falta de rigor», «populismo»..., empezarán con las bobadas estas... Ahora, lo propone un partido de gobierno... ¿Incumplir un decreto? Pero ustedes... ¡Esto es un estado de derecho, por el amor de Dios! ¿Pero qué proponen ustedes aquí? ¿Que se incumpla un decreto? (*Veus de fons.*) Sí, no, sí, por supuesto, claro que sí, que se incumpla un decreto. Ojalá les escuchen a ustedes los ciudadanos e incumplan los suyos, los que ustedes imponen, fundamentándose en un principio, que es el de legalidad. Que si a ustedes no les gusta se van al monte; en vez de estar subidos a escafos, se tiran al monte. Pero mientras tanto la ley se cumple, los decretos se cumplen –se cumplen–, y uno tiene que luchar políticamente por modificarlos. A este partido, Ciudadans, no le gusta algunas de las medidas propuestas en este decreto ley, e intentaremos que se modifiquen, y exigiremos al Gobierno que cumpla con sus obligaciones constitucionales; pero mientras tanto las leyes se cumplen. Y que un partido de gobierno, que ha tenido hasta hace un año... –bueno, menos–, las responsabilidades de gobierno de España diga que hay que incumplir... Lo dicen ustedes exactamente aquí... Es que hay que leerlo con...

El vicepresident segon

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

Acabo –acabo–, de verdad –de verdad. Insta al Gobierno a no aplicar el real decreto. Yo esto ahora mismo lo voy a tuitear a sus compañeros del Partido Socialista Obrero Español; que lo sepan, que sepan qué dicen ustedes aquí, que sepan lo que dicen ustedes aquí como partido amigo de un partido de gobierno.

El vicepresident segon

Senyor diputat, si us plau...

Jordi Cañas Pérez

Sí, acabo, acabo. Que lo sepan, que los conozcan, que los vayan conociendo.

Apoyaremos todo aquello que significa el mantenimiento de un sistema nacional de salud gratuito, universal, que propone esta moción, pero, evidentemente, votaremos en contra del incumplimiento de la ley, algo de lo que ustedes se han hecho muy amigos.

Gracias, presidente, diputados, diputadas...

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Molt honorable presidenta, honorables consellers, conseller de Salut... Certament, aquesta és una moció, senyor Sabaté, amb poc sentit. I poc sentit, doncs, perquè comença, com sempre, disparant contra el Govern del Partit Popular pel Reial decret 16/2012, i després no en torna a parlar, del decret, no?; després els acords que demana vostè en aquesta moció són tots ells competència de la Generalitat de Catalunya: quant a l'estructura de l'ICS, quant al pressupost destinat a salut per als següents exercicis, o fins i tot pel model retributiu dels professionals sanitaris catalans. I li deia que comença reclamant la no-aplicació del Reial decret de salut fins que no es conegui, diu vostè, el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries. Però resulta que ja el coneixem. Per tant, com s'entén. això, senyor Sabaté? Clar, «fins que no es conegui». Ara ja el coneixem; per tant, ja podem aplicar el real decret? Evidentment que sí, senyor Sabaté. Encantada de la vida que vostès vinguin a les tesis del Partit Popular.

Perquè, miri, quan vostè demana, per exemple, en el pressupost de Salut una dotació econòmica percentual amb relació..., respecte al PIB, doncs, home, sembla, senyor Sabaté, que no tinguin en compte que avui en dia, desgraciadament, una part important d'aquest PIB l'hem de fer servir per pagar deute i, per tant, no el podem destinar únicament a despesa corrent. I deu ser, senyor diputat, que el deute heretat és enorme. Jo crec que vostès, precisament el Partit Socialista d'aquí i d'allà..., però alguna cosa deuen saber d'aquest deute i d'aquesta herència que ens hem trobat tant el Govern de Catalunya com, sobretot, el Govern de l'Estat.

Però ahir, el president Mas a la sessió de control va fer una afirmació molt greu, una afirmació gravíssima; va assegurar, deia textualment, que «tenim assistència sanitària per a tothom, ja la tenim i la seguirem tenint; no baixarem ni un graó», deia el president Mas. És a dir, el senyor Mas va confirmar que no complirà la llei, va dir públicament que serà insubmís, va dir que a Catalunya es seguiran donant més privilegis als de fora que als de casa.

I els catalans, senyores i senyors diputats, els catalans no mereixem un president desafiant que reconegui públicament que ell no complirà la llei, no mereixem els catalans un president que ens fa complir les lleis però que ell mateix anuncia que no ho farà. I el Govern de Catalunya practica un exercici de cinisme espectacular, un exercici de cinisme per entretenir els seus seguidors, ja que estan aplicant les mesures que conté aquest reial decret com a bojos i no han perdut l'ocasió de comptabilitzar l'estalvi en el seu pla d'ajust que han presentat en el Consell de Política Fiscal i Financera. Per això sí que serveix el reial decret. Després anuncien que el recorreran, però quan es tracta de comptar amb els caleçons, amb els diners, per a això sí que ens va bé. Per tant, no s'entén que públicament es posicionin en contra i després adoptin les mesures sense dir ni piu.

Perquè, mirin, jo vull dir al president Mas i al Govern de Catalunya que mentre hi hagin en el conjunt de l'Estat espanyol 2.200.000 nens a tot Espanya i prop de 400.000 nens a Catalunya que només poden menjar un cop al dia; mentre hi hagin a Catalunya prop de 800.000 catalans que no tenen un lloc de feina, dels quals 240.000 no reben cap prestació econòmica, i mentre tinguem un 24 per cent dels nens catalans que se'n van a dormir sense sopar, mentre tot això passi, el Partit Popular limitarem l'accés a la sanitat als immigrants irregulars, per molt que a les esquerres i als convergents això no els agradi.

Perquè, mirin, el que no pot ser és que amb els nostres impostos estiguem pagant, per exemple, qualsevol prova diagnòstica d'un familiar d'un immigrant il·legal, que moltes vegades ni tan sols el familiar viu a casa nostra, per exemple, mentre el català està en llista d'espera per fer-se una intervenció important, perquè això no pot ser. I, mirin, el cor, el cor ens diu que hem d'ajudar tothom, però el cap ens diu que això no pot ser. I ho entenguin d'aquesta manera, perquè dir el contrari és practicar la hipocresia.

Hi ha molts europeus que vénen al nostre país només buscant atenció i resulta que acaben tenint més drets que els mateixos catalans. Arriben, s'empadroren, amb aquest padró obtenen la targeta sanitària, la transformen, la converteixen en targeta europea, se'n tornen al seu país, i resulta que la factura del seu país la paguem aquí nosaltres, els catalans, i la resta d'espanyols, amb els nostres impostos. I això no pot ser, i s'ha de dir així de clar. I amb això s'ha d'acabar. I el reial decret del Partit Popular el que fa és acabar amb el turisme sanitari, acabar amb els abusos i acabar amb totes aquestes preses de pèl.

Per tant, senyor Sabaté, com es pot imaginar, no donarem suport a la seva moció. De fet manca, li dic,

voluntat d'arribar a acords, perquè no ens permet fer votacions separades i l'hem de votar sencera. Per tant, fent votació en bloc, com sembla que ara vostè mateix anunciarà, només podem fer que votar-hi en contra.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Gràcies, presidenta. Mirin, deixin-me començar agraint totes les intervencions dels diputats i diputades que han passat per pronunciar-se sobre el contingut de la moció; ha estat tot molt clarificador. I, a més a més, demostra que hem intentat arribar a acords amb moltes coses, perquè tots saben que volia demanar-li a la presidència que em permetés fer una votació única, perquè tenia un sentit concret, la moció. Per tant, jo crec que això no ho hem de desaproveitar, i segurament, en un futur en què totes aquestes qüestions estiguin més clares i hi hagi menys demagògia, sabrem i serem capaços d'arribar a acords en un tema tan seriós com és el sistema de salut.

Malgrat tot i mentrestant, presentarem al Parlament una petició perquè interposi un recurs d'inconstitucionalitat al reial decret llei, però fins aleshores sí que instem el català, el Govern català, a no aplicar aquest decret inconstitucional i antiestatutari, instem que no l'apliqui, perquè té mecanismes sobrants per a compensar les seves incidències, i això el conseller ho sap. Per tant, no li diem que sigui insubmís, sinó que busqui la manera que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya no rebin l'impacte d'aquesta agressió, i, per tant, això no és una insubmissió i això no és voler fer les coses d'un altra manera i ser insubmisos per a res, en cap sentit i amb cap norma de rang estatal.

I no fem cap tipus de demagògia en aquest sentit, i no és cert tot això del turisme sanitari, senyora..., no és cert. És possible, però hi ha una directiva europea del 2011 que els permet desenvolupar tots els procediments que hagin de fer per tal de cobrar aquestes assistències i que tenen de límit el 2013.

A mi em dona la impressió que el Govern, probablement, del PP –i no sé si el de Convergència, perquè no s'ha manifestat al respecte– prefereix expulsar aquesta gent del sistema i que els centres no ho cobrin, que no mirar de cobrar aquestes factures que pugen al voltant de 1.000 milions per a tot l'Estat. Ara ja tenen els instruments, ara facin-ho. Abans no els tenien, no els podien fer.

Des del reconeixement d'aquesta dura situació econòmica i financera actual i les imposicions d'Europa, de reducció del dèficit i del deute, cal fer emergir la realitat i pactar les reformes a curt i mitjà termini. Ja no parlem de pactes polítics en matèria de salut que el Govern de moment no ha volgut ni plantejar; parlem de pactes amb usuaris, professionals i gestors per tal de fer els ajustos necessaris en lloc de les retallades

habituals. Per tant, pensem que és possible fer aquests ajustos d'una altra manera.

Acceptarem les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, perquè entenem que enriqueixen la moció. I no acceptem les esmenes de Convergència i Unió, perquè devaluen el sentit de les nostres propostes. Però deixin-me agrair els esforços de la diputada per tal d'arribar a un consens. Jo crec que ha valgut la pena; ens ha permès, d'alguna forma, travar complicitats per a tirar endavant altres coses.

Demanem, per tant, a la presidència que ens permeti que ens acollim a l'article 146.2 del Reglament del Parlament, per tal que la moció es voti d'una manera conjunta amb les esmenes incorporades, atès que fer-ho per separat, com he explicat abans, desvirtuaria el sentit original de la moció.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores diputades, senyors diputats, posem a votació la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre el futur del model sanitari.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 76 en contra i 3 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la situació del Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 302-00149/09)

Passem ara a la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la situació del Servei d'Ocupació de Catalunya, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. (*Remor de veus.*) Senyores diputades, si us plau..., diputats... (*Pausa.*) Té la paraula, per exposar-la, l'il·lustre senyor Jaume Collboni.

(Pausa llarga.)

Els faig avinent que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha presentat una correcció d'errades amb relació a la seva esmena número 3, on ha de dir: «Treballar per poder garantir.»

Té la paraula el diputat Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, consellers, diputats i diputades, el que ha motivat que el nostre grup presentés aquesta moció subsegüent a la interpe·llació sobre la situació del Servei d'Ocupació de Catalunya és justament la percepció, i alguna cosa més que la percepció, que té el nostre grup que el Govern no té un model de servei d'ocupació de Catalunya; no

només no té un model, sinó que a més a més de forma resistencialista a vegades, de forma acrítica moltes vegades, o fins i tot teoritzant sobre el que ha de ser una futura privatització dels serveis públics d'ocupació, assisteix passivament al desmantellament dels serveis públics d'ocupació tal com els hem entès fins avui.

El primer problema que té el nostre país és l'atur. I estem acostumats a sentir que el Govern parla que la millor política social és justament la reactivació econòmica, les polítiques industrials. Però el que és cert és que, de moment, aquest Govern no assenyala un camí d'una estratègia per a la recuperació de l'economia, per a la reactivació de les polítiques industrials, en definitiva per a la creació d'ocupació; ans al contrari, el que tenim són llistes d'aturats que creixen cada dia, amb alguns respirs estacionals, però cada dia creixen les llistes de l'atur.

I quina és la resposta que té aquest Govern per a aquesta situació? Doncs convertir les oficines de treball en una mena de «servicaixes» on els aturats aniran amb el carnet de l'atur a cobrar les prestacions i res més. Aquest és el model en el qual *de facto* ens porta en aquests moments la política d'aquest Govern. I tenim mil exemples que ho demostren, i que són fruit d'aquesta reflexió les propostes que els fem amb la moció. Per exemple, els dubtes que hi ha sobre la continuïtat dels programes d'orientadors; els dubtes que hi ha sobre els agents de desenvolupament local, sobre els promotors, sobre tot un seguit de figures, de programes, de col·laboracions amb entitats, amb ajuntaments que configuraven un model de polítiques actives d'ocupació que no eren ni assistencialistes ni eren passives. El que buscaven i el que haurien de buscar, justament, és que els aturats..., acompanyar els aturats en la recerca d'una nova ocupació, acompanyar els aturats a l'adaptació d'allò que demana el mercat. Però, lluny d'això, ens trobem cada dia amb mesures que poden venir del Govern de Catalunya o poden venir d'allò que no aporta el Govern de l'Estat. Això, per a nosaltres, no és el més important. El més important és quin és el camí, quin és el model que segueix aquest Govern per combatre l'atur i ajudar les persones en situació d'atur.

I la segona part d'aquesta moció té a veure amb la situació crítica que viuen les entitats del tercer sector; unes entitats que compleixen una funció social importantíssima des del punt de vista de la cohesió i de la igualtat d'oportunitats amb les persones amb discapacitats; unes entitats que compleixen funcions que la mateixa llei els les atorga; unes entitats que no fan una feina, diguem-ne, ni assistencial ni caritativa, que formen part o havien format part estructuralment de les polítiques d'igualtat d'oportunitats.

I aquestes entitats el fet és que avui pateixen un triple ofec –un triple ofec–: deutes a les administracions, manca de liquiditat, retallades en els programes i una gran incertesa pel que fa al futur. No hi ha –no hi ha– una idea d'estabilitat en molts d'aquests programes, ni el Govern les dona ni les garanteix. Justament per això hem presentat aquesta moció, també pel que fa a les necessitats del tercer sector: perquè es faciliti liquiditat, perquè es paguin els deutes, perquè es doni estabilitat, perquè no es retallin aquests programes; en de-

finitiva, conseller, diputats i diputades, perquè aquest Govern prioritzi.

Ja sabem que estem en un context de restricció pressupostària. Ja sabem que hi ha menys diners, ja ho sabem. Prioritzin –prioritzin– amb alguna coherència, prioritzin responenent a un model determinat. El problema és que vostès no prioritzen perquè no tenen model –no tenen model. Van a cop de pressió, van a cop de moció, van a cop d'interpellació, van a cop de manifestació perquè no tenen model. Encara estem esperant saber quin és el model d'aquest Govern pel que fa a les polítiques actives d'ocupació, si és que no és allò que se'ns ha començat a anunciar ja, que el futur de les polítiques actives d'ocupació és la privatització dels serveis públics d'ocupació, com per exemple ha succeït al Regne Unit, amb resultats que després, si tenim temps de debatre, podem comentar, si no és que aquest és el model i vostès no ens ho diuen.

Nosaltres comencem a sospitar, i alguna cosa més que sospitar, que justament el model és la privatització; és a dir, convertir en negoci –convertir en negoci– les necessitats dels aturats i les aturades del nostre país.

Gràcies, presidenta.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i, en el seu nom, té la paraula la diputada Anna Figueras.

Anna Figueras i Ibáñez

Moltes gràcies, president. Il·lustres diputats i diputades, mirin, ens trobem davant d'una moció que no pretén una millora del SOC com ens volen fer veure, ni de les polítiques actives d'ocupació, ni de la sostenibilitat dels centres especials de treball, ni tan sols del manteniment dels llocs de feina dels orientadors i dels promotors de les OTG, no.

Aquesta iniciativa parlamentària el que pretén, el que planteja és, a partir de vulnerar responsabilitats del Govern central i atorgant-les –i deixin-m'ho dir així– per real decret socialista al Govern de la Generalitat, utilitzant a més a més matèria sensible i imprescindible i intentar *irrealistament*, i per art de màgia, diguem-ho així, amb recursos econòmics que deuen estar generats per obra de l'Esperit Sant, fer allò que vostès van proposar a les acaballes del període socialista en el Govern de l'Estat que no es fes, per exemple. Estem davant d'una moció que bé planteja actuacions de Govern que sí que s'estan portant a terme, com és la prioritització del pagament a les entitats del tercer sector, o bé planteja atribuir al Govern de la Generalitat allò que no li correspon, com és assumir amb fons propis el pagament del 75 per cent del sou dels treballadors i treballadores dels centres especials de treball, senyor Collboni.

Miri, vagi per endavant que Convergència i Unió ha fet, fa i farà tot el possible per vetllar per la sostenibilitat dels centres especials de treball; però Convergència i Unió el que no farà és fer volar coloms, senyor Collbo-

ni, ni impulsarà o donarà suport a iniciatives gens realistes, que això sí, poden alimentar l'esperança d'alguns, però que, en tot cas, sabem tots que no porten enlloc.

Vostès amb aquesta iniciativa volen obviar qui és l'autèntic responsable del pagament del 50 per cent del sou del CET. Sigui dit de passada, 50 per cent que el Govern socialista de l'Estat va retornar, per dir-ho d'alguna manera, i va retornar després que a iniciativa del Grup Parlamentari de Convergència i Unió al Congrés s'impulsés fins a finals del 2011 el pagament del 75 per cent, però que, diguem-ne, com a comiat i colofó del Govern socialista de l'Estat en el seu moment va voler retornar el 50 per cent inicial.

Però mirin, com els deia, amb aquesta iniciativa volen seguir disculpant el Govern central, ara del PP –quina casualitat!–, del seu compromís de finançament amb els centres especials de treball, i Convergència i Unió no hi està disposada. Des de Convergència i Unió perseguim i perseguirem que el Govern de l'Estat compleixi amb la seva responsabilitat envers els CET.

Però mirin, amb això no en tenen prou, vostès, i amb aquesta iniciativa també pretenen obviar o disculpar l'abandonament del Govern central, ara sí, l'actual, dels orientadors i promotors ubicats a les OTG. Volen..., vostès saben en quines condicions estaven contractats aquests treballadors, i l'esforç que el Govern està fent, el Govern de la Generalitat, per mantenir-los. Amb un reajustament salarial? Sí, és veritat, però mantenir les figures dels orientadors i els promotors perquè ja els ho va dir el conseller que eren necessaris.

En aquesta iniciativa també intenten promoure allò que ja està fent el Govern, com els deia, com és seguir treballant en línies de crèdit preferents amb les entitats del tercer sector.

Mirin, per exemple, l'Institut Català de Finances, juntament amb Avalis, mitjançant un acord de col·laboració entre l'ICF, Avalis i onze entitats financeres disposa ja d'una línia d'avalis per circulat i amb una dotació inicial de 650 milions d'euros també per a entitats. I, addicionalment, vostès saben que s'està ultimant amb una nova línia de préstecs destinada, entre d'altres, a centres especials de treball i empresa d'inserció, tant per al finançament d'inversions com de circulat.

I escolti'm, continuant amb demandes, doncs, al Govern d'allò que s'està fent, també volen posar en marxa urgentment un pla de formació que el SOC ja està portant a terme.

Mirin, nosaltres des de Convergència i Unió no donarem suport al fet que surtin d'aquest Parlament actuacions o iniciatives que instin el Govern..., que s'exoneri l'Estat, en tot cas, de la seva responsabilitat i que, a la vegada, juguin –i espero que ara em puguin mirar als ulls– amb l'esperança de la gent, fent demagògia. No hi ha dret.

Nosaltres treballarem des del realisme i tocant de peus a terra per les polítiques actives d'ocupació. Els emplacem a fer-ho plegats: grups parlamentaris, Govern..., fer front comú per garantir la sostenibilitat dels centres especials de treball. Però allà on pertoca, senyors, sense eludir compromisos i exigint les responsabilitats a qui realment les té.

Avui, amb una pinça *sociopepera* que es produirà en breu, el Partit Socialista de Catalunya fa un regal al Partit Popular perquè segueixin vulnerant mandats i mocions allà on faci falta; això sí, respecte als centres especials de treball. D'això en diuen realment donar suport als centres especials de treball?

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. Per fixar posició, té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, president. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades..., bé, en primer lloc, tot el meu suport a les entitats del tercer sector. De fet, crec que s'ha de fer tot el possible per la seva viabilitat econòmica.

Referent als centres especials de treball ja em vaig pronunciar amb una pregunta que vaig fer en aquest hemicicle recentment al president, en el sentit que se'ls ha de donar una prioritat, malgrat els incompliments del Govern espanyol en aquestes qüestions. Garantir les polítiques actives d'ocupació requereix uns recursos que no tenim, i, per tant, doncs, vostès a la moció fan referència que independentment dels orígens econòmics, diuen. Però clar, això comporta retallar d'un altre costat. D'això em sembla que tots en som conscients, encara que alguns facin veure que això no és així, però és la pura realitat.

Per tant, doncs, entenc que sempre estarem igual. Tots els esforços que dediquem, tots els recursos que dediquem a unes determinades polítiques seran en detriment d'unes altres. I, per tant, aquí em remeto a allò de la moció anterior. Aquí vostès haurien de fer-se forts a l'hora d'exigir la clau de la caixa, el pacte fiscal, que això segurament ens portarà a evitar totes aquestes situacions.

Gràcies, il·lustres..., honorable conseller, il·lustres diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per fixar posició, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, honorable senyor conseller, Solidaritat votarà favorablement en aquesta moció, però no sense reticències importants davant d'algunes de les seves incongruències que presenta en l'aspecte econòmic.

Tal com es fa palès a totes les trobades amb entitats del tercer sector, un pla de suport i un calendari d'actuacions formen la base de les possibilitats de tirar endavant amb èxit el sector. La incertesa i l'especulació sobre els ajuts i els suports fan que les entitats no tin-

guin sovint una base sòlida damunt la qual programar i planificar, i més si es tracta de sous dels treballadors d'aquest sector, que mai no rendiran si no estan en condicions laborals de fer-ho.

Respecte al punt *b* i la necessitat d'habilitar línies de crèdit, ens omplen d'un cert escepticisme, ineludible en aquests temps, tant el refiament que s'hi fa a les possibilitats de l'Institut Català de Finances, per raons òbvies, com de les entitats financeres privades. Amb la desaparició de les caixes, això, lamentablement, és un element del passat. Sense les obres socials de les caixes catalanes, que el PP ha abolit, sense deixar el nostre país amb unes institucions que formen part de la història econòmica d'aquest país, tot això ha esdevingut una utopia.

Potser hauria estat bé esmentar en aquesta moció els 290 milions d'euros que aporten els catalans a les ONG a través de la declaració de la renda, però que després del sedàs que s'hi aplica a Madrid resulta que només són 170. Potser aquí tindriem una base de finançament. Ho hauria pogut demanar segurament o hauria pogut lluitar per aquest punt el seu grup en el Parlament de Madrid; aquests diners sí que serien instrumentals per al finançament d'aquest sector.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També per fixar posició, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té ara la paraula l'il·lustre diputada senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidente. Diputadas, diputados, *conseller*, desde Ciutadans daremos apoyo a la moción, ya que defendemos la necesidad de reforma del sistema ocupacional de Cataluña. Desde luego..., de todas maneras, hay que decir que hasta ahora no es que hayan dado muy buenos resultados ni un modelo ni otro.

De mociones como esta, se tramitan muchas en el Parlamento, pero falta un verdadero debate de fondo sobre cómo reformar el Servei d'Ocupació de Catalunya y hacerlo un verdadero motor de la ocupabilidad en Cataluña. Hace falta trabajo, y además necesitamos políticas que fomenten la ocupabilidad. Y aquí, y en esto, compartimos el diagnóstico del PSC.

Desde luego, es imprescindible mantener el apoyo a las entidades del tercer sector y el mantenimiento de las ayudas a los centros especiales de *treball*. Siempre, en este sentido, estos dos puntos han tenido el apoyo expreso de Ciutadans a cuantas mociones se han presentado en este Parlamento.

También queremos hacer especial hincapié en el punto 3 de la moción, que también fue tratado en una moción anterior. Compartimos la problemática del colectivo de orientadores y promotores de las oficinas de *treball* de la Generalitat, y, si las transferencias para el pago de los orientadores y trabajadores de las OTG no están garantizadas, podría el Govern hacer un ejercicio de priorización, porque al fin y al cabo gobernar es prio-

rizar. Y este Govern podría aclarar si verdaderamente su prioridad es la ocupabilidad, dada la intervención de la diputada Figueras, que se escuda en Madrid. Y, aunque los datos del paro sean un poco mejores, es más necesaria que nunca la reforma del SOC y es imperiosa la necesidad de reforzar el empleo y el trabajo.

Por estos motivos mostramos nuestro voto favorable a esta moción y anunciamos..., no sabemos si se ha transaccionado, pero, desde luego, nuestro rechazo a las enmiendas presentadas por el Grupo de Convergencia y Unión, que rebajan el tono de la moción original.

Muchas gracias.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. També per fixar posició, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, bé, en primer lloc, felicitar el Grup Socialista per la iniciativa; crec que és molt oportuna en aquestes circumstàncies. De fet, el nostre grup en té una sobre la mateixa temàtica que em sembla que debatrem o bé a finals d'aquest matí o aquesta mateixa tarda, en alguns aspectes amb posicionaments similars, i d'altres aspectes que en aquesta moció no hi són i que en la nostra sí, però que, en tot cas, van en una mateixa línia.

Feta aquesta felicitació respecte a l'oportunitat d'abordar aquesta matèria –crec que aquest Parlament no estaria connectat a la realitat si avui no debatés mocions sobre polítiques d'ocupació–, hi han dos elements de context que crec que no es poden obviar, i en la seva presentació, senyor Collboni, vostè els ha obviat. Em sembla que un element de context important, si parlem de polítiques d'ocupació, és que el Partit Popular acaba de retallar el 56 per cent dels fons que van a Catalunya. Jo crec que això no es pot obviar; és que em sembla que estaríem fora de la realitat si obviéssim això.

Estem vivint, en realitat estem vivint que del Govern de Catalunya no tenim massa clar quina és l'orientació, però del Govern del Partit Popular el que tenim és un atac i enderroc de les poques competències autonòmiques que hi han en matèria de treball. La reforma laboral ens escombra, i les esmenes que van presentar vostès a Madrid no li fan ni pessigolles –ni pessigolles. La reforma laboral ens escombra, i les polítiques d'ocupació, per la via dels fets, van a desmuntar el SOC. Ara li han tret la meitat del pressupost; sabem que la ministra de Treball s'ha reunit amb setze empreses de formació, a les quals els vol donar el 24 per cent del pressupost de formació des de Madrid i amb opacitat, i sabem també que la ministra de Treball té converses amb agències de col·locació privades per convertir la caça i captura de l'aturat en un negoci lucratiu –la caça i captura de l'aturat. Això és el que està preparant el Partit Popular des de Madrid.

I nosaltres li podem fer tota l'oposició del món a Convergència i Unió, per dir-li: «Escolti, si és que vostès els ho aproven, a Madrid. És que vostès no els fan pessigolles. És que van allà a explicar-los acudits. És que no convoquen la bilateral. És que en la bilateral no han dit res de polítiques d'ocupació.» Però no podem, senyor Collboni, menystenir el fet que hi ha menys diners. I, com que hi ha menys diners, fóra molt bo que aquest Parlament arribés a un acord. I, perquè arribéssim a un acord, els grups de l'oposició no podem menystenir la situació financera de Catalunya; per això, per altra banda, seria bo que arribéssim a un acord per tenir la clau i la caixa dels nostres recursos –aquest és un altre tema però que va lligat–, seria molt bo.

Però també, senyora Figueras, vostè no pot pujar aquí dalt i repartir lliçons i menystenir les propostes de l'oposició, com vostè ha fet. Això no es pot fer, aquest no és un to per arribar a acords, senyora Figueras. I li ho dic des de l'estimació personal que hi ha entre els diputats de Sant Andreu d'aquesta cambra, però no és una manera de dirigir-se als diputats de l'oposició. Perquè aquí hi han propostes de temes que són necessaris i que són urgents, i que segurament, de tot el que s'ha retallat i s'ha perdut de polítiques ocupacionals, perquè no hi són els diners, perquè ens els han fotut... Perdó, ens els han fotut uns senyors –per cert, eh?– que es van tirar vuit anys a l'oposició, en totes les compareixences públiques, ficant aquí *empleo*; sempre, eh? –sempre. I arriben al poder i el primer que fan és carregar-se les polítiques d'ocupació. Per cert, el *Financial Times* els va dir que els seus pressupostos eren estranys i... –ara no recordo el segon adjectiu, però era bastant divertit també–, perquè es carregaven les polítiques d'ocupació. Els seus amics, eh? –els seus amics.

Per tant, escoltin, crec que farien bé d'arribar a un acord. Nosaltres estem d'acord amb les coses que aquí es diuen; no es poden menystenir, senyora Figueras. Hi ha molts llocs de treball que estan en perill –molts llocs de treball. Entenem que en el tema dels orientadors del SOC, doncs, és bo que hi hagi una afirmació d'aquest Parlament perquè es doni continuïtat a la seva contractació. Recordem que els pressupostos generals de l'Estat diuen que en despatxem la meitat el 30 de juny; el conseller, de les seves paraules que li vam arrancar, si m'ho permet, o convidar a dir, tant el senyor Collboni com jo mateix, en l'anterior Ple, es va comprometre que ho allargaria fins al 31 de desembre, i avui ho volem votar, i aquesta tarda, quan es voti la moció d'Esquerra Republicana, no només que ho allarguin fins al 31 de desembre sinó que els aplantillin el 2013. I això és bo que passi per un motiu molt senzill: si alguna cosa sabem de la reforma del SOC que pensa fer aquest Govern, si alguna cosa ens havien dit és que la volien orientar cap a l'orientació. I ve el PP i es carrega els orientadors.

Per tant, per una mínima coherència, l'única notícia que teníem de la direcció cap a on anava la reforma del SOC...

La presidenta

Senyor diputat...

Oriol Amorós i March

...doncs, s'hauria de mantenir.

Gràcies, senyora presidenta... Per tant, nosaltres votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció –deixi'm que li faci la crítica, senyor Collboni, que s'ha desentès una mica de l'origen dels recursos, i aquest és un tema important–, però també voldríem demanar tant al senyor Collboni com a la senyora Figueras, home, que canviessin els tons de les intervencions, perquè tenim un problema a resoldre i seria bo arribar a acords, com estem intentant, per altra banda.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Miralles.

Jordi Miralles i Conte

Bé, gràcies, presidenta. Conseller... Bé, dir-los que votarem a favor d'aquesta moció. Repassant la interpellació que es va produir, el senyor Collboni va citar o va fer la lectura d'una carta d'una orientadora. Crec que el fet del que va plantejar i la situació que vivim avui, passades unes setmanes, doncs..., la situació de la preocupació que ella tenia i que nosaltres tenim s'agreuja..., per saber i conèixer què ha dit el grup que dóna suport al Govern, Convergència i Unió, però el que ha passat aquests dies, des que vam fer la interpellació, fins que avui votem la moció...

Perquè sempre és bo també contextualitzar: des que vostè la va presentar, el Partit Popular i Convergència i Unió han votat a favor de la contrareforma laboral, que això té conseqüències negatives, i en tindrà més, sobre les taxes d'atur i les condicions laborals. Hem conegut els indicadors darrers d'atur i ocupació, i respecte a altres mesos d'anys anteriors ha pujat menys, des del punt de vista estacional, d'allò que creixia en aquestes dates en períodes anteriors l'ocupació que té a veure amb els mesos d'estiu que ara vénen.

Tercer. Es confirma la retallada del 56 per cent de les polítiques actives d'ocupació per banda del Partit Popular. I, com diu el senyor Amorós, nosaltres no ens oblidem d'aquesta responsabilitat del PP, del 56 per cent, però es confirma, i tampoc ens n'oblidem, el 0 per cent de polítiques actives d'ocupació. On estan els 60 milions que hauria de desenvolupar, aplicar a polítiques actives d'ocupació el Govern de Catalunya? On estan els 30 milions del Fons social europeu per a polítiques actives d'ocupació que ha de complementar el Govern de Catalunya? No ens oblidem d'uns i no ens oblidem d'altres.

I, en tot cas, també hem conegut, doncs, unes afirmacions dels aliats del Govern de Convergència i Unió, últimes, de la ministra d'Empleo, que diu que *se encomienda a la virgen del Rocío para salir de la crisis*. Per tant, tot un seguit d'aspectes de decisions, d'acords, de polítiques, i també d'esperar que la *virgen del Rocío* els ajudi a superar la crisi.

Bé, nosaltres som dels que pensem que és molt important diàleg, compromisos, pactes i prioritzar. Això és

el que ens demana, per exemple, el Govern de la Generalitat, i especialment el president, quan parlem del pacte fiscal: *prioritzar*. I, en allò que podem decidir nosaltres, decidim, prioritzem, sí. Ens tindran al costat en allò que el Govern espanyol, doncs, no compleix amb Catalunya, en allò que retalla –aquest 56 per cent de les polítiques actives d'ocupació dins del Programa operatiu pluriregional–, però ens tindran al davant d'explicar, denunciar i exigir que el Programa operatiu regional, que té a veure amb la responsabilitat de la Generalitat, s'apliqui. Perquè, si això es tirés endavant, ni més ni menys podria donar resposta als programes que necessiten 32.000 persones al nostre país. Són opcions: opcions en la formació professional, ja sabem quines; opcions en l'impost de successions, ja sabem quines; opcions en el tema de taxes, ja sabem quines; opcions a no complementar els 30 milions d'euros de les polítiques actives d'ocupació. Per tant, són opcions.

Crítics, sí, molt crítics, en allò que decideix de retallar el Govern espanyol, però crítics, igualment crítics, amb el Govern de la Generalitat, que no està a l'alçada de les respostes dels orientadors del tercer sector i del que representen també els centres especials de treball i les conseqüències que tenen per a les persones aturades al nostre país.

Per tant, votarem a favor dels punts de la moció, i, en tot cas, que es sàpiga que qui vota en contra d'aquesta moció, doncs, vota en contra del Pla especial de suport a les entitats del tercer sector; vota en contra de garantir els llocs de treball dels centres especials de treball; vota en contra de garantir el Programa d'orientadors a les OTG, i vota en contra d'un pla de formació i inserció laboral per a joves i majors de cinquanta anys. Uns hi votarem a favor; altres hi votaran, com s'ha dit ara, en contra.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Rafael Luna.

Rafael Luna Vivas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats... Mire, en primer lloc, senyor Miralles, s'ha de tindre fe. O, si no, ho preguntí vostè al conseller que van tindre amb la sequera, que gràcies a la verge de Montserrat va ploure.

Senyor Oriol Amorós, miri, escolti'm, jo penso que vostè està fent mèrits per anar al Parlament que li correspon, que és el Parlament de Madrid, perquè cada cop que surt aquí ens parla sempre del mateix, de Madrid. I és veritat que nosaltres portàvem i portem un cartell aquí davant que diu «empleo». Sap per què? Els 600.000 que es van perdre a Catalunya per la ineficàcia d'un govern del tripartit, i vostès estaven al mig. D'acord? Això, li quede clar. Per tant, encertarem o no encertarem, però les mesures estan ficades, i anem a variar el que vostès van destruir dia a dia.

En segon, estem parlant d'un tema molt concret, que és el tema d'un sector que és el més feble, que és el sector realment que té a veure amb els centres especials de treball, té a veure realment amb aquella classe més feble, realment, de treballadors, i amb els quals nosaltres hem de tindre, doncs, una cura molt especial en aquest tema, perquè són els que menys protegits estan en temes d'ocupació.

Per tant, nosaltres en el primer punt estem completament d'acord; penso que no hi ha cap compromís de cap classe quan diu: «Posar en marxa el pla especial de suport a les entitats del sector social que treballen amb finalitats socials.» Totalment d'acord. També pensem que aquest model s'ha de canviar, però, mentre no es canvie aquest model, l'únic suport que tenen és el que és i el que nosaltres hem de mantindre. I, per tant, que es faci un calendari de pagaments ho creiem correcte; que els crèdits preferents de l'institut català, i amb les altres entitats, vagin i donin una facilitat a aquestes empreses de treballs especials ens sembla correcte, i també ens sembla correcte el diàleg que ha d'haver-hi amb les entitats per a impulsar una reordenació d'adaptació del sector a les noves necessitats econòmiques.

Ara ve el segon –el segon, que ha estat el més debatut aquí, en aquest Ple i en aquest punt de l'ordre del dia–, que ha estat el que és realment el finançament del 75 per cent del salari mínim interprofessional. Mire, senyora Figueras, amb tot el «carinyo» i «apreci» que li tinc, jo ja sabia i coneixia el discurs que faria: «Madrid, Madrid, Madrid, Madrid.» Miri, jo, en economia..., no sóc economista, però sí que tenia una assignatura que era d'economia. I deia que els recursos són escassos i les necessitats són il·limitades, i per tant el que s'ha de fer és elegir. Doncs, jo li estic dient a vostè que, si els recursos són escassos i els recursos que tenim són els que tenim, elegim quines són les preferències que hem de tindre i paliar tots aquells costos d'oportunitat que menys ens puguin afectar.

Per tant, des del Grup Parlamentari Popular, com creiem profundament que les polítiques que van en aquest sector concretament són el més important, cal elegir. *Y con estos mimbres, estos canastos.* I és així. Però deixi ja la cantarella aquesta, cada cop, del mateix del mateix, per poder justificar-se –justificar-se–, senyora Figueras, senyors de Convergència i Unió, de la ineficàcia que tenen algunes vegades a prioritzar polítiques. I, en aquest cas, els que vostès tenen han d'anar als que menys estan protegits i als que més estan necessitats. I després ja parlarem realment de canviar el model, que s'ha de fer, i les polítiques que han de fer al referent...

I dir-los també que jo al final no sé, senyor conseller, si donar-li el mèrit a vostè, donar-li el mèrit al senyor Oriol Amorós, però, *vamos*, celebrem molt que fins al dia 31 de desembre s'haja ampliat el termini perquè realment els orientadors hi puguin estar. Per tant, nosaltres en això estem d'acord. Esperem que d'aquí al 31 de desembre se puguin arreglar els problemes, puguin anar per millor camí. Per tant, ara fiquen-se d'acord, perquè sembla –no sé si és el Govern o és a petició del Govern i del Partit Socialista– que el Govern ha fet aquest esforç, realment, d'arribar al 31 de desembre. D'acord?

Però, bé, sigui el que sigui, realment nosaltres ho celebrem. Per tant, nosaltres això ho votarem a favor.

I, per últim, en el que fa referència a totes aquelles polítiques, realment, dels que fan cinquanta anys, els que estan menys protegits o els que realment no han tingut una certa qualificació en el SOC, com a mesura que diu aquí, urgent, nosaltres hi estem d'acord, totalment d'acord. Una altra cosa és que nosaltres estem treballant amb el Govern –amb el Govern–...

La presidenta

Senyor diputat...

Rafael Luna Vivas

Acabo.

La presidenta

Sí, molt bé...

Rafael Luna Vivas

Acabo, eh? Estem treballant en l'acord en la reforma del que és el SOC, però hi ha unes mesures urgents que no es poden canviar.

I, a més, per coherència política, nosaltres no podem votar en contra d'una cosa que ja hem votat tres cops a favor: en els pressupostos, en la moció i en les retallades. Per tant, coherència política. *(Veus de fons.)* Senyora Figueras, que li vagi bé.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, honorable conseller..., vull agrair el to de les intervencions, que han estat constructives la major part d'elles. I, per respecte als onze mil treballadors dels centres especials de treball, per respecte als tres-cents orientadors i promotores que en aquests moments estan seguint aquest debat, per respecte als més de mil agents de desenvolupament local, no entrarem en el pim-pam-pum.

Però, senyora Figueras, l'origen dels recursos ha estat objecte de debats en aquest plenari; miri, si us plau, resolucions, mocions que han tingut lloc en aquest Parlament, i el nostre grup ho ha dit, ho ha debatut i ho ha proposat.

Però sap què passa? Que no caurem en la trampa de sempre de no parlar del que hem de parlar en aquest Parlament amb relació al que ha de fer el Govern, en virtut dels seus recursos i de les seves competències, i estar sempre tirant la culpa o a Madrid, o als d'abans, o a la Merkel, o a qui passi en aquell moment per allà. Això s'ha... *(Veus de fons.)* No, no, vostès han d'assumir que tenen recursos i tenen competències i que han de prioritzar. I ho he dit

en la meua intervenció, ho he dit en la meua intervenció inicial, sabem que són limitats, aquests recursos, i que la resposta és prioritzar. I vostès no expliquen quines són les prioritats i per això fem aquests debats, i els grups parlamentaris..., per cert, no només el PP i Convergència, sembla que la gran majoria d'aquests grups donaran suport al que nosaltres proposem en la moció.

I deixi'm que li digui que m'estranya molt que vostès votin en contra d'aquesta moció. M'estranya. Perquè vostè mateixa ha dit que està d'acord en els continguts i que a més a més el Govern ho està fent. Si està d'acord en els continguts i diu que el Govern ho està fent, per què no hi vota a favor? *(Pausa.)* Bé, doncs, aleshores la nostra proposta no és tan desencertada, m'imagino.

I pel que fa, per exemple, i per acabar, a cobrir el salari mínim en el 75 per cent dels treballadors que treballen en els centres especials de treball, els governs de Madrid no sempre han complert, és veritat; els nostres, tampoc. Però sap què feia l'anterior Govern quan no complia? Cobria la diferència. Per què cobria la diferència? Perquè els centres especials de treball i els treballadors que fan les seves tasques a dins eren i són una prioritat. I, com eren una prioritat, el Govern de Catalunya, malgrat que el Govern de l'Estat tenia compromisos que no complia, ho cobria.

D'això estem parlant, senyora Figueras, de prioritats i de cobrir. I li ho diu algú que estava al Govern anterior de l'Estat i de Catalunya.

I, per tant, jo li demano que, amb aquesta mateixa coherència, vostès facin el mateix, prioritzin i posin els recursos en funció de les necessitats, en aquest cas, dels més febles.

Gràcies.

La presidenta

Cridem a votació.

(Oriol Amorós i March demana per parlar.)

Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

Senyora presidenta...

La presidenta

Per?

Oriol Amorós i March

Contradiccions...

La presidenta

Trenta segons.

Oriol Amorós i March

...del senyor Luna. Miri, senyor Luna, vostè diu: «Votarem tres vegades això en aquest Parlament.» Sí, sí;

vostès en aquest Parlament sempre voten a favor que la Generalitat gastí més. Però estem parlant d'unes polítiques que eren finançades gairebé completament –no sempre, perquè moltes vegades havíem de completar-ho, com ara ha explicat el senyor Collboni–..., d'unes polítiques finançades per l'Estat. I vostès aquí han votat a favor de la despesa de la Generalitat, sí. Però allà han votat en contra d'aquesta transferència. És més, el sector estava esperant de vostès, i concretament de la seva presidenta, una esmena al Senat que ho havia d'arreglar tot, i l'esmena al Senat no diu res de res de complementar els centres especials de treball. Ni ha arribat, ni s'ha presentat; han faltat vostès a la seva paraula, i de coherència no en poden parlar gens ni mica.

(Rafael Luna Vivas demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Luna...

Rafael Luna Vivas

Per contradiccions. Senyor Amorós, desitjo de tot cor que vostè algun dia tingui un escó al Congrés dels Diputats o al Senat, perquè aleshores s'assabentarà de debò del que es presenta al Congrés i al Senat. Mentrestant, vostè està en un altre món.

(Anna Figueras i Ibáñez demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Figueras.

Anna Figueras i Ibáñez

Presidenta, per al·lusions, contradiccions diverses.

La presidenta

Però trenta segons i...

Anna Figueras i Ibáñez

D'acord. Senyor Amorós, ben lluny de donar lliçons a ningú, però, escolti'm, nosaltres simplement avui no farem com vostès. Avui vostès volen eximir el Govern del PP de les seves obligacions, tots plegats, respecte dels CET.

I, senyor Luna, vostè justifica el seu suport a aquesta moció referint-se, diguem-ne, a altres suports a mocions que han donat anteriorment. Moció 59/IX; diu en el seu punt d, que em sembla que no l'han llegit, que l'Estat i la Generalitat en cap cas invertiran en CET quantitats inferiors a l'any 2011. Vostès, des del Govern de l'Estat, ja han dit que això no ho faran.

I, mirin, en tot cas, doncs, el que no farem des de CiU és donar suport, diguem-ne, doncs, a això, a la irresponsabilitat que tenen vostès davant dels centres especials de treball.

La presidenta

Senyora Figueras... *(Pausa.)*

Passem a votació... (*Remor de veus.*) Hem tingut ja un debat, s'han tingut ja les peticions d'allusions...

(*Jordi Turull i Negre demana per parlar.*)

Senyor Turull...

Jordi Turull i Negre

Sí, per demanar votació separada. Voldríem votar, del punt 1, els apartats *b* i *c* junts, i el punt 4, i després la resta.

La presidenta

Alguna votació separada més? (*Pausa.*)

Doncs, comencem la votació amb el punt 1, apartats *b* i *c*.

Comença la votació... (*Veus de fons.*) *B* i *c*. (*Veus de fons.*)

Interrompo la votació.

(*Pausa.*)

M'ha demanat el punt 1, apartats *b* i *c*.

Punt 1, apartats *b* i *c*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 130 vots a favor.

Votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, 61 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el nou pla de mesures (tram. 302-00150/09)

Passem al punt dinovè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el nou pla de mesures, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

(*Pausa llarga.*)

Senyores diputades, senyors diputats, demano que hi hagi una mica de silenci.

(*Pausa.*)

Senyor Herrera, pot començar.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies, presidenta. Fa tot just quinze dies presentàvem aquesta moció, després que el Govern presentés el tercer pla de mesures; el tercer paquet de retallades, perquè ens entenguem. I ho fèiem per una raó:

perquè ens havien dit que aquell tercer paquet de retallades era un paquet inevitable, perquè no hi havia diners, perquè ho manava Madrid, no era desitjat. Per evidenciar que és possible fer-ho d'una altra manera, per aconseguir remoure les condicions i les circumstàncies que havien portat el Govern a presentar aquest tercer paquet de retallades, per aconseguir, en definitiva, que l'austeritat obsessiva, sí, austeritat obsessiva, que denunciava el president era allò que havia practicat el Govern de Convergència i Unió, per aconseguir recursos per fer polítiques socials. Ahir el president deia: «No hi ha diners.» No, sí que hi ha diners, el que passa és que s'han de buscar, no només s'han de demanar esforços als sectors de la societat que el que fan és utilitzar els serveis públics. I per situar les línies vermelles que no s'han de traspasar, perquè lamentablement aquest Govern està traspassant les línies vermelles pel que fa a les polítiques socials. I aquest és el sentit de la moció, aquesta és l'orientació de la moció.

Què volem? En primer lloc, expressar el rebuig a l'austeritat obsessiva, en paraules del president. Volem que aquest Parlament faci seu allò que diu el president. I l'austeritat obsessiva per nosaltres és aquesta política de retallades que ni estableix les finances, que no dona estabilitat ni credibilitat davant dels mercats i que està deprimint més l'economia. Per cada euro que retallem deixem d'ingressar seixanta cèntims i a més estem afectant els serveis públics bàsics.

Volíem, a més, un rebuig, i un rebuig a aquestes polítiques d'austeritat que emanen, des del nostre punt de vista, de la reforma de l'article 135 de la Constitució i que tenen, a més, com a derivada unes lleis que són nefastes per a l'economia, com les lleis d'estabilitat pressupostària, que estan aplicant una camisa de força, un *corsé*, que estan escanyant clarament l'economia.

Dèiem, a més, que el Parlament de Catalunya ha d'expressar suports. I suports a què? Doncs, suports precisament a les polítiques, a algunes de les polítiques que s'estan plantejant, comencen a plantejar-se fins i tot en el marc de la Unió Europea per donar prioritat a les mesures econòmiques, fiscals, financeres, d'inversions de les inversions públiques, de recuperació econòmica, d'ocupació.

Que cal, a més, donar suport a allò que diu el Parlament Europeu, el 23 de maig passat, entorn, per exemple, de les transaccions financeres. Perquè el que no val és que el president del Govern digui: «Sí, i tant, quan anem a Europa bé que diem que no s'hi val amb la política d'austeritat.» Doncs, bé, com ho va dir en el darrer debat que vam tenir amb ell, el que hem de fer en aquest Parlament és negre sobre blanc: dir que no estem d'acord amb les polítiques d'austeritat i dir que plantejgem, per exemple, una reforma a nivell institucional del marc institucional europeu i del tractat de funcionament de les institucions europees. Perquè, si el president està dient que la Unió Europea ha de funcionar d'una manera diferent, suposo que avui vostès, tots els diputats i diputades votarem a favor dels tractats de la Unió Europea, de la reforma d'aquests. Jo ja ho sé, eh?, que no depèn del que decidim en aquesta cambra, ho sé, però és obvi que la responsabilitat d'un parlament d'un país del sud d'Europa que l'està afectant aquesta

política d'austeritat i la inexistència d'institucions europees que el que facin és pedalar a favor del creixement i de l'equitat, hauria de votar en aquest sentit.

Plantegem dotar-nos d'un autèntic govern econòmic europeu, de modificar els objectius d'estabilitat, de dotar-nos d'una fiscalitat pròpia.

I després el que diem és que el Parlament manifesti la necessitat d'impulsar una directiva de serveis públics europea que defineixi criteris comuns sobre prestacions sanitàries i educatives. O no és raonable això? Ho hem de fer.

Què diem, també? Que el Parlament insti el Govern que hi hagi diners, sí, que hi hagi diners en lluita contra el frau fiscal. Fem-ho. Que hi hagi diners a partir precisament de la recuperació de l'impost de successions, d'aconseguir un impost sobre les grans fortunes. Ep!, el que va dir el president de la Generalitat. Vegin, eh?, seguim fil per randa el que diu el president de la Generalitat.

I que, a més, reduïm el mínim exempt de l'impost de patrimoni incrementant els tipus aplicables als trams superiors. Un impost sobre l'energia nuclear, perquè el que no val és dir en sessió de control «no hi ha diners», però, després, a la primera votació després que el Govern o el president diguin que no hi ha diners, quan vostès tenen l'oportunitat d'ara sí plantejar una política mínimament redistributiva en els esforços, que ens votin que no.

I plantegem, per últim, que el Parlament el que faci és no traspasar determinades línies vermelles, per exemple, garantint el 75 per cent del salari mínim interprofessional per als centres especials de treball sense ànim de lucre, o, per exemple, una partida extraordinària amb càrrec als pressupostos de la Generalitat per a la continuïtat dels serveis d'integració laboral de les persones amb discapacitat, o no privatitzar instruments que ens permeten fer polítiques públiques en temes tan centrals per al país com són els peatges o les polítiques d'aigua, per no cometre els errors que s'han comès en el passat en sectors estratègics com l'energia de cara al futur, o reconsiderar l'increment de taxes, en aquest cas a la formació professional, o mantenir l'ajuda oficial al desenvolupament, i, òbviament plantegem..

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

Joan Herrera Torres

...també temes –acabo ja, presidenta– que també considerem importants, com la necessitat de negociació amb la funció pública, la racionalització en les empreses públiques –no hi tenim cap inconvenient, que això sigui així–, o, per exemple, també –i tindran l'oportunitat de votar-ho per primer cop– deixar sense efecte la decisió de tancar els centres de justícia juvenil de Montilivi i d'Els Tilers, com un element puntual, però que pot permetre precisament, vaja, línies vermelles que no s'han de traspasar, que avui aquest Parlament emeti l'opinió sobre aquestes línies.

Després parlaré de les esmenes que acceptem.

I gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Té la paraula per a la defensa de les esmenes, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, surto per posicionar el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en aquesta moció subsegüent del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, i ja, d'entrada, anunciant el nostre vot favorable a tots i cadascun dels punts d'aquesta moció.

Tot i així, hem presentat una sèrie d'esmenes; una sèrie d'esmenes que enteníem, doncs, que el que fan és ajustar, millorar i per tant complementar el que ja surt a la mateixa moció.

Òbviament, estem d'acord en el fet que com a país hem de complir uns principis d'estabilitat pressupostària; es tracta de rigor, es tracta de seriositat a l'hora de gestionar els recursos públics, i, per tant, de poder aplicar el sentit comú i no tenir uns dèficits públics que se'n vagin, que d'una manera desproporcionada..., al que haurien d'estar.

Però per atacar i per aconseguir un objectiu d'estabilitat pressupostària, hi ha dues maneres de fer-ho: o només atacar la despesa pública, i per tant entrar només en polítiques d'austeritat, i per tant de retallada sistemàtica de les despeses públiques i dels serveis, sobretot aquells que afecten les polítiques socials, o també mirar el costat dels ingressos. I precisament no és d'ara que des d'Esquerra Republicana hem mirat el cantó dels ingressos, sinó que, des que ha començat la crisi, sempre –sempre– hem mirat el cantó dels ingressos, perquè per arribar a un objectiu d'estabilitat, de dèficit controlat no només ens hem de fixar en les despeses, sinó que també ens podem fixar incrementar els ingressos.

En aquest sentit és on una de les esmenes, doncs, apunta. I és en el fet que estem d'acord que per aconseguir aquest increment dels ingressos públics cal fer una lluita contra el frau fiscal seriosa –una lluita contra el frau fiscal seriosa–; s'està parlant d'unes xifres realment astronòmiques del que pot suposar aquest frau fiscal, al voltant d'un 20 per cent del producte interior brut. No podem mantenir un sistema de l'estat del benestar amb un frau fiscal d'aquestes dimensions. I, per tant, aquí s'ha d'atacar; s'ha d'atacar d'una manera seriosa, no d'una manera no seriosa com ha fet el Govern espanyol del PP, que ha estat senzillament fent una amnistia fiscal –fent una amnistia fiscal– a aquells que no complien amb la legislació tributària, a aquells que no pagaven impostos. Han fet una amnistia fiscal. Això no és atacar el frau fiscal des de la seriositat, això no ho és. El que estem dient és atacar-lo. I realment obtenir més recursos per aquí. I per això donem suport a aquesta moció.

Però també parlar de l'espoli fiscal que pateix el nostre país; és una altra manera d'incrementar els ingressos de la Generalitat de Catalunya. Aquí en aquests moments es paguen, paguem 16.000 milions d'euros en impostos que marxen cap a Madrid i que no tornen. I això no pot ser; cap país del món pot funcionar amb normalitat davant d'un espoli fiscal d'aquestes dimensions. I quan dic «funcionar amb normalitat», estic parlant de tenir unes polítiques socials dignes, un estat del benestar digne. És, per tant, indigne cap a on ens espitja l'espoli fiscal. I, per tant, introduïm amb aquesta esmena..., a part de parlar del frau fiscal, a part de parlar també d'una nova fiscalitat per al nostre país, una nova fiscalitat..., que nosaltres hem portat exemples, els hem votat i hi continuarem insistint, perquè creiem que són bons.

Per exemple, una de les mesures de nova fiscalitat que Esquerra Republicana vam posar sobre la taula en la discussió dels passats pressupostos va ser aplicar un impost sobre la banca, que la Generalitat de Catalunya creï un impost sobre la banca. La Generalitat recaptaria 600 milions d'euros amb aquest impost, per exemple, que altres territoris no només de l'Estat, sinó d'Europa el tenen. I quina por hi ha a posar un impost sobre la banca? Quina por hi ha? Estàriem parlant de 600 milions d'euros.

Per tant, lluita contra el frau, nova política fiscal en la línia també que ha plantejat el grup proposant i també l'espoli. Quant a altres aspectes, el que hem volgut, doncs, és també, a nivell de política europea, introduir elements, un canvi de rumb de la política fins ara duta a terme pel Banc Central Europeu o fins i tot, doncs, amb la més que necessària reforma de les institucions europees amb una plena democratització d'aquestes, quan tenim òrgans que estan prenent decisions molt importants que ben bé no es sap qui els tria en aquests moments.

Per tant, aquestes són les nostres aportacions que, com deia, complementen l'eix d'aquestes propostes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí; moltes gràcies, presidenta. Per posicionar el Grup Socialista respecte a la moció que ha presentat Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, una moció que, jo li ho dic amb tot l'afecte, senyor Herrera, és una mica una moció omnibus, eh?, que a través d'una moció intenta canviar-ho tot. Però, en tot cas, eh?, en tot cas, com que es necessita segurament gairebé canviar-ho tot i nosaltres trobem que és una moció molt coincident..., de fet, és molt coincident amb les mesures que nosaltres vàrem presentar en la proposta de resolució del Ple extraordinari sobre les retallades. Per tant, una postura molt coincident, amb matisos que hem entrat en forma d'esmena.

Com explicava el senyor Herrera, aquesta moció és una moció que parla de dues grans prioritats, no?, en aquest país que ens encanta tant debatre del *fuero* y no del *huevo*, i, en canvi, per fer una bona truita segurament necessites *fuero* i necessites *huevo*. Doncs, aquesta moció parla una mica de les dues coses. Parla del problema principal: de com ha de canviar Europa per deixar d'asfixiar econòmicament i socialment les nostres economies; com ha de canviar Europa perquè sigui un vertader govern europeu d'acord amb la moneda europea que tenim, que és l'euro. El que no té sentit és culpar Europa de tot, justificar les polítiques perquè estan imposades per Europa i no explicar com volem que canviï Europa per deixar de fer aquestes polítiques.

Aquest és un debat que hem de tenir tots, hem de tenir també des del Parlament de Catalunya. I, per tant, nosaltres votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció, que reclamen un canvi en aquestes polítiques, que no són d'austeritat, que són d'asfíxia, en aquestes lleis d'estabilitat pressupostària dogmàtica que vota la dreta del nostre país que imposa un dèficit zero quan tothom està qüestionant que aquesta sigui la bona recepta.

I segon lloc, aquesta moció, a part de dir el que ha de canviar a Europa, a part de dir què necessitem canviar per no haver de tenir aquesta austeritat, que en molts punts és imposada, també parla de com podem utilitzar el marge que tenim, com el Govern de Catalunya ha d'utilitzar el marge que tenim.

Perquè tenim marge, senyores i senyors diputats, aquesta cantarella que sentim tota l'estona del Govern de «no podem fer una altra cosa», «no hi ha alternativa», «no tenim marge», no? Com deia un cop la diputada Massana, molt encertadament, doncs, que portin els papers a una gestoria si com a govern no tenen eleccions. Hi ha eleccions a fer, hi ha eleccions a fer en ingressos, hi ha eleccions a fer en prioritats de les seves polítiques –ho hem vist en la moció anterior, en la moció anterior sobre les polítiques d'ocupació– per no fracturar socialment aquest país, per donar-li una via de sortida, unes apostes estratègiques al nostre creixement econòmic. Hi ha eleccions a fer, hi ha maneres d'utilitzar aquest marge que tenim, que és petit, sí, però el tenim, i el Govern de Catalunya no l'està utilitzant en la bona direcció per al futur dels catalans; de tots i cadascun dels catalans, no només d'uns pocs.

En aquest sentit, senyor Herrera, nosaltres també, amb els mateixos que li hem entrat a les nostres esmenes, li donaríem suport a la utilització d'aquest marge que té el Govern per fer polítiques diferents d'ingressos i de despeses, que són, avui en dia..., no diria més necessàries que mai, sinó que són completament urgents per al futur dels ciutadans del nostre país.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Molt bé, doncs; gràcies, senyora presidenta. Senyora vicepresidenta, Solidaritat hem presentat deu petites esmenes que agrairíem que consideréssiu la seva inclusió. Efectivament, tal com ha dit molt bé la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, això es tracta d'una llei una mica inclusiva de molts aspectes que poden reconduir o definir la política econòmica en un sentit de minorar l'aspecte d'asfíxia i l'aspecte, doncs, de problemàtica que ens afecta en aquests temps de crisi a nivell europeu, no? Nosaltres mostrarem un suport genèric en aquesta moció.

Voldríem afegir, doncs, en el punt 1.a, al final, quan es parla de les prestacions públiques, la necessitat, diguem-ne, d'afegir-hi el concepte de les taxes i de les cotitzacions socials, que també haurien d'entrar en el paquet. Quan parlem de l'espoli fiscal, doncs, és evident que la nostra economia mai no la podrem reordenar ni reequilibrar sense incloure aquest aspecte. Penso que és important.

També veiem amb interès, doncs, alguns altres aspectes que molt breument podrem comentar: el fet que el punt 6.c faci respecte al tema d'aturar la privatització de les empreses públiques, com la Ter-Llobregat i Tabasa, no? Jo penso que aquí és un bon punt per incloure. I tinguem tots en compte, en aquest temps en què una part important de la població de Catalunya s'ha declarat d'una manera molt activa en la campanya en contra de l'abús dels peatges que tenim a casa nostra, que el procés de privatització de Tabasa de cara al túnel del Cadí, doncs, no és que no sigui una garantia perquè hi hagi una justícia en aquest tema. És a dir, tots els que van a aquesta comarca, per la raó que sigui, saben, doncs, el greu peatge que significa anar-hi. Per tant, la privatització d'aquesta empresa, Tabasa, pensem que és una mala notícia, tal com ho seria, doncs, el tema de Ter-Llobregat, que ja prou problemes té, i segur que amb la seva privatització no trobaríem les solucions desitjades, sobretot per a les comarques gironines, que veuen com el riu Ter pateix aquest transvasament...

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Strubell i Trueta

...descontrolat des de fa tants anys.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, l'illustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable vicepresidenta, il·lustres diputats i diputades, no comparteixo l'esperit de la moció, perquè entenc que va, doncs, a dirigir la política europea, en lloc d'adreçar-ho al que podem fer aquí. Estan parlant vostès de canviar la polí-

tica econòmica europea, d'un impost d'abast europeu, de reformar el Tractat de Lisboa, de l'emissió d'eurobons, dels pactes d'estabilitat, de crear un govern econòmic europeu, i ja li estan dient el que ha de fer.

Hi han algunes mesures que les puc compartir, però, en qualsevol cas, l'escassetat de recursos, provocada per aquest mal finançament, aquest finançament injust que tenim, i pels incompliments de l'Estat espanyol, fa que el que posem a una banda ho hàgim de retallar d'una altra. I, per tant, mentre no solucionem el problema de finançament que tenim, crec que aquestes mocions, doncs, ja li ho dic, no comparteixo l'esperit de la moció.

Gràcies, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'illustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... Vicepresidenta, diputados, diputadas, bueno, esta es una moción, como bien decía la señora Rocío Martínez-Sampere, ómnibus. Está muy bien; si se aplicase el mundo funcionaría mucho mejor. Pero estamos en un parlamento autonómico, y hay que discutir acerca de lo que podemos hacer.

Este Gobierno está sustentado por un partido que ganó las elecciones prometiendo que no iba a modificar, o a alterar, o a recortar en sanidad y en educación. Aquellos que tuvimos el placer de la lectura de ese programa electoral comprobamos esa voluntad. ¿Qué hizo este Gobierno cuando por fin tuvo el poder? Pues, fundamentar su política en la inevitabilidad, es decir, los recortes; había que recortar el gasto público para cumplir unos objetivos del déficit, porque el anterior Gobierno había dejado la Generalitat con unas cuentas públicas hechas unos zorros, con cerca de 48.000 millones de deuda y con un déficit desbordado, y entonces este Gobierno pudo decidir. Y siempre lo decimos: claro, el poder decidir..., cuando uno puede decidir, decide, y ustedes han decidido con una orientación muy clara.

¿Cómo se puede recortar un déficit? Recortando gasto y aumentando ingreso. Ustedes hicieron un malabarismo intelectual, que es recortar los ingresos –bravo–, y se centraron en el gasto público. ¿En qué gasto público? En el gasto público social. No en el gasto público de las estructuras administrativas innecesarias, no en una reforma administrativa, no en fusionar ayuntamientos, no en suprimir consejos comarcales, no en dejarse de gastar 160 millones de euros en política lingüística, 350 millones en una televisión... No, no, no: en gasto público social. Es lo que yo llamo «el expolio social». Está el expolio a la inteligencia, el expolio fiscal y el expolio social –el expolio social–, porque es un expolio social. ¿Y por qué es expolio social? Porque el recorte de gasto público es en el gasto público social. Algo que se ha sucedido en las tres oleadas de recortes, las tres olas del tsunami nacionalista conservador.

Porque en el fondo, esto obviamente responde –y acabo, presidenta– a una obsesión, pero no a una austeridad obsesiva, no, no, no: es una obsesión por desmantelar el estado del bienestar, para trocearlo y entregarlo a aquellos que después, de una forma generosa, hacen donaciones a nuestro partido. En salud, en concesionarias, en servicios públicos... Porque este es un modelo..., no es austeridad obsesiva. La austeridad solo la sufren algunos, a través del gasto público social. Hay otros que siguen, pues, con muchos recursos y que cada vez tienen más. Por lo tanto...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí, presidenta, acabo, finalizo. Por lo tanto, daremos un apoyo general –ya después manifestaré cuáles son los votos particulares de cada uno de los puntos– a lo que significa esta moción, que es una reorientación de cómo recortar y ajustar el gasto público, pero mucho nos tememos que esto, repito, no es una imposición, esto es un plan, y lo siguen y lo llevan a cabo con la colaboración de otro partido, que tiene el mismo, que es el Partido Popular, a nivel nacional.

Gracias, presidenta, vicepresidenta, diputados, diputadas...

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyora presidenta, senyores i senyors diputats... Senyor Herrera, sabem que vostè té una gran experiència parlamentària: vostè ha estat al Congrés dels Diputats, ara està al Parlament de Catalunya i, pel que es veu en aquesta moció, vostè ja apunta cap al Parlament Europeu, atès que vostè ha presentat una moció, fonamentalment, que es podia presentar i tindria contingut en el Parlament Europeu. Per tant, amb la seva voluntat de seguir ampliant coneixements i experiència parlamentària, doncs, des del Partit Popular li desitgem, com diria el diputat Rafa Luna, que li vagi molt bé, eh?

Quant a la moció estrictament, amb la moció aquesta que avui presenta Iniciativa Verds, definitivament s'han convertit en el partit de l'antiausteritat; i li ho diem amb absolut convenciment. Nosaltres som i estem, el Partit Popular de Catalunya, per pagar les factures, per lluitar contra la morositat, per lluitar contra el dèficit. Senyor Herrera, sap quin és l'antònim d'«austeritat»?; sap quina és la paraula diametralment oposada a «austeritat»?; sap quina és? (*Veus de fons.*) «Malbaratament»; vostè ho sap, «malbaratament». Per tant, el terme oposat a «austeritat obsessiva» és «malbaratament obsessiu». Entre el que vostè parla a la moció –austeritat obsessiva– i el que vostè defensa –malbaratament obsessiu–, el Partit Popular de Cata-

lunya ens situem a pagar les factures, a retornar el que ens han prestat i, alhora, a fer reformes estructurals. La paraula contrària a «creixement econòmic» és «decreixement econòmic», i la paraula contrària a «austeritat» és «malbaratament».

Fixi's, l'any 2009, l'any en què la seva política de malbaratament obsessiu es va portar fins a les últimes conseqüències, l'any del Plan E, amb el senyor Zapatero de president, el dèficit públic es va situar per sobre de l'11 per cent. Sap quina va ser la taxa de creixement, l'any en què el dèficit públic es va situar per sobre de l'11 per cent?, sap quina va ser la taxa de creixement econòmic? Del menys 4 per cent; la més baixa de tota la segona meitat del segle XX i de tot el segle XXI. O sigui, l'any que més despesa pública hi va haver, que més dèficit públic hi va haver, que més creixement del deute públic hi va haver, més decreixement econòmic, la qual cosa desmunta absolutament aquesta confusió que vostè intenta generar entre creixement i austeritat, perquè és entre creixement i decreixement, i austeritat o malbaratament.

Senyor Herrera, no ens acusi del que no som. Ha estat amb un govern del Partit Popular en què l'objectiu de dèficit ha passat del 4,4 per cent al 5,3 per cent del PIB. I el compliment del 3 per cent de dèficit ha passat de l'any 2013 a l'any 2014.

Per tant, jo em pregunto: senyor Herrera, vostè és partidari que complim amb els nostres socis europeus?, vostè creu que s'ha de sortir de la Unió Europea i de l'euro?, és això el que vostè defensa? Li ho pregunto perquè, davant d'uns objectius de dèficit que hem aconseguit atenuar, què més vol, senyor Herrera?, que no complim?, que ens facin fora? Per tant, jo l'emplago que digui el que veritablement pensa quan defensa la seva política de malbaratament obsessiu. Li demano que aclareixi davant del Parlament de Catalunya si vol que Europa acabi o no en els Pirineus.

Jo sí que li puc dir el que defensa el Partit Popular català, que és un compromís total amb el projecte europeu i amb la seva moneda, que és passar d'una unitat monetària a una unitat bancària, fiscal, laboral i econòmica. Defensem una Catalunya i un conjunt d'Espanya sòlids i viables, on es paguin les factures quan toca, on es compleixi amb els compromisos internacionals de dèficit; una Catalunya i conjunt d'Espanya en llibertat i no intervencionistes, amb menys burocràcia, amb una administració pública absolutament eficient, on no hi hagi agències o ens públics, com l'Agència Catalana de l'Aigua, que serien inviables en el mercat, atès el seu enorme deute; en definitiva, modificar les polítiques de set anys de govern tripartit.

Senyor Herrera, les administracions no creen llocs de treball. Les administracions creen les condicions necessàries perquè les pimes, els autònoms i les empreses puguin crear llocs de treball. Digui'm, digui'm, senyor Herrera, li ho demano, un país que hagi sortit d'una crisi augmentant el dèficit; un, li demano que em digui un país del món que hagi sortit d'una crisi augmentant el dèficit.

Per això li demano, senyor Herrera, que digui la veritat sobre el seu projecte polític, que no intenti camuflar...

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant.

José Antonio Coto Roquet

...les seves –sí, ja acabo, senyora presidenta– intencions. Si volen sortir d'Europa i de l'euro, no ho amagui, digui-ho clarament. No és el moment de la filigrana, sinó que és el moment, des del màxim consens, de buscar solucions, d'establir mesures valentes per sortir de l'actual situació econòmica en què ens trobem.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Honorable presidenta... Honorable vicepresidenta, honorables consellers, senyor Carreras, secretari d'Economia, senyores i senyors diputats..., de fet, avui, diputat Herrera, analitzem una moció, que algun diputat o alguna diputada ha caracteritzat d'una... –potser no amb aquestes paraules–, una esmena riu, una moció d'un conjunt de temes que afecten el conjunt, pràcticament, de tots els elements que, com vostè diu molt correctament, podria configurar, doncs, un canvi absolut de model.

És per això que no votarem res a favor. Exactament per això –exactament per això–, com poden comprendre, hi ha alguna diputada que això la sorprèn molt. Però vostès ho poden comprendre, i amb aquesta seriositat els ho volem dir. Justament perquè proposen totes les polítiques alternatives a aquelles que fa el Govern, nosaltres, que defensem el Govern, diem: «No passem per aquí.» I amb l'elegància en què ens diem aquestes coses, diputat Herrera, podem estar d'acord. Sí, sabem que hi han dues visions, dues orientacions, dos programes, dues maneres de veure la crisi, dues maneres de sortir de la crisi: vostès en representen una, nosaltres en representem una altra. Ens ho diem amb elegància, amb cordialitat, i per això els diem: «No podem votar pràcticament res del que ens apunten.»

Veiem també algun altre tipus d'inconvenient, senyor Herrera, que vostè segurament, home receptiu, ja ho entendre. La veritat, que des del Parlament europeu proclamem la necessitat del Govern europeu, això és un desideratum que mereix, permeti-m'ho, un altre tipus de debat.

Recordo la intervenció de la diputada, va ser una molt bona intervenció, però, és clar, de la intervenció de la diputada, el corollari no era: «Demanem un govern europeu.» No era aquest. Plantejava una sèrie de coses respecte a les qüestions... (*veus de fons*), sí, sí..., diputat Herrera, miri vostè si és tan amable, el punt 3 diu: «El Parlament insta a dotar-se...» a demanar que ens dotem d'un autèntic govern europeu. Del debat de

l'altre dia, no es col·legia afirmacions tan agosarades. És l'únic que els dic. No el va fer vostè, el va fer la diputada Camats! I dic que, del debat amb la diputada Camats, en cap moment vaig treure jo la conclusió que parlàvem d'un govern europeu. Oi, que no? (*Veus de fons*.) Doncs, això figura..., el va fer vostè?

La presidenta

Si us plau, si us plau...

Antoni Fernández Teixidó

De lluny no és vostè tan atractiu com la senyora Camats... (*Remor de veus*.) A veure, si té l'aspiració (*remor de veus*) de ser tan atractiu com la diputada Camats, anirem malament, Herrera. (*Veus de fons*.) Em vaig confondre?

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Fernández Teixidó

Sap per què em vaig confondre? Perquè naturalment diuen la mateixa cosa, no podia ser d'altra manera. (*Veus de fons*.) Oi que no del debat...? –perdoni'm, Herrera..., oi que no del debat...?, disculpi'm, eh?–, oi que no del debat es treu la idea que hem de parlar ara d'un govern europeu?

Bé. Jo crec que aquest plantejament, diputat Herrera, vicia una mica el conjunt de la proposta que ens fan. Però això ho podríem dir: «Doncs, escolti'm, voti la resta de punts, i aquest el deixem a banda.» Podríem tenir aquesta iniciativa: votem el conjunt de punts i aquest el deixem a banda, però no votem, perquè *dues* lògiques, *dues* visions, *dos* programes, *dues* maneres de veure la crisi, *dues* maneres de sortir, *dues* maneres de tractar la ciutadania, ens separen: la seva, pròpia d'un partit d'esquerres, que mereix tot el nostre respecte, la nostra, pròpia d'un partit de centre, que veu que les coses no són d'aquesta manera. Vostès que tenen la representació política que tenen, i nosaltres que tenim la representació central del poble de Catalunya, deu diputats, seixanta-dos. Hala aquí! Això és el que els dol, Boada, que vostè haurà d'anar «xupant» minoria, em fa l'efecte, que bastant temps. (*Veus de fons*.)

Dit això... (*remors de veus*) –dit això, dit això...–, Boada, és vostè que provoca, home!, sigui vostès de capaç de mantenir-se en silenci, com han fet els nostres diputats quan el seu diputat presentava la iniciativa. (*Persisteix la remor de veus*.) Li deia senyor Herrera...

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Fernández Teixidó

Li deia, senyor Herrera, que justament vostè comprendrà que nosaltres, malgrat que entenguem el que ens

diu, hàgim de dir que no a una agenda que marca una agenda alternativa del Govern.

Dit això, senyor Herrera, vull que ho entenguin com a tal: vostès presenten una agenda alternativa al Govern, nosaltres estem en contra d'aquesta agenda alternativa, perquè defensem l'acció del Govern de Convergència i Unió tal com l'està desenvolupant. Res de nou. Cap sorpresa. I haurien d'entendre'ns des d'aquest punt de vista.

Però li vull dir una cosa, senyor Herrera, que crec que és el bri d'esperança que jo vull d'aquest debat, malgrat, doncs, l'actitud d'alguns dels seus col·legues. Hi ha espai perquè puguem entendre'ns. Sí. El que no ens podem entendre, diputat Herrera, és visió contra visió, programa contra programa, proposta general contra proposta general. Aquí és difícil que ens entenguem, però hi ha espai perquè ens entenguem Herrera! I vostè i jo hem tingut alguna experiència recent, que demostra que hi ha espai per entendre'ns, i el que hem de buscar són els elements que en polítiques específiques poden portar a l'acord.

Per exemple, vostès va suggerir ahir al president Mas el pacte social. Al pacte social el president Mas no li va dir que no. És a dir, escolti'm, nosaltres creiem que les polítiques que estem desenvolupant són polítiques que apunten cap al pacte social. Hi han matisacions que puguem discutir? Herrera, hi ha matisacions que puguem discutir, sí o no? No? Doncs, no. Sí?

La presidenta

Senyor diputat se li ha acabat...

Antoni Fernández Teixidó

Acabo presidenta. És el que pretenem. De manera que votarem a tot que no, excepte un punt, que ara li diré quin, però amb la voluntat que, més enllà de les visions que ens separen, hi hagin punts en defensa de la ciutadania de Catalunya que puguem compartir. I, a això, l'invitem. Què votarem a favor? El que va votar, naturalment, el Parlament. Hi ha un acord del Parlament, concretament és el punt 6.a, que ho va aprovar aquest Parlament. I nosaltres votarem a favor del que ja ha aprovat aquest Parlament.

Tant de bo, d'aquest debat, senyor Herrera, no es quedi amb l'escuma, vagi al fons, i el fons és, hi ha un camp a on ens podem entendre, però visió global, contra visió global, no és possible que ens en sortim.

Gràcies, senyor Herrera; gràcies, senyora presidenta; gràcies senyores i senyors diputats.

La presidenta

Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Gràcies. Diputats, diputades, no ens quedem amb l'escuma, ens quedem amb el contingut, i el contingut és

que el president de la Generalitat diu: «Estem en desacord amb les polítiques d'austeritat europees.» Però en el moment que aquest Parlament pot parlar i pronunciar-se entorn a les polítiques que afecten aquest país, que són també les polítiques que hi ha a la Unió Europea, uns diuen que no, per sistema, altres diuen que no els afecta. No, en aquest país ens afecta, i molt, l'escanyament que està marcant la Unió Europea: el consens entorn a l'austeritat, la manca d'institucions europees que permetin un govern de l'economia.

I, lamentablement, diputats i diputades d'un país del sud d'Europa, sigui independent o sigui una comunitat autònoma de l'Estat, diuen que d'això no en parlen? En quin món viuen? Avui no afecta la política de la Unió Europea a les polítiques reals? A l'escanyament que pateix l'economia? La inexistència d'institucions, la inexistència de polítiques per part del Banc Central Europeu, no afecten aquest país? I tant! Però no, d'això no en parlem. Això és política.

I aquest Parlament hi hauria de pronunciar-se. I sap què és, aquesta moció *amigos*? La prova del cotó –la prova del cotó–, que el que diuen no és coherent amb la política que fan. Perquè vostès lamenten les polítiques europees com si fossin una plaga bíblica. No, no és una plaga bíblica, són decisions polítiques de majories polítiques i d'una orientació política que avui, PP, Convergència i Unió, i algun cop també el Partit Socialista Europeu han recolzat. Tenen el ministre Almunia, eh?

Dos. Hi ha polítiques concretes, i la política concreta és la *redistribució*. Dit d'una altra manera, vostès fa un any i mig van dir: «Ho fiem tot a l'austeritat, a les retallades.» Creiem que s'equivocaven. Vostès creien que no. Han passat quinze mesos i la pregunta es: «La situació financera de la Generalitat està millor? Han calmat els mercats? Ens n'estem sortint, de la crisi?»

El que ens diu el Govern es: «La crisi va per llarg.» Doncs, si va per llarg què esperen per introduir un element de redistribució? Que no s'adonen que no es pot demanar només l'esforç als usuaris de la salut pública, de l'educació pública, sense exigir res de canvi de qui més té? I per això diem: «Elements de política redistributiva en matèria fiscal.» Perquè és intolerable, des del punt de vista polític i ètic, dir que no hi ha diners i eliminar l'impost de successions. I diem: «Ara és l'hora.» Perquè, si no és ara, quan? –si no és ara, quan?

Tercer element; amic Coto, prudència...

La presidenta

Senyor Herrera, perdoni, però les esmenes també.

Joan Herrera Torres

Sí, sí, ara vaig, senyora... Coto, prudència. Té raó, vostès paguen les factures, de Bankia. Perquè les factures de Bankia i dels excessos del sector financer..., i tant, que les paguen! La socialització de les pèrdues i la privatització dels guanys. Però les factures de l'educació pública, de la salut pública, dels serveis públics..., aquestes no les paguen. I, per tant, seria prudent, si fos vostè, parlant des d'aquesta tribuna.

I, per últim, nosaltres hem fet una proposta de 2.200 milions d'ingressos. Parlem-ne. Això és el pacte social, la resta és fer volar coloms. I el que diem, és que nosaltres som responsables amb el pacte fiscal, en parlem, però vostès han de tenir una actitud de responsabilitat amb el pacte social, i avui al país hi ha fractura social com mai. I una fractura social com mai arriba a l'escenari –a l'escenari–, d'explosió social si continuen amb una política inexistent amb matèria de redistribució.

Per últim, esmenes acceptades: l'esmena número 1, d'Esquerra, coincidim amb el diagnòstic entorn al pacte fiscal. Estem treballant. Continuarem treballant, però aquesta és una moció que va d'un altre tema, i volem que així quedi. Les números 7 i 8 del Grup Socialista, i les números 4 i 10 del Subgrup de Solidaritat.

Parlem d'austeritat obsessiva, que ho sàpiguen, perquè és un terme del president, i volíem un gest cap al Grup de Convergència a veure si votaven, però veiem que és retòric només, eh?, perquè decideixen no votar-ho.

I, per últim, les esmenes 1 i 3 del Grup Socialista, passen a ser esmenes transaccionades, perquè són esmenes d'addició.

I les esmenes 5 i 6 del Grup Socialista, també són transaccionades, suprimint la paraula «a mitjà termini», que en aquesta desapareix. Res més.

Moltes gràcies.

(Antoni Fernández Teixidó demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Fernández Teixidó, trenta segons.

Antoni Fernández Teixidó

Senyor Herrera, diu poc de vostè la primera part d'aquesta resposta. *(Veus de fons.)* Sí, fixi's bé, jo el que li he dit és: «De la intervenció i del debat del dia anterior, no es col·legeix un debat sobre el Govern europeu.» I vostè em contesta dient el següent: «Escolti'm, el que està passant a Europa ens influeix molt!» Naturalment que ens influeix! No li he dit això, que no. El nostre grup parlamentari ha estat discutint del que passa a Europa; ha estat discutint el grup, i naturalment que discutirem d'això, al Parlament. Jo no li he dit això, li he dit que, del nivell que vostè va portar d'intervenció al passat Ple..., home!, no es desprèn el Govern europeu. I m'hauria agradat que vostè hagués dit: «Miri, estem amb desacord, però té raó, aquell debat no porta aquesta moció.»

Gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyor Herrera.

(Rocío Martínez-Sampere Rodrigo demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Martínez-Sampere...?

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Per comunicar-li presidenta, un cop el senyor Herrera s'ha pronunciat respecte a les nostres esmenes, que demanàriem votació separada del punt 1.b.

Gràcies.

(José Antonio Coto Roquet demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Coto...

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyora presidenta. Miri, senyor Herrera, sap qui és el senyor José Antonio Moral Santín? El conseller de Izquierda Unida a Bankia. Sap quant va cobrar, aquest senyor, de diner públic? Mig milió d'euros en una pensió. I quan se n'ha recordat el senyor Moral Santín? Ara, després d'haver-ho cobrat.

Per tant, lliçons del partit de Izquierda Unida, partit d'esquerra extrema, amb relació al tema de Bankia, quan vostès tenen membres del seu partit en el consell d'administració, sincerament, cap ni una.

(Veus de fons. Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas... *(Remor de veus.)* Si us plau, diputats, disputades.... *(Persisteix la remor de veus.)* Senyores diputades, senyors diputats, si us plau.

Senyor Cañas, digui.

Jordi Cañas Pérez

Simplemente por una alusión indirecta y para pedir votación separada de cada uno de los puntos de la moción.

La presidenta

Una votació separada de cada punt?

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí..., del 1, del 2, del 3, del 4 y 5.

Y la alusión indirecta, ¿me la permite?

La presidenta

Sí.

Jordi Cañas Pérez

Decía el señor Teixidó que algunos deben de seguir chupando minorías. Jo, simplemente, le diría que utilizase o supiese utilizar bien qué verbos emplea a la hora de citar las minorías. Porque yo con ese verbo podría conjugar alguna que otra frase, pero me voy a abstener de hacerlo.

(Joan Herrera Torres demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Herrera...

Joan Herrera Torres

Gràcies, presidenta. De forma molt breu. El senyor Fernández Teixidó no se'n recorda molt de la meua intervenció, fins i tot m'ha confós amb l'excel·lent diputada Dolors Camats, fins al punt que vaig citar Mario Draghi, institucions europees, el paper del Banc Central Europeu... (*Veus de fons.*) No, no, vam parlar del Govern europeu. I, miri, a aquest modest grup parlamentari li pot tirar en cara moltes coses, però resulta que quan s'ha parlat d'Europa en aquesta cambra no ha estat perquè vostès ho han portat a col·lació, sinó perquè nosaltres ho hem tret. I, per tant, nosaltres entenem que avui aquesta cambra ha de pronunciar-se entorn d'allò que està sent un desastre per al país, que és la manca d'institucions europees.

I al portaveu de la dreta extrema el que li volia dir... (*Rialles.*) No, és que... El que li volia dir al portaveu de la dreta extrema, al senyor Coto, és que, mirin, nosaltres fa molts anys que demanem que quan s'intervé la banca ha de ser a canvi d'exigències. I sap què han fet vostès sempre quan nosaltres ho hem plantejat, al Congrés o a altres llocs? «No, no i no.» Lliçons, poques.

La presidenta

Senyores i senyors, anem a votar. (*Jordi Turull i Negre demana per parlar.*) Sí, senyor Turull... Tinc la petició del 6.b.

Jordi Turull i Negre

Sí, però nosaltres volem votar el 6.a.

La presidenta

6.a, 6.b.

Jordi Turull i Negre

6.a.

La presidenta

I el 6.b qui l'ha demanat?

Jordi Turull i Negre

No ho sé. Jo no.

(*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*)

La presidenta

I el senyor Santi Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Nosaltres voldríem votar separatament, tenint en compte que l'a i el b ja s'han demanat per separat, el c i l'f.

La presidenta

Del punt...?

Santi Rodríguez i Serra

Sis.

La presidenta

No, tinc a, b, c del 6, i tinc el punt 1.b. D'acord?

Santi Rodríguez i Serra

Però del 6 nosaltres...

La presidenta

A, b i c, cada un per separat.

Santi Rodríguez i Serra

I també l'f.

La presidenta

D'acord. Passarem a votar en primer lloc el punt 1.b.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 22 vots a favor, 104 en contra i 2 abstencions.

Votem ara la resta del punt 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 48 vots a favor, 78 en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor, 63 en contra i 16 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 78 en contra i 3 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 50 vots a favor, 62 en contra i 16 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 77 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a votar, del punt 6, l'apartat a.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 128 vots a favor.

Passem a votar l'apartat b.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 50 vots a favor, 62 en contra i 16 abstencions.

Passem a votar l'apartat c.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 50 vots a favor, 78 en contra.

Passem a votar l'apartat f.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 66 vots a favor, 62 en contra.

Votem ara la resta de l'apartat 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 48 vots a favor, 62 en contra, 18 abstencions.

Aixequem l'ordre del dia i suspenem la sessió fins a les quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i sis minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i un minut. Pre-sideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major i el lletrat Xavier Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural i d'Empresa i Ocupació.

La presidenta

Reprenem la sessió de la tarda amb el vintè punt de l'ordre del dia.

Moció

subsegüent a la interpellació al
Govern sobre les polítiques contra
l'atur (tram. 302-00151/09)

Que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques contra l'atur, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, senyora Esther Sánchez, secretària d'Ocupació, que ens acompanya i li ho agraeixo, dèiem en la interpellació que precedia aquesta moció que el nombre d'aturats sense subsidi ni prestació, segons l'EPA, està ratllant els 532.000, que el nombre de llars amb tots els membres a l'atur s'ha incrementat un 45 per cent des que vostè és conseller, senyor conseller Mena, i ja està en 244.000 persones. Vostè és veritat que em posava damunt de la taula unes dades similars, però una mica diferents, que són les de l'atur registrat, però, en tot cas, totes dues són prou importants.

Per tant, estem davant d'una situació en què tots estarem d'acord que l'atur és el primer problema que té aquest país. Davant d'aquesta situació, què és el que ha fet el Partit Popular a Madrid? Doncs, fer uns pressupostos en els quals ha retallat el 56 per cent l'ajuda a la lluita contra l'atur, cosa que suposa una actitud i una política que en cap cas podem acceptar. Té dures conseqüències sobre Catalunya, i el que és més important és que té dures conseqüències sobre els aturats, sobre les persones discapacitades, sobre els treballadors del SOC també, sobre els agents d'ocupació i desenvolupament local. I aquesta moció ha estat feta amb la voluntat d'arribar a acord amb el Govern, amb el grup majoritari i amb la resta de grups de la cambra, per desenvolupar i prendre aquelles mesures que són necessàries per afrontar aquesta difícil situació.

Vull agrair, en primer lloc, l'actitud tant de la secretària d'Ocupació com de la diputada Meritxell Borràs, amb la voluntat d'arribar a acords i trobar punts en els quals era difícil, perquè, evidentment, l'oposició és exigent amb aquest tema i les disponibilitats pressupostàries del Govern no passen pel seu millor moment. Per tant, vull agrair aquesta actitud, però vull deixar molt clar que tots i cadascun d'aquests punts que hem pactat o que hem acordat de portar en aquest Ple, en tots i cadascun, tindrem una actitud vigilant per al seu compliment.

Estem, en primer lloc, davant d'un canvi de paradigma: el Partit Popular vol esborrar les polítiques d'ocupació de les comunitats autònomes; ho fa traient-los la meitat dels ingressos; ho fa volent pactar directament amb empreses –que hi deuen tenir una relació especial, suposo– a les quals volen donar la formació; ho fan anant preparant el terreny perquè entrin aquí agències privades de col·locació que visquin i facin benefici de la recerca i captura de l'aturat que cobri prestació perquè deixi de fer-ho. Ens oposem a aquest model, i tot el primer punt de la moció, el primer apartat de la moció, explica quin és el model que defensem.

Anant a pams de les mesures concretes. Aquest mes d'agost s'acaba el programa «Prepara't», aquell programa de quatre-cents euros per a aquelles persones que s'havien quedat a l'atur i sense prestació; un programa que, per cert, es va posar en marxa quan el senyor Corbacho era ministre de Treball –avui present en aquesta cambra–; un programa que no només s'acaba, sinó que el poc que queda es treu de les polítiques passives i es posa a les polítiques actives. I, per tant, patim una doble retallada, la que se'ns ha explicat més aquells recursos que es trauran perquè es passen els diners d'aquest recurs a les polítiques actives. Tenim que més de trenta mil persones tenien un lloc de treball, persones amb dificultat d'inserció en l'àmbit dels plans d'ocupació, i avui votem aquí una moció que dirà que desenvoluparem programes propis per a una inserció laboral amb nombre igual o superior de persones. És un compromís important. Serem vigilants en el seu compliment.

Amb les persones que es queden sense cap prestació vam viure l'any passat una reforma de la PIRMI, que treia aquelles persones que són aturades i no tenen cap problemàtica social afegida, les treia de la PIR-

MI. Avui votem una reforma de la PIRMI per incloure aquestes persones aturades. És un canvi molt important.

Defensem també la importància dels agents d'ocupació i desenvolupament local, perquè creiem en l'emprenedoria. I votem avui aquí també que arribarem a un acord amb les entitats municipalistes per poder prestar els mateixos serveis.

Votem avui aquí també la continuïtat dels orientadors. La senyora Esther Sánchez ens ha explicat que el seu model de reforma del SOC és anar cap a la orientació, en canvi, ve el PP i es carrega els orientadors. Avui aquí votem que aquells orientadors que els pressupostos de l'Estat diuen que els facin al carrer el 30 de juny, els mantindrem fins a 30 de desembre, i, el que és més important, els aplantillarem el 2013.

Pel que fa al model d'inserció de persones amb discapacitat que hem desenvolupat a Catalunya, que és un model únic, importantíssim, amb una gran capacitat, que es veu durament amenaçat, votem avui aquí també allò que varem dir el desembre, ens hi reafirmem, que tindrem un model que ajudarà fins al 75 per cent la gent amb discapacitat profunda i que mirarem que les noves places així siguin fetes.

Hi ha molts més punts, la moció és llarga, potser algun l'hauré d'explicar després, però deixi'm, presidenta, explicar dues coses més. El tema de l'ocupabilitat dels treballadors és el primer problema perquè trobin feina, i cal que d'una vegada, a allò que vostès varen acordar el 8 de març de 2011 però que tenen aturat des de fa més d'un any, la integració de les tres formacions professionals, se li posi data. I avui fem això aquí també, integrar les tres formacions professionals perquè aquelles persones que facin un curset d'aturat, un curset del SOC, perquè la gent ens entengui, si en fan uns quants i acumulen formació, els serveixi per tenir un títol educatiu.

I, finalment, votem també emprendre accions educatives per als nois del fracàs escolar, per als nois i noies del fracàs escolar. Em sembla que és un punt especialment rellevant de cara al futur per als nostres joves. Tenim un 30 per cent d'atur, i aquests nois que tenen PQPI, però que la continuïtat dels PQPI es veu durament amenaçada, hem de buscar tots els fons necessaris per mantenir aquesta oferta, i, si pot ser, ampliar-la. No podem deixar aquests nois que no els han anat bé els estudis, sense cap mena de titulació, perquè, aleshores, ser aturat de llarga durada a partir dels setze anys és un drama que aquest país no es pot permetre.

Agraeixo la voluntat negociadora dels diferents grups, i, per tant, em sembla que avui votem aquí una moció que és important per a la gent que més està patint en aquest país.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, per defensar les esmenes presentades, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, molt honorable presidenta, Honorable conseller, secretària d'Ocupació, bé, estem davant d'una moció que podríem etiquetar de «molt exhaustiva» sobre les polítiques contra l'atur i el sistema ocupacional de Catalunya. Gairebé no es deixa res. Bé, només, al nostre entendre, es deixa el que hem plantejat justament a la nostra esmena, en aquest cas, incorporar també les entitats que fan treball en suport per a la inserció de persones amb discapacitat o malalties mentals.

Per tant, creiem que aquesta exhaustivitat recull tots els col·lectius d'aturats i d'entitats que avui estan en risc de quedar penjats –ho deia el meu company Jaume Collboni en l'anterior moció del nostre grup parlamentari–, el món local, plans d'ocupació de tots nivells, el PIRMI també, actualment ja aglutinat sota el paraigua de la conselleria d'Empresa i Ocupació, els autònoms, amb aquest Programa de l'ocupació autònoma extingit, les cooperatives, els orientadors i promotors del Servei d'Ocupació de Catalunya, les entitats que treballen amb persones amb discapacitats, els centres especials de treball, la formació professional i la integració dels tres sistemes. De fet, ha fet una escombrada de tot el que està en risc avui, algunes d'elles, en aquest cas, alguns dels plantejaments ja els hem aprovat aquí reiterades ocasions, però encara, malauradament, no estan endegats i, per tant, el Govern no els ha assumit.

Perquè el que estem veient –i ho denunciàvem abans amb l'anterior moció– és que s'està desmantellant la xarxa pública d'ocupació aquí a Catalunya, amb l'excusa de Madrid, que és certa, però també perquè estava en els seus plans, extingint, en aquest cas, tots els programes que fan d'acompanyament als aturats i treballen per a la inserció de persones amb més dificultats –ho deia abans el diputat Oriol Amorós–, joves sense qualificació, més grans de quaranta-cinc anys, persones amb discapacitat o altres col·lectius amb risc d'exclusió. En aquest cas estem parlant de deixar d'atendre 12.500 beneficiaris de treball als barris; el treball, a set comarques, 2.000 persones; projectes innovadors, 7.300 persones. Però, a més a més, amb la perspectiva que està en risc que es puguin tancar totes les finestretes on poden acudir les persones aturades per tenir uns mínims de servei d'acompanyament per millorar les seves possibilitats de trobar una feina: la finestreta dels ajuntaments, la finestreta de les entitats i, fins i tot, la finestreta del Servei d'Ocupació de Catalunya. Amb l'excusa que Madrid hi obliga, el que és cert és que no saben ni volen imposar-se a Madrid, i aquí, dos plens enrere, els vam oferir, amb una moció, anar plegats, treballar plegats a Madrid, justament perquè això no fos així, i prioritzar, si fos el cas.

Però que, a més a més, ja ho dèiem aleshores, totes aquestes polítiques van en contra del que marca la Unió Europea, del que marca Europa 2020, en contra, que diu «reforçar els serveis públics», justament per garantir que els aturats tinguin un procés d'acompanyament per tornar a reenganxar-se al mercat laboral. Però, a més a més, amb el risc de generar atur: 1.000 tècnics de desenvolupament local que no tenen cap perspectiva; 300 orientadors i promotors que l'any

que ve no en tenen cap; 300 persones del SOC que acaben plans d'ocupació i que no hi haurà cap perspectiva per rellevar-los; 11.897 usuaris deixaran de ser inserits, de persones amb discapacitats; 2.500 treballadors dels centres especials de treball; 900 professionals; 22 entitats, i quants ajuntaments –el mateix conseller ens ho deia– que estan en risc; Barcelona Activa, per exemple, en feia esment, o d'altres del mateix estil. Per tant, veiem que després d'aquest any i mig, a més a més, tampoc tenim encara avui aquí cap perspectiva de tenir una llei del SOC que el reformi o el reformuli.

En tot cas, per tot plegat, tot i així, donada aquesta exhaustivitat, nosaltres votarem a favor d'aquesta moció, encara que no ens acceptin incorporar les entitats que afegim en la nostra esmena –o sí, en tot cas, ho dirà el ponent. Tot i així, també deixi'm dir-li, senyor Amorós, que hi veiem un punt de clientelar a la seva moció en aquests moments.

I, en tot cas, per acabar, sí que m'agradaria fer un reconeixement especial, justament que el que avui relacionem en aquesta moció no deixa de ser un reconeixement a un diputat que avui tenim en aquesta sala, que en el seu moment de ministre, justament, va fer que vinguessin a Catalunya més recursos que mai per fer polítiques actives d'ocupació; fins i tot al 2011 vam tenir la xifra més alta que mai hauria vingut a Catalunya, així com que va fer també que els recursos adreçats, justament, a persones amb discapacitat creixessin més d'un 45 per cent a Catalunya. Sí, senyors, aquest senyor, el senyor Corbacho, la qual cosa, realment, crec que val la pena i és de justícia fer-li aquest reconeixement, que el senyor Amorós també en feia esment.

Per tant, hi donarem suport, ens accepti o no les nostres esmenes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Meritxell Borràs.

Els vull fer avinent abans que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha presentat una correcció d'errades en relació amb la seva esmena número 3, d'addició a l'apartat 12 del punt 2, que hauria de començar: «Exigir al Govern de l'Estat.»

Senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Conseller, diputats, diputades, secretària d'Ocupació, podríem dir que ple darre-re ple vénen mocions que afecten l'àmbit del treball, no?, de l'ocupació, de la intermediació, de la formació, dels centres especials de treball. I no ho dic pas com una crítica, al contrari, és evident que té la seva lògica; vivim un moment on hi ha un alt índex d'atur i que, per tant, igual que la ciutadania, els grups parlamentaris se'n preocupen i, per tant, porten aquí iniciatives parlamentàries.

Cal donar resposta a la situació que vivim, una resposta en la qual ens trobem que hi ha un alt índex d'atur,

i que, per tant, hi insistim, cal donar-hi una resposta malgrat la situació complicada dels pressupostos. I jo crec que això també s'ha de tenir en compte, perquè, si no, si l'únic que fem és voler donar unes solucions en les quals no tenim els recursos per materialitzar-ho, a l'hora de la veritat això no és donar solucions, no? I hem de saber que hi han menys ingressos en la Generalitat, i que, a més a més, el Govern de l'Estat, com aquí s'ha dit, ha retallat les polítiques actives d'ocupació en un 56 per cent. I, per tant, aquest és un marc de joc que ens dona una situació complicada, en la qual, doncs, cal donar-hi resposta.

I agraïm sincerament, doncs, que, Esquerra Republicana –vostè ho deia–, les ganes d'arribar a un acord hi han estat sempre per part del Grup de Convergència i Unió, i entenc que també per part seva, però en aquesta ocasió, doncs, ho hem pogut materialitzar, no? Perquè hem pogut fer, doncs, per exemple, una cosa que a nosaltres ens sembla important, i és que allò que va acordar aquest Ple, en referència als centres especials de treball, doncs, mantenir..., inclús la gent afectada ens deia: «Escolta, segons com, no maregeu més aquest tema», en un àmbit en el qual l'acord a què es va arribar en el Parlament de Catalunya a nosaltres ens satisfà, en el sentit de dir: «Escolta'm, els centres especials de treball, és necessari que es cobreixin en el 75 per cent.» Però és el Govern de l'Estat qui ha de donar aquesta resposta, que, a dia d'avui, no cobreix ni el 50 per cent, que és el que per normativa els socialistes van establir al final del seu mandat que havia de ser, rebaixant l'aportació del 75 per cent al 50. I, per tant, en aquest sentit, dir: escolta'm, doncs, ha d'haver-hi aquest esforç, i ni un euro menys per part del Govern de Catalunya, però tampoc per part del Govern de l'Estat. I aquí qui està, doncs, traient diners als centres especials de treball a dia d'avui, doncs, lamentablement, és el Govern de l'Estat.

O un altre tema, no?, com el tema dels orientadors, que jo crec que, doncs, escolti, com diu l'expressió popular, no es pot matar tot el que és gras, no? I per tant, el fet de dir: mireu d'allargar el que és aquesta funció d'aquestes persones que puguin estar treballant fins a final d'any, això passa sabent que als pressupostos de l'Estat el 15 de juny desapareix aquesta aportació; el que no es pot fer és dir: «Fins al 31 de desembre i, a més a més, amb les mateixes condicions.» Clar, hi insisteixo: tot, i tot alhora, no pot ser. I, per tant, agraïm que s'hagi volgut retirar aquesta segona part de la moció, no? O mirar que al PIRMI puguin incloure's el màxim nombre de persones que estan a l'atur, tot entenent que hi ha, doncs... Cal veure com es fa, això, perquè és evident que qui ha de donar la cobertura quan una persona està a l'atur, aquest és el Govern de l'Estat i que, per tant, la cobertura de la situació d'una persona que està a l'atur no la podem entomar nosaltres; no perquè no es vulgui donar una resposta als ciutadans, sinó perquè hi ha algú que és el responsable de donar-hi una resposta, i aquesta responsabilitat i els diners precisament per donar-hi resposta són del Govern central.

Per altra banda, el que segur que no podem fer –i és en aquest sentit que Convergència i Unió, doncs, avui

hem vist diferents mocions que en temes molt semblants hem votat de forma diferent— és enganyar, en el sentit que Convergència i Unió el que no farem és que amb menys recursos dir: «Escolti, nosaltres ingresseu menys diners en polítiques actives d'ocupació però seguirem fent el mateix, sap? Farem allò de la multiplicació dels pans i els peixos, tornarem a fer-ho. Nosaltres tindrem aquesta capacitat d'allò que es va fer fa més de dos mil anys, tornar-ho a repetir. Escolti'm, doncs farem la multiplicació dels pans i els peixos.» No, escolti'm, si algú troba la fórmula màgica, que ens la doni, si us plau. Però com que no l'hem trobat, doncs el que farem és, amb menys recursos, mirar de salvar i de donar resposta a aquella gent que ho requereix més i, per tant, en aquest sentit, segur: les persones amb discapacitat que tenen dificultats d'inserir-se laboralment; aquests, evidentment, han de ser uns dels que han de poder tenir una resposta. I per tant, doncs, nosaltres, amb menys recursos, es mirarà de donar cobertura. I per tant, ser fidel a allò que es va votar en aquesta cambra i es manté el que..., aconseguir que les aportacions d'ambdós governs, doncs, en cap cas no siguin inferiors a les de l'any 2011. Això és el que ha de garantir que els centres especials de treball tinguin el 75 per cent dels recursos... Els centres especials de treball, amb persones amb especial dificultat, han de poder-li donar aquests recursos.

Per tant, escolti'm, des del Govern, sigui quina sigui la formació política que presenti una proposta, el que mirarem és si és realitzable, fins a quin punt, prioritzant...

La presidenta

Senyora diputada.

Meritxell Borràs i Solé

Acabo de seguida, presidenta. Prioritzant, evidentment, aquelles persones que més ho requereixen, com hem fet també en aquesta moció.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula en primer lloc l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades..., bé, doncs, novament, expressar que les polítiques actives d'ocupació són d'una cabdal importància a l'hora de lluitar contra l'atur —ho hem dit aquest matí—, i especialment quan es tracta dels col·lectius amb grans dificultats i les persones amb discapacitat. Comparteixo la major part de les propostes que ha presentat l'Oriol Amorós, el diputat Amorós, amb la seva moció: pel que fa referència a les persones sense feina ni prestacions, pel que fa referència als plans d'ocupació, als autònoms, a les cooperatives, als orientadors i promotors laborals, a les persones amb discapacitat, i també pel que fa referència a la formació professional.

Tot això comporta un augment de despesa, i tots sabem com estan les finances de la Generalitat. Dir que alguns cops sorprèn —a mi— el fet del redactat, quan es demana «exigir al Govern de l'Estat». Podem anar exigint, però ja saben vostès que el Govern de l'Estat, amb els catalans, la màxima que segueix és: davant del vici de demanar, la virtut de no donar. I, en aquest sentit, també dir que ens trobem amb una situació d'uns constants incompliments per part del Govern de l'Estat i un finançament injust que ens té escanyats fiscalment. I, al començar amb això d'exigir al Govern de l'Estat..., a vegades ho trobo com un excés d'optimisme. Comparteixo els objectius; de fet, doncs, també penso que compartiran tots vostès que, fins que no tinguem la possibilitat d'administrar plenament els nostres impostos, difícilment podrem assolir els objectius d'aquesta moció. I em volia afegir als elogis que han fet al diputat Corbacho, l'exministre, pel fet que en aquesta matèria, doncs, jo m'he assabentat ara —disculpin— que havia tingut una actuació molt decidida a incrementar tot el que feia referència als recursos en les polítiques actives d'ocupació.

Gràcies, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Solidaritat per la Independència, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta. Senyor conseller, secretària d'Ocupació, la millora de l'ocupabilitat de la gent aturada és una tasca a la qual totes les institucions públiques han de prestar atenció, i més en temps de crisi. Cal mantenir les polítiques actives d'ocupació plenament activades, i les retallades ho impedeixen. Amb la reducció de la partida «Polítiques actives d'ocupació a Catalunya» en un 56 per cent respecte a l'any passat, hi estan havent conseqüències molt negatives als centres especials de treball —tal com es va denunciar en la gran concentració del passat dia 24 de maig i en l'emoitiu i molt potent acte de divendres passat al CaixaForum—, com és sabut, sense l'ajut de les administracions, les entitats d'inserció laboral i les entitats de treball amb suport, que no podran fer front al pagament de les nòmines. Novament, les retallades acaben afectant sectors molt vulnerables de la societat, i es fan recaure les conseqüències de la crisi sobre qui no l'ha provocada. L'actual situació ha arribat a tal punt, que cal patir pel futur de la Lismi en mans de la majoria absoluta del PP, amb les incògnites que significa la seva substitució, no se sap si de manera transversal o no: cal esperar-ho; cal estar, evidentment, pendents, amatents a l'evolució d'aquest extrem.

Segons dades de la taula d'entitats del tercer sector, la nova retallada manada pel PP, i que implementarà a Catalunya el Govern català, afectarà més de dues-centes entitats socials a Catalunya. El resultat ineludible serà la destrucció de centenars de llocs de treball. Paral·lel a això, farà perillar el model d'inserció laboral que porten a terme les entitats per reduir l'exclusió social.

En el capítol dels aturats sense prestacions, trobem especialment important el punt 3, que crida a la reforma de la normativa per a la seva avaluació. Votarem a favor de la moció però, igual que hem apuntat abans, en una moció anterior, pensem que és una operació de paper mullat la recollida en els punts 2.4, 2.7, 2.9, 2.11, 2.18, que insten el Govern català a exigir del Govern espanyol el compliment i manteniment de les polítiques i acords concertats. Amb els pressupostos d'un estat propi, Catalunya podria tenir un 30 per cent més per a benestar social, i no estaríem parlant, en aquest moment, d'aquest tipus de problemàtica.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Conseller*, diputadas, diputados, la moción que se presenta por parte de Esquerra Republicana nos parece una moción completa y exhaustiva. Se incluyen en ella los principales hitos que afectan a la política de ocupación de la Generalitat, que efectivamente pone –o ponía, porque vamos a decir que aquí se ha conseguido que orzaran–, porque ponía en riesgo las políticas activas de ocupación y la integración socio-laboral de personas discapacitadas, así como se compromete a mantener y posibilitar apoyar al tercer sector, y también se ocupa de la reforma de la prestación PIRMI y sobre las medidas previstas por autónomos.

De todas maneras, tal y como hemos expuesto con ocasión de la moción anterior sobre el SOC, desde nuestro punto de vista hace falta hacer un replanteamiento a fondo de las políticas de empleo, que unifique empleo y ocupabilidad, así como la productividad de las empresas, que es lo que hace falta aquí.

Nos unimos, por ello, a la transacción alcanzada entre CiU y Esquerra, entre otras cosas porque nos parece ir un poco más allá de «la culpa la tiene Madrid», y que con estas propuestas que ha hecho Esquerra, que ya tuvimos ocasión de apoyar cuando la Ley de presupuestos... pues vamos a votar y vamos a votar a favor.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Miralles.

Jordi Miralles i Conte

Bé, gràcies, presidenta. Vicepresidenta, conseller..., bé, tenim aquí una moció presentada pel senyor Amorós, per Esquerra Republicana. Una moció que nosaltres considerem àmplia, creiem que és una moció que hi ha una part que és declarativa, una altra d'exigències, una altra en la qual destaca incompliments, ja siguin per l'Estat o ja sigui pel Govern català, també que apunta alguns terminis, i després que avança

algunes mesures per donar resposta al problema més important que té el país i la seva gent, que és l'atur. Per tant, és una moció àmplia que aborda això. Crec que també hi ha una part declarativa, que nosaltres valorem positivament: des de reconeixements a les entitats del tercer sector, als orientadors... També manifesta elements molt importants respecte als autònoms, l'empresa de l'economia social, tot i que la setmana anterior, doncs, el PP i Convergència i Unió van tornar la seva pròpia proposta, que nosaltres li vam donar recolzament... També aborda alguns aspectes de rebuig a decisions significatives que té a veure amb el Govern espanyol, i mesures per avançar en l'ocupabilitat i les polítiques actives d'ocupació, tot i la resposta que hem tingut a la moció que abans ha presentat el Partit Socialista –que, per cert, Convergència i Unió ha votat en contra de temes que en aquesta moció, doncs, no igual, però algunes coses... apunten.

Bé, jo li trobo bona voluntat, crec que té a veure amb aquesta visió àmplia del que és el primer problema del país; però, senyor Amorós, al costat d'això, vol dir acompanyament de diners, de legislació i de compromís amb els que més pateixen. Aquestes són les tres coses que li manca a Convergència i Unió. Buscar diners –el president diu que no hi ha diners: hi han diners, però estan en mans de menys–, legislació, és a dir, impulsar mesures i polítiques que abordin el problema més important del país, i el compromís amb els que més pateixen, que és el que li manca a Convergència i Unió. Ells, davant de buscar diners de qui més tenen, practiquen una austeritat arbitrària. Per a uns sí i per a altres no. En collen pocs, perquè puguin contribuir més; en retallen molts, que els porten a aquesta austeritat arbitrària. Legislació? Sí. Però una part de les coses que vostè planteja –i que nosaltres hi donarem suport, excepte en tres punts– són els que voten a Madrid, amb el Partit Popular, la reforma laboral; aquella que vostès, nosaltres i el Partit Socialista vam votar allà i vam contribuir aquí a l'èxit de la vaga general. Els mateixos que diuen «sí, sí, es pot fer» legislen diferent. Legislen i després posen pedaços. I els pedaços són pedaços. Cal legislació davant dels moments greus que estem vivint. Per a canvis de polítiques, no pedaços. I no dic que el que vostè proposa siguin pedaços, perquè qui té la responsabilitat de legislar avui de manera majoritària, aquí i a Madrid, és Convergència i Unió i el Partit Popular.

Per tant, nosaltres hi donarem recolzament, acompanyarem aquesta exigència a les qüestions que se li apunten al Govern espanyol, no només per justificar allò que no fa el Partit Popular, també per exigir el que no fa Convergència i Unió, que són bastantes qüestions; ho hem tractat a l'anterior moció que hem fet aquest matí sobre les mateixes matèries. I dir-los que nosaltres estem disposats a acompanyar aquesta moció, però alhora també serem exigents i bel·ligerants amb allò que Convergència i Unió diu que fa, que avui vota i que després no practica.

Bé, i de la moció, després dels canvis que hi ha hagut amb aquesta transacció de què hem tingut coneixement ara –segurament el tema de les negociacions, com sempre, són a última hora–, voldríem també co-

nèixer del punt 3, de l'apartat 2, que han incorporat amb el tema de la renda mínima d'inserció, una esmena de Convergència i Unió que parla del «nombre màxim» de persones. Qui determina el nombre màxim? Sobre quines característiques? El perquè, on està? «Això ja ho farà» –segurament em pot contestar– «aquesta reforma normativa.» Però hi ha una incorporació d'una paraula, i no és menor: el «nombre màxim». Per nosaltres no és menor.

El punt 26 també, perquè, clar –no sé si ha sigut una redacció final equivocada o jo l'he llegit malament, ara, en aquests pocs minuts–, a la part final diu vostè, de la moció que han pogut transaccionar, que «establir els marcs contractuals de caràcter provisional amb les entitats del tercer sector», etcètera. I diu al final: «que permeti guanyar eficiència amb la planificació a mitjà termini, en la mesura que l'Estat ho permeti» –per tant, ens dirigim a l'Estat. I després diu: «I, en cas contrari, la Generalitat ho exigirà al Govern de l'Estat.» És a dir, cal també..., perquè Convergència i Unió, a l'esmena li diu «en funció del que pugui comprometre's des d'aquí», i aquí quasi no es comprometen mai, que és la segona qüestió.

I la tercera –i amb això acabo–, els temes de la formació professional, el punt 31. Perquè, clar, ho deriva als fons europeus i, els fons europeus, europeus són. I la formació professional i allò que té a veure amb el Govern de Catalunya..., ja sabem l'última decisió, que em sembla que són unes taxes per poder incrementar en 15,6 milions d'euros a la formació professional. Doncs bé, fons europeus sí, però les exigències d'aquí, també.

Per tant, als punts 3, 26 i 31, depèn del que pugui vostè contestar a aquests punts, nosaltres no votarem a favor.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyora presidenta, senyores i senyors diputats, l'autor intel·lectual del tripartit, Esquerra Republicana de Catalunya, presenta una moció, ara, sobre ocupació, la qual cosa sempre és positiva, tot i que arribi molt i molt tard.

Senyor Amorós, sorprèn que un partit que va deixar centenars de milers de factures impagades quan era Govern de la Generalitat i que està deixant a molts ajuntaments els seus proveïdors i creditors sense cobrar, ara vingui a aquest Parlament a donar lliçons de responsabilitat i sensibilitat, com deia a la seva interpellació anterior a aquesta moció. Certament, senyor Amorós, sona a acudit que vostès puguin donar alguna lliçó de responsabilitat i sensibilitat, atesa la quantitat de pimes i autònoms catalans que es van quedar sense cobrar quan eren vostès Govern de la Generalitat i en molts ajuntaments on vostès governen. Senyor Amorós, no hi ha crueltat més gran que deixar desenes de milers d'autònoms i pimes que, després d'haver fet la seva feina, no han pogut cobrar. No

hi ha crueltat més gran que contractar serveis que un sap que no podrà pagar, com van fer vostès amb centenars de pimes i autònoms a Catalunya i com continuen fent en molts ajuntaments. Aquest és el seu balanç de govern. Per tant, lliçons per part seva, les justes.

Però miri, senyor Amorós, com que a vostè li agrada molt parlar de la política competència del Congrés dels Diputats, perquè sembla que vostè no està a gust en el Parlament de Catalunya, li explicaré la sensibilitat i responsabilitat del seu partit amb els diners dels contribuents. Vostès, el seu partit, Esquerra Republicana de Catalunya, en aquesta legislatura al Congrés dels Diputats van formar part durant un dia del Grup Parlamentari d'Izquierda Plural al Congrés. I sap per què ho van fer, senyor Amorós? Sap per què durant un dia Esquerra Republicana de Catalunya va formar part del Grup d'Izquierda Plural al Congrés? Per cobrar les subvencions del *mailing*, que no els tocava. És a dir, vostès van preferir no intervenir en el debat d'inversió al Congrés apuntant-se a un grup parlamentari que van deixar el dia següent per un objectiu molt noble, no?: cobrar una subvenció que no els tocava, atès que vostès només tenen tres diputats al Congrés dels Diputats. Per tant, lliçons seves de sensibilitat, després del que fan amb el diner públic, certament, cap ni una, senyor Amorós.

Vostè posa exemple en les seves polítiques, com va fer a la interpellació, en les polítiques ocupacionals del Govern d'Extremadura, la qual cosa a mi, personalment, em sembla perfecta. Però, senyor Amorós, sap qui governa a Extremadura? Sap qui? Doncs, a Extremadura governen els que vostè anomena «irresponsables, insensibles i cruels», el que demostra la perpètua contradicció en la qual viu, d'anomenar-nos amb adjectius tan amables i sensibles i simpàtics com «cruels», «irresponsables» i «insensibles», i tot seguit posar d'exemple com a bona política la d'un govern d'aquest mateix partit, com és el Govern del Partit Popular a Extremadura. Per tant, el primer que li demano, senyor Amorós, és coherència. Sé que és difícil per a un partit que és capaç de canviar de grup en un dia per cobrar una subvenció, o que deixa, per exemple, 37 milions de factures impagades a l'Ajuntament de Reus, de proveïdors i creditors, de pimes i autònoms catalans. I ara exigeix i ve a exigir aquí polítiques de més despesa.

Demandar-li coherència entenc que és difícil, però miri, senyor Amorós, si vol ser diputat al Congrés presenti's a les eleccions generals. Si té una alternativa a la política nacional, vagi on es pot fer, al Congrés dels Diputats, però no vulgui convertir el Parlament de Catalunya en una subseu, en una comissió parlamentària del Congrés dels Diputats. Jo, com a mínim, com a diputat d'aquesta cambra, no li ho permetré i treballaré per evitar el que vostè sembla que vol fer, convertir el Parlament de Catalunya en una subseu, en una comissió parlamentària del Congrés dels Diputats. Per mi mereix molta més dignitat el Parlament de Catalunya que no ser –com vostè sembla que treballa perquè sigui– una subseu o una comissió parlamentària de les Corts Generals. Jo això, ja li ho dic, no li ho permetré i treballaré per evitar-ho.

I quant a la nostra política laboral, el Partit Popular de Catalunya continuarem defensant en aquest Parlament el màxim suport a les pimes i autònoms catalans, base del teixit productiu català. Una reforma en profunditat del Servei d'Ocupació de Catalunya. Les seves polítiques...

La presidenta

Senyor diputat, se li ha acabat el temps.

José Antonio Coto Roquet

Ja acabo, ja acabo, senyora presidenta. Les seves polítiques, després de set anys de tripartit, van portar que fos més útil per als aturats Infojobs que no pas el Servei d'Ocupació de Catalunya.

Per tant, nosaltres el que defensarem és incorporar, efectivament, la iniciativa privada i canviar la subvenció per l'incentiu, posar l'excel·lència a la formació professional per disposar d'un capital humà que ens permeti ser, a Catalunya, el pol industrial del sud d'Europa, i una política pressupostària que permeti fer viables i sostenibles les polítiques actives d'ocupació. És a dir, un projecte polític...

La presidenta

Senyor diputat...

José Antonio Coto Roquet

Ja acabo, senyora presidenta; deu segons. És a dir, un projecte polític, el nostre, diametralment oposat al del tripartit, és a dir, al seu, al d'Esquerra Republicana de Catalunya. El que sorprèn enormement és que Convergència i Unió s'estigui aliant en matèria d'ocupació amb els autors intel·lectuals del tripartit, Esquerra Republicana de Catalunya.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes, té la paraula el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies. Senyor Coto, és tan evident la seva manca d'arguments que no mereix gaire resposta, menys a un partit que qualifica d'«excel·lent gestor» el senyor Rato. Aquest, que ara resulta que ens costarà 40.000 milions d'euros al conjunt d'habitants de l'Estat, vostès el qualifiquen d'«excel·lent gestor», un senyor que ara ens costa 40.000 milions d'euros. Ha sentit a parlar de Bankia, senyor Coto? Una mica de prudència.

I especialment vostè, perquè vostè va cometre la temeritat i la imprudència de dir en una comissió d'aquest Parlament que la retallada del 56 per cent dels fons d'ocupació era per deixar de donar diners a unes organitzacions sectàries –que, perdoni, estan reconegudes a la Constitució, aquesta Constitució que vostè diu

defensar–, que són els sindicats. Pot repetir això mirant als ulls dels deu mil discapacitats que perdran la feina? Pot repetir això mirant als ulls de les trenta mil persones amb un pla d'ocupació que el perden per la seva retallada? Pot dir això mirant als ulls dels sis mil autònoms que no seran ajudats perquè vostès l'ajuda a autònoms l'han deixat a zero? Pot dir això mirant als ulls dels nou-cents treballadors d'ajuntaments, de servei d'ocupació, que també es queden sense feina per culpa seva? Pot repetir-ho, això? Per tant, senyor Coto, estudiï una miqueta, miri de què va la moció, contesti sobre la moció, expliqui les seves idees, les que vulgui, però estudiï una miqueta, entesos? Això d'autor intel·lectual del tripartit, escolti, encantat de la vida, eh? Però tregui algun altre argument, si us plau, algun dia.

Li agraeixo, senyor Miralles, el to de la seva intervenció. I, a més, vostè ha fet aquí una cosa molt noble, que és dir: «M'escollaré el debat i en funció d'això em definiré. Estem d'acord en el conjunt de la moció.» I em demana tres apreciacions. Miri, en el tema del PIRMI, jo crec que avui votem una moció molt important –molt important–, perquè, com vostè sap, a l'agost de l'any passat és va fer una marxa enrere, quan es va canviar el sistema de gestió; després es va canviar la regulació del PIRMI per excloure aquelles persones que tenen una problemàtica laboral i no una problemàtica social associada, com si això es pogués discriminar. És a dir, jo estic tres anys a l'atur, no tinc cap ingrés, em presento amb una problemàtica social associada –per exemple, sóc drogoaddicte, vaig molt brut, estic desestructurat, el que sigui–, tinc PIRMI; i si, en canvi, vaig net i pentinat, no en tinc.

Doncs, bé, avui fem un canvi en aquest sentit i aprofitem que fem un canvi, una reforma del marc normatiu del PIRMI per incloure-hi persones aturades. Hem acordat quina serà aquesta reforma del PIRMI? No. Estem d'acord amb Convergència i Unió en tots els extrems d'aquesta reforma del PIRMI? Em sembla que és evident que no. Però acordem iniciar una reforma del PIRMI, que és el que han demanat totes les entitats del tercer sector i nosaltres ho recollim, i crec que el seu grup també n'és partidari, o almenys en general ho és, eh?

Segona qüestió, les ajudes plurianuals, quan estem parlant de subvencions que depenen de la conferència sectorial anual del marc de l'Estat, és clar que són anuals –és clar que són anuals, sí. I depèn de l'Estat, sí, lamentablement. Però vostè sap, per exemple en immigració, perquè vostè era molt coneixedor d'aquesta matèria, que hi han ajudes a les entitats que només poden ser anuals perquè vénen de fons que es distribueixen anualment. Quan no sigui així, doncs, ha de ser plurianual.

I el tercer element. Tenim un problema amb els fons europeus d'ocupació quan es dediquen a activitats educatives. Tenim un problema. I, per tant, hi ha una acció d'Europa de mirar de frenar aquesta activitat i el que volem amb aquesta moció és obrir una altra activitat. No estic satisfet del tot amb els PQPI, jo ja li ho reconec. I ja li avanço que la setmana que ve hi ha una moció d'Esquerra que recollirà aquest punt, perquè hem d'anar més enllà. I, en tot, no estem d'acord amb Convergència i Unió, com ha quedat palès en aquest debat.

La presidenta

Senyor diputat...

Oriol Amorós i March

Acabo en trenta segons, si m'ho permet, senyora presidenta. Escoltin, només una cosa, senyora Borràs, només una cosa. Ja li he dit abans que estava molt satisfet de l'actitud de diàleg i d'arribar a consens. No sempre ha estat així. Fa molt poc vam portar a aquest Parlament una llei de promoció del treball autònom amb la qual vostès estaven d'acord. Hi van votar en contra, la van vetar, perquè els hi obligava el Partit Popular. Avui canvien les coses, i és el primera vegada que en polítiques d'ocupació vostès no van del braç del Partit Popular i van del braç d'Esquerra Republicana. Ho celebro. Però fins a dia d'avui, en tots els temes d'ocupació, sempre havien volgut arribar a acords amb el Partit Popular. Benvingut el canvi.

La presidenta

Per tant, senyor Amorós, són les transaccionals que tenim aquí amb Convergència i Unió, no?

Oriol Amorós i March

Sí.

La presidenta

D'acord. Molt bé.

Oriol Amorós i March

I esperi –esperí–, li...

La presidenta

Ah...

Oriol Amorós i March

...he d'acabar d'aclarir, perdoni. L'esmena primera, l'acceptem; la segona, no, de Convergència i Unió; la tercera, no, de Convergència i Unió; la quarta, sí; la cinquena i la sisena..., té vostè un text transaccionat; la setena, l'acceptem; la vuitena, no; la novena té un text transaccionat; la desena té un text transaccionat; l'onzena té un text transaccionat. L'esmena del Partit Socialista, que compartim de fons, està parcialment recollida en el text de la moció. No tinc temps d'explicar-li-ho ara, però no la podem acceptar, precisament per facilitar l'acord global. Però estem d'acord amb el fons d'aquesta esmena.

La presidenta

Crido a votació. I, per tant, són la moció amb les esmenes transaccionades i acceptades de Convergència i Unió.

(Pausa.)

Senyor Miralles, mantenim les votacions separades que m'han demanat, no? *(Pausa.)* Juntetes?

(Pausa llarga. Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

Senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Volia demanar les votacions separades, si no és que tenen ja preestablert un sistema de votació.

La presidenta

Tinc una petició de votació separada per part d'Iniciativa de l'apartat segon, els punts 3, 26 i 31 en bloc.

Santi Rodríguez i Serra

Serà complicat, però...

La presidenta

Digui'm –digui'm.

Santi Rodríguez i Serra

Nosaltres voldríem votar del primer bloc...

La presidenta

Sí.

Santi Rodríguez i Serra

...l'1, 2, 3, 4, 7, 8 i 9.

La presidenta

Tots junts?

Santi Rodríguez i Serra

Poden ser tots junts, sí.

La presidenta

U, 2, 3, 4, 7, 8 i 9.

Santi Rodríguez i Serra

Del segon bloc, l'1 i 2 podrien anar conjuntament; del tercer bloc, el 6 separatament; del quart bloc...

La presidenta

Un moment –un moment. És que no hi ha tercer bloc.

Santi Rodríguez i Serra

No, perdó.

La presidenta

Hi han dos blocs.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, pels números, d'acord.

La presidenta

Sí.

Santi Rodríguez i Serra

Ho farem pels números. L'1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 18..., separadament.

La presidenta

Cada un? No, tots junts, eh?

Santi Rodríguez i Serra

Poden ser un bloc; per la nostra part poden ser un bloc.

La presidenta

Un moment. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11 i 18.

Santi Rodríguez i Serra

Correcte. Podria ser un altre bloc...

La presidenta

Molt bé.

Santi Rodríguez i Serra

...el 3, 8...

La presidenta

El 3, 8 d'on?

Santi Rodríguez i Serra

...16, 17, 19, 24 i..., 24.

La presidenta

D'acord. Del segon bloc, eh? 3, 8, 16, 17, 19 i 29..., o 24. Què m'ha dit? *(Veus de fons.)*

Passarem a votar en primer lloc... *(Veus de fons.)* Perdó, del bloc primer, l'1, 2, 3, 4, 7, 8 i 9. Del bloc primer.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 126 vots a favor.

Passem a votar del segon bloc, en primer lloc, el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor, 1 en contra i 13 abstencions.

(Remor de veus.)

Passem a votar els punts 1, 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11 i 18. Del segon bloc. Hem votat del segon bloc el punt 3.

(La presidenta dóna la paraula a Santi Rodríguez i Serra.)

Santi Rodríguez i Serra

Correcte. Nosaltres demanàvem l'1, 2, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 18.

La presidenta

D'acord. Doncs 1, 2, 4, 5, 7, 9, 10, 11 i 18.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor, 14 en contra.

Votem ara els punts 8, 16, 17, 19 i 24. Sí?

Comença la votació.

Han estat aprovats per 126 vots a favor.

Votem ara el punt 26.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 99 vots a favor, 27 abstencions.

Ara el punt 31.

Comença la votació.

El punt 31.

Ha estat aprovat per 99 vots a favor i 26 abstencions.

I ara votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 111 vots a favor.

(Veus de fons.)

Passem al següent punt de l'ordre del... *(Veus de fons.)* Sí, la resta de la moció.

(La presidenta dóna la paraula a Santi Rodríguez i Serra.)

Santi Rodríguez i Serra

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...la votació, i vostè..., com podrà comprovar, del nostre grup no ha votat absolutament cap diputat.

(Remor de veus.)

La presidenta

Perdó, però he avisat contínuament, i esperant-me...

Santi Rodríguez i Serra

Sí...

La presidenta

...que començava la votació.

Santi Rodríguez i Serra

...i jo mateix demanava que es parés la votació...

La presidenta

No, jo no l'he vist així...

Santi Rodríguez i Serra

...per situar-me.

La presidenta

...jo no l'he vist així.

Santi Rodríguez i Serra

Jo li demanaria que revisés els antecedents de votacions d'aquestes característiques i es repetís la votació, si us plau.

La presidenta

Jo crec que no s'ha de repetir. Ho lamento, però durant tota la votació d'aquesta moció m'he esperat segons perquè vostès s'aclarissin, i hem tingut... (*Remor de veus.*) Per tant, s'ha acabat la votació de la moció, i comencem l'últim punt de l'ordre del dia.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures de transport (tram. 302-00152/09)

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures de transport.

(*Remor de veus. Pausa llarga.*)

Uriel Bertran Arrué

Bé, moltes gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputats..., no puc dir el mateix i donar les gràcies a cap membre del Govern de la Generalitat, perquè han marxat tots, i aquest és el respecte que demostren cap als ciutadans del nostre país i cap aquest Parlament de Catalunya. Però en qualsevol cas em dirigiré a la resta de diputats que sí que han tingut..., de quedar-se aquí a l'hemicicle.

I el primer que els vull fer és una pregunta, senyors diputats i diputades. Imaginin vostès que han acabat de pagar una hipoteca durant quinze anys, i una vegada l'han acabat el banc els diu que l'han de tornar a pagar quinze anys més, aquesta hipoteca, i vostès no poden recuperar la propietat d'aquest habitatge. Què dirien vostès a aquest banc? Li dirien: «No vull pagar.» I el denunciarien per estafa. Doncs què han de fer els ciutadans de Catalunya que ja han pagat durant quarantatres anys les hipoteques que representen els peatges, que els han pagat fins a trenta-dues vegades, desenes de vegades el cost de l'amortització, enriquint-se sis-

temàticament una empresa, Abertis? Què han de fer aquests ciutadans quan arriben a un peatge? Dir: «No vull pagar» i denunciar per estafa aquesta empresa Abertis. I això és el que avui fan cinquanta mil ciutadans del nostre país que s'han cansat que una vegada ja han pagat la hipoteca, en lloc de recuperar la propietat i la titularitat d'aquestes infraestructures, se'ls fa i se'ls obliga a tornar a pagar, a tornar a pagar desenes de vegades, com ha passat al nostre país.

I el Govern de la Generalitat, en lloc de posar-se al costat dels drets del ciutadans, es dedica a multar-los, es dedica a multar-los i fer de cobrador del frac d'aquesta empresa Abertis, situant-se, aquest Govern de la Generalitat, en l'absoluta il·legalitat.

Vostès, senyors de Convergència i Unió, volen plantar cara a Espanya i aconseguir un pacte fiscal i són incapaços de plantar cara a una empresa privada que es diu Abertis al nostre país? Vostès creuen que té alguna credibilitat gent que vol plantar cara per aconseguir un pacte fiscal i és incapaç de plantar cara a una empresa privada del nostre país? Evidentment, vostès aquí es on perden tota la credibilitat.

Avui, però, Solidaritat els dona l'oportunitat d'aconseguir l'absolució dels seus pecats, senyors de Convergència i Unió, votant aquesta moció. En primer lloc, per aprovar complir el manament del «no multaràs il·legalment per no pagar peatges». Vostès haurien de votar això per absoldre els seus pecats. I en segon lloc votar per la gratuïtat dels peatges per a tots els catalans i les catalanes, perquè ja hem pagat desenes de vegades aquestes infraestructures. Però ja ens han dit que no ho faran; ja ens han dit que vostès no volen l'absolució dels seus pecats, perquè no estan peneditos. I a més a més volen tornar a pecar, perquè són pecaminosos, els agrada.

I quins són aquests pecats que vostès, un darrere l'altre, porten a terme i practiquen? Doncs, miri, Convergència i Unió deu 24 milions d'euros a la Caixa de Pensions, propietària d'Abertis, en crèdits impagats; Abertis va finançar la seva darrera campanya electoral amb 150.000 euros de donacions per pagar-los els favors d'allargar-los les concessions d'autopistes de peatges. El senyor Miquel Roca i Junyent va ser el secretari general de Convergència i Unió, i actualment és el secretari del Consell d'Administració d'Abertis i president de la Fundació Abertis. I el seu bufet d'advocats treballa assessorant-los a vostès, senyors de Convergència i Unió.

El senyor Salvador Alemany, president d'Abertis, és el principal assessor del president de la Generalitat de Catalunya, el senyor Artur Mas. I Artur Mas i el senyor Lluís Recordar permeten beneficis multimilionaris, de fins a 344 milions d'euros l'any, a aquesta empresa, Abertis, quan ja ha recuperat la inversió fins a trenta-dues vegades i encara estan aconseguint aquests beneficis absolutament escandalosos. I a canvi, què els dona, aquesta empresa, Abertis? —perquè, evidentment, alguna cosa a vostès els demanen. Doncs, a canvi, els ha permès que exdirigents de Convergència i Unió —i que continuen sent militants de Convergència i Unió— hagin estat captats pel Consell

d'Administració d'Abertis, amb sous multimilionaris, de milions d'euros: estem parlant del senyor Francesc Homs, estem parlant del senyor Josep Manuel Basáñez, estem parlant de Macià Alavedra –que, per cert, està sent processat per delictes de corrupció... I la Fundació Abertis resulta que és mecenes del Palau de la Música, que estava presidit pel senyor Fèlix Millet –suposo que estan al cas d'aquesta qüestió–, i resulta que el Palau de la Música està investigat per la fiscalia per haver-los finançat de forma irregular les campanyes electorals a Convergència i Unió. Aquests són els pecats que vostès estan cada dia portant a terme. Aquesta és la trama dels peatges, aquesta és la raó per la qual vostès no paguen les seves hipoteques però obliguen els catalans i les catalanes a pagar la hipoteca dels peatges desenes de vegades al nostre país.

Els ho dic ben clar, senyors de Convergència i Unió: no ens fan por, les seves multes: les seves multes no ens fan cap por. Vostès em van enviar aquest requeriment a casa meva per no pagar un peatge. (*L'orador mostra el document.*) Vostès em volen multar, com volen multar milers de ciutadans del nostre país, per no pagar un peatge; i no ens fan cap por. Miri quina és la por que ens fan les multes que vostès ens envien, senyors de Convergència i Unió: (*l'orador estripa el document*) aquesta és la por que ens fan les seves multes. Per tant, deixin vostès ja d'amenaçar, d'intimidar i de coaccionar la ciutadania, posin-se al costat del poble de Catalunya i acabin, d'una vegada per totes, amb l'abús sistemàtic que representen, l'espoli sistemàtic que representen els peatges al nostre país. Facin-ho a favor de Catalunya i no en contra de Catalunya: és la seva responsabilitat.

El vicepresident primer

Ha presentat esmenes, en primer terme, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i té la paraula el seu diputat, l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquest és un debat recurrent en aquest Ple. De fet, els proposants avui ho han centrat bàsicament en un aspecte, que és el primer punt, el punt 2.a i 2.b, però bàsicament és el 2.a, no?, respecte al tema de les sancions que s'estan imposant a les persones que han participat a la campanya «No vull pagar». I jo vull deixar molt clar aquí que des d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida donem suport a una campanya de protesta legítima davant del que considerem que és un sistema d'abús injust i ineficient de peatges –ho hem dit reiteradament, i ho hem dit a la comissió de peatges–, però també creiem que és bona ocasió per reiterar alguns arguments que creiem que al final s'acabaran imposant al voltant del que és el títol del conjunt de la moció, que són les infraestructures del transport, i respecte als punts que es plantegen als apartats b, c, d..., és a dir, tot el que és el tema de què fem amb el sistema de peatges a Catalunya i amb el finançament de les infraestructures.

Les nostres esmenes són bàsicament d'addició i van en la línia de les esmenes que hem presentat, també, en anteriors debats que hem tingut sobre el tema. Si estem d'acord –com crec que estem bastant d'acord, tots plegats, que ja és el moment de dir-ho– que l'actual situació econòmica i financera, especialment pel que fa al tema del finançament d'infraestructures a Catalunya, no és suportable per al pressupost de la Generalitat, i realment arrossega, –i quan dic «arrossega» dic des de molt de temps: aquest dematí hem tingut ocasió de parlar de la línia 9 del metro, de com es va adjudicar, sobre quin no-projecte es va adjudicar, etcètera–..., però ara no entrarem, diríem, a buscar com es va gestionar durant molts anys el tema d'adjudicació d'obres. El que és cert és que tenim un sistema insostenible, que ofega no només conjunturalment les finances de la Generalitat, sinó que, fins i tot en un escenari de recuperació de la recaptació de millora de les finances públiques, és cert que la inversió futura en les infraestructures de transport de mobilitat, de transport públic, de ferrocarril que necessita aquest país –el conjunt format pels peatges a l'ombra, els peatges explícits, els mètodes de pagament diferit, el mètode alemany, els compromisos, les compensacions pels descomptes temporals o pel sistema que s'està aplicant actualment en algunes barreres de peatge, etcètera– ho fa del tot insuportable.

Però també és cert que, si en algun àmbit hi ha un marge d'actuació per a la Generalitat de Catalunya –i dic també per al conjunt de forces polítiques d'aquest país, perquè estic d'acord que un plantejament com el que estem fent requereix un ampli consens polític, i el grup de peatges és un bon àmbit per formar-lo; després s'hauria d'ampliar i s'hauria de consolidar–, aquest marc i aquest acord hauria de passar per demanar un replanteig global integral del conjunt del sistema de finançament de les infraestructures del transport públic al nostre país. Perquè, si quelcom és cert, és que és cert que en el sistema de peatges, explícit o implícit, es generen molts recursos a Catalunya: malgrat que han disminuït els trànsits, malgrat que ha disminuït el servei, continuen generant benefici; per tant, no estem davant d'unes indústries, d'una activitat que diríem que, a més, està suportant déficits. De fet, Abertis ha reconegut que té un procés d'expansió internacional gràcies al fet que té una base sòlida, que ha estat el que és l'origen del seu negoci, eh?, el seu *core capital* ha estat Catalunya.

Per tant, no creiem desassenyat que, amb calma, en el grup de peatges, com aquí plantegem, agaféssim tot el paquet, analitzéssim segment per segment, autopista per autopista, trajecte per trajecte, compte d'explotació per compte d'explotació i, aplicant els mateixos convenis o concessions, o clàusules que regulen aquestes concessions, asseguéssim a la taula les principals operadores –que, de fet, crec que asseient-nos amb una i mitja en tindríem suficient–, per poder plantejar: «Escolteu, això s'ha de replantejar de dalt a baix, aquest és un sistema que el país no pot suportar», tant des del punt de vista immediat i explícit dels ciutadans, que en una situació de crisi són més sensibles a aquestes situacions, com s'està veient amb la campanya, com sobretot amb el problema de fons: com ens podem ajudar tots al fet que hi hagi un sistema sostenible de finança-

ment de les infraestructures a Catalunya, de revisió de determinades clàusules que potser en un moment es van fer d'una forma massa alegre, d'estudi de l'equilibri econòmicofinançer; és cert, les concessions públiques permeten aquest estudi de l'equilibri, i de veure si se'ls garanteix aquesta continuïtat, i l'equilibri entre els interessos públics i els interessos privats, i fer un plantejament a curt –situació de crisi, com la que tenim ara–, a mitjà i a llarg termini, en què es puguin alliberar recursos per finançar les infraestructures que necessitem, sense desatendre aquelles obligacions que siguin legítimes, i revisant aquelles que, amb el plec de condicions a la mà, siguin perfectament reconduïbles, revisables, rebaixables, allargables, suprimibles, etcètera. Hi ha marge per fer-ho. Això és el que volem plantejar sistemàticament, i volem que es torni a reunir el grup de peatges per plantejar-ho.

Per últim, retirem el punt cinquè, l'esmena número 5, l'esmena 3, que era l'afegit d'un punt 5, que havíem posat «reprovar el Govern», perquè malgrat que, fa quinze dies, en l'anterior moció que es va discutir, havíem demanat l'accés immediat als documents que ja feia quinze dies que havíem pogut veure però no consultar –el grup de peatges no els havíem rebut. És cert que, pel que em consta, doncs, el 30 de maig estaven pensats al web; jo els vaig demanar el dia 4 i se'm va donar la clau d'accés... Bé, que aquesta reprovació quedi com una estirada d'orelles moral, perquè... No, senyor conseller: no és per riure. En un tema tan sensible en què tots volem contribuir, tots hem de contribuir, i en què la ciutadania té aquesta sensibilitat, vam dir: «felicitats al Govern, perquè la informació que se'ns ha donat al grup de peatges» –ho vaig dir jo, i ho reconec– «és un document de treball útil», no per tirar-lo pel cap, sinó per poder fer el planteig que estem fent aquí, i per poder donar explicacions a la població que està indignada, i per explicar-li cada cosa a cada punt i moment. Doncs, quines necessitats hi havien de fer-nos esperar, quan aquest era un document que ja se'ns hauria hagut de donar a mà a la mateixa reunió?

Esperem que no es torni a repetir, esperem que es reuneixi aviat el grup de peatges, els subgrups que s'han creat, però repetim el que vàrem demanar en aquell moment: fem una sessió plenària –perquè aquella va quedar a mitges; eren dos quarts de dues però vam quedar a mitges, eh?–, de posada en comú de l'estratègia de fons, de com donar resposta a les queixes dels ciutadans, que vegin que els polítics d'aquest país es preocupen del tema i hi busquen solucions.

El vicepresident primer

Honorable diputat...

Salvador Milà i Solsona

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari Socialista, i en el seu nom té la paraula l'il·lustre diputat senyor Roberto Edgardo Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, nosaltres hem presentat un conjunt d'esmenes en la línia del posicionament del Grup Parlamentari Socialista en matèria de peatges, i que es poden resumir –ja ho vam dir en la moció que es va presentar fa unes setmanes per part del grup de Ciutadans– en tres aspectes. El primer: nosaltres estem radicalment en contra de la política tarifària del Govern en matèria de peatges. Trobem que la posició del Govern és, conseller, absolutament inflexible, eh?, i tindrem ocasió, en cinc minuts, també, de citar un altre cas en aquesta matèria. Dos: considerem que és necessari fer una negociació amb les concessionàries. Nosaltres no estem parlant ara de canviar les condicions de les concessions, sinó d'una negociació amb les concessionàries. I dèiem l'altre dia: en un moment en què es canvien les regles de joc en temes tan importants com poden ser l'estabilitat pressupostària o el règim laboral del país, com és possible que en una circumstància excepcional no es puguin canviar, via negociació, aquestes condicions, per tal que siguin les concessionàries qui es facin càrrec dels ajuts, les bonificacions, i es mantinguin les que hi havia?

I tercer: nosaltres creiem que la política de mobilitat del Govern té dos instruments que han de continuar en les mans del Govern de la Generalitat: Tabasa i Túnel del Cadí. Considerem que aquestes concessionàries són concessionàries públiques, el benefici de les quals s'ha revertit i es pot continuar revertint en la xarxa d'infraestructures del transport que té el nostre país. Si els perd..., i, conseller, vostè em deia la setmana passada: «amb gran dolor, fem la privatització d'aquestes empreses»; nosaltres volem que s'estalviï el dolor, i que en realitat el que ha de fer és una estratègia de mantenir en mans públiques aquests instruments, perquè si no, conseller, vostè es quedarà sense instruments per fer la política de mobilitat.

Amb relació al primer punt d'aquesta moció, senyor Uriel Bertran, nosaltres ens abstindrem. Tal com està redactada, que diu que el Parlament de Catalunya manifesta el respecte pels milers de ciutadans d'arreu dels països catalans que participen en la campanya «No vull pagar», no hi podem votar en contra, perquè el respecte al conjunt dels ciutadans el tenim. Ara, no estem d'acord en la campanya. No hi podem votar a favor perquè no estem d'acord en aquesta campanya. Els peatges tenen unes tarifes, que són tarifes de servei públic, i, en definitiva, l'obligació de qualsevol ciutadà és pagar-les, eh? Això no vol dir que no entenguem el malestar generat per la política del Govern; això no vol dir que no entenguem que la gent pugui revelar-se contra una situació en què el Govern no ha estat sensible, no és sensible i no dialoga. Però jo li haig de dir clarament que no estem a favor de la campanya i, per tant, doncs, nosaltres ens abstindrem en aquest punt.

I hem presentat aquestes esmenes, en el sentit de, per un cantó, garantir que qualsevol modificació legislativa que es faci del règim de concessions garanteixi un règim de bonificacions per als usuaris habituals, i, dos: les que feia referència en la meua intervenció

anterior. Però aprofito l'avinentsa del temps que em resta per fer una valoració d'aquesta política. I tenim un problema, un nou problema en matèria de peatges. Fa pocs dies, van estar aquí els veïns, les entitats empresarials, i les administracions de la zona del Bages plantejant –conseller, vostè coneix el tema– el tema de la C-55. I, en el tema de la C-55, els veïns plantegen la necessitat –i les institucions així ho han fet– de tenir un règim de bonificacions per als usuaris de la C-16. Nosaltres som partidaris d'aquesta sortida, però, com diu un periodista del territori del Bages, «cop de barriera als nassos», perquè la negativa del conseller i la negativa del Govern és absoluta en aquesta matèria.

I, per tant, tenim una gran contradicció, conseller. Per un cantó, vostè dona suport –el seu grup ho ha fet en el Congrés a Madrid, i vostè s'ha manifestat– a la gratuïtat de l'AP-2 mentre no s'acabi la nacional II, a la gratuïtat de l'AP-7, mentre continuïn els problemes que hi poden haver en algun dels seus trams, però allò que és titularitat seva, això que li correspon a vostè, això que vostè pot fer, no ho fa. Per tant, dues vares de «medir». I això, evidentment, és difícil d'entendre des del punt de vista de la cohesió..., de la cohesió política en aquesta matèria... (*Veus de fons.*) De la coherència política –gràcies, senyor Vila–, de la coherència política.

I, per tant, jo el que li plantejo, conseller, és que aquesta inflexibilitat s'ha de variar, i s'ha de variar per la via d'obtenir recursos mitjançant la negociació amb les concessionàries. I creiem que hi ha un concepte que és la responsabilitat social de qualsevol empresa privada amb beneficis en aquest moment, de poder participar en una mesura socialment justa, que és la de tenir bonificacions per a aquests usuaris que estan obligats a fer servir el peatge, que no tenen via alternativa i que, per tant, nosaltres considerem que han de ser escoltats pel Govern.

Equivocar-se en política és possible, errar és possible; ara, no tenir sensibilitat no és excusable. I això és un dels temes, conseller, d'absoluta sensibilitat en un dels moments més difícils per als treballadors, per a les famílies, i també per a les petites i mitjanes empreses, que són també usuaris del sistema d'autopistes al nostre país.

Gràcies, president, conseller, diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom té la paraula l'il·lustre diputat senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, president. En tot cas, quedava un minut, trenta-sis. Per això suposo que no hi ha d'haver cap interès de retirar-me el dret a la paraula, encara.

Conseller, diputats... Miri, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana no els parlarem de pecats, perquè, seguint la nostra tradició laica, doncs, ente-

nem que el tema dels pecats ha de quedar per a les persones practicants. Entenem, també, que la litúrgia i les casalles també han de quedar-se a les esglésies, i en tot cas per als actes religiosos. Entenem que nosaltres seguirem portant la mateixa vestimenta que sempre, i que, en tot cas, vindrem a defensar, com hem defensat sempre, amb el nostre fer i amb el nostre no-fer... Bé, en tot cas... (*Veus de fons.*)

El vicepresident primer

Senyor Turull, si us plau.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Senyor Turull, em sembla que no ha captat la intencionalitat de la meua intervenció, però bé, en tot cas, deixem-ho estar.

No trencarem cap notificació tampoc, aquí, davant de vostès, tot i que tots els diputats d'aquest grup parlamentari al qual represento també hem estat requerits, per part del Servei Català de Trànsit, i en alguns casos també per les mateixes concessionàries, a fer efectiu el pagament dels peatges que no hem abonat. I, en tot cas, això ho tenen els serveis jurídics del nostre partit, que han iniciat una campanya, també, i hem posat a disposició de tots els ciutadans que vulguin utilitzar aquests serveis jurídics per fer front a les sancions que es proposen des del Servei Català de Trànsit, i entenem, doncs, que aquesta és la via que hem de seguir i, per tant, seguim oferint.

Donarem suport a la moció, ja els ho avanço, i també que hi hem presentat una esmena que pels proposants ha estat recollida, també, i que, per tant, agraïm també aquest gest. Entenem que la campanya del «No vull pagar» és un gest democràtic: en democràcia hi han diverses maneres d'expressar-se –una és la participació política, però l'altra també és la participació cívica i social– i, per tant, altres mecanismes quan les normes esdevenen injustes.

I és evident que, si un grup, un grup nombrós de ciutadans, s'han abocat a participar en la campanya del «No vull pagar», és perquè no ho troben just, no troben justa l'actual situació de la política de peatges en el nostre país, i, per tant, és normal, doncs, que participin, s'impliquin amb una participació directa en aquesta campanya.

Demanem el respecte? Igualment, demanem el respecte. I ja vam entrar, en el debat de fa quinze dies, una proposta de resolució, que no va tenir èxit, i en tot cas veiem que també s'inclou en la moció del grup de Solidaritat –que, per tant, hi donarem clar recolzament–, que és el fet que no s'instin sancions cap a aquests ciutadans. Entenem..., seguim pensant que no hi ha cobertura jurídica, per part del Govern, per imposar aquestes sancions, i per tant és un acte gratuït, que no té cap transcendència, o que no tindrà cap transcendència jurídica, i que en tot cas veurem si els tribunals de justícia, un cop..., si s'acaben imposant aquestes sancions –que esperem que imperi el bon seny en el Govern i no s'acabin imposant aquestes sancions–, pensem que els tribunals de justícia acaba-

ran anul·lant aquestes sancions, perquè no tenen cobertura ni cap tipus de fonamentació jurídica.

El problema de les infraestructures de Catalunya té dues vessants: una –que ja hem manifestat clarament el suport al Govern de la Generalitat– és la manca d'inversions del Govern de l'Estat a Catalunya. I aquí hem dit, i ho tornem a reiterar, la gasiveria del Govern espanyol en les inversions. Ahir se'ns plantava aquí com un gran èxit haver aconseguit 11 milions per al corredor del Mediterrani, quan l'AVE o el TGV de Galícia costa 2.000 milions. Home, ens sembla que és una clara demostració de la poca inversió i del poc interès que el Partit Popular, en aquest cas, però el Partit Socialista també, en altres ocasions... Per tant, aquí, com deia aquell, *monta tanto, tanto monta*, i per tant, en el cas de les inversions a Catalunya, tant és el PSOE com és el Partit Popular, perquè sempre han tingut la mateixa fi.

En tot cas, entenem que aquesta és una de les preocupacions, però l'altra també és tot el sistema de peatges a Catalunya, uns peatges en els quals és evident que s'ha trencat l'equilibri econòmic financer necessari en l'existència de qualsevol concessió pública. I això ho veuen els ciutadans, els nostres ciutadans, dia a dia. Per tant, no entenem que, davant d'aquesta situació, el Govern de la Generalitat faci oïdes sordes a aquesta situació. Ens sortiran que hi han uns contractes que són legals, i que, per tant, la legalitat, la legalitat, la legalitat... Però el Govern de la Generalitat no ha tingut cap mena de mania a exposar-se, en la situació de crisi econòmica, per modificar drets laborals dels seus treballadors, demanar a tothom que s'ajusti el cinturó, perquè estem en època de vaques flagues... I, per tant, entenem que, aquest acte de responsabilitat que el Govern de la Generalitat demana, també intenti aplicar-lo a aquelles concessionàries que ho pot fer.

Per tant, hem introduït..., hem presentat una esmena a la moció, demanant que el Govern, mentre no s'executin les modificacions legislatives que es demanen, faci una renegociació amb les concessionàries. I entenem que aquest és el gest que esperen els ciutadans d'aquest país. Com a mínim, com a mínim, intencem..., si no podem, de moment, liquidar-nos d'entrada els peatges, els injustos peatges, entenem que el Govern del país hauria d'estar al costat de la ciutadania i intentar renegociar i aconseguir la renegociació d'aquests contractes a la baixa –explícito «a la baixa» perquè potser encara ens trobaríem alguna sorpresa–, aquests contractes..., aquestes tarifes a la baixa, perquè, en tot cas, entenem que això és del tot injust i, per tant, demanem aquesta implicació.

Senyor Recoder, no em miri així, perquè, miri, em vaig quedar amb les seves paraules de la comissió de l'altre dia, quan va comparèixer i va dir que li sabia molt de greu el tema de la privatització de Tabasa: a nosaltres ens sap greu, però a més a més ens preocupa. Ens preocupa perquè és una política de pa per a avui i gana per a demà. No podem, empreses públiques que generen beneficis, privatitzar-les per anar a obtenir diners, beneficis immediats, però que a la llarga no ens acabaran comportant... Vostès ho saben, vostès ho saben, és que no els hem d'explicar res... Però, en

tot cas, segur que hi han altres posicions: renegociïn vostès amb les concessionàries, collin-les, collin-les. Jo no he sentit de vostès, de cap membre del Govern, ni cap dels seus diputats, que diguin en cap moment que seuran amb les concessionàries a renegociar la situació actual. No pot ser que, mentre la ciutadania està passant mals tràngols i males angoixes, vegin com aquestes empreses concessionàries, que en definitiva haurien d'estar al servei dels ciutadans d'aquest país, segueixen engreixant el seu increment de beneficis i...

El vicepresident primer

I l'Il·lustre diputat, si us plau...

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí, president, ja acabo.

I no pot ser que aquests beneficis no tinguin cap reversió sobre el conjunt de la ciutadania.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i en el seu nom té la paraula l'Il·lustre diputat senyor Josep Rull.

Josep Rull i Andreu

Moles gràcies, senyora..., senyor president –disculpi–, senyores i senyors diputats, honorable conseller. El senyor Uriel Bertran i Arrué se n'ha adonat: quan ha intervingut ell, el conseller Recoder no hi era. No hi havia cap membre del Govern. És claríssim. Vostè pot dir totes les barbaritats que vulgui, emparat en la seva inviolabilitat parlamentària: pot atribuir delictes, pot calumniar, pot injuriar. Pot fer-ho. Però, de la mateixa manera, el Govern té dret de no escoltar ni injúries, ni calúmnies, ni barbaritats, ni una simplificació absolutament vergonyant d'un problema greu que té aquest país, greu que té Catalunya, que és un greuge comparatiu sagnant amb relació al finançament de les autopistes, de les autovies de gran capacitat.

Vostè, amb la seva intervenció, avui, vostè que ha aparegut com un ésser quasi virginal que no té passat polític, vostè, senyor Bertran, té passat polític. Té passat polític com a líder d'una altra organització política abans de Solidaritat. Té passat polític. Vostè té passat polític en la gestió interna d'aquella organització. Té passat polític. Vostè té passat polític, senyor Bertran, té passat polític a l'hora de col·laborar en cadascuna de les preses de decisió que avui ens deixen en una situació d'extrema debilitat, d'extrema fragilitat, a l'hora de negociar allò que és just per a Catalunya.

Per tant, escolti, no ens vingui aquí amb la samarreta... Estem parlant d'un tema que va molt més enllà, un tema que és més greu i més transcendent, i entenem que hi hagi molts ciutadans –clar que ho entenem!– que estiguin indignats per aquesta situació. Però avui, vostè, amb aquesta intervenció, el que fa és malmetre un objectiu, un ideal que alguns de nosal-

tres podem compartir. Des de la simplificació, des de la simplificació, des de la frivolitització de problemes greus, escolti, vostè, a qui està beneficiant, no és a aquesta causa comuna que alguns creiem que podem defensar, sinó justament a aquells que en molt bona mesura estan perpetrant aquest greuge comparatiu.

Vol que parlem seriosament de peatges? Parlem-ne! Parlem seriosament, i mirem com podem avançar justament per superar aquesta situació. Com podem aconseguir de rebaixar els preus dels peatges i de rescatar determinades autopistes aquí, i com establir els mecanismes perquè a la resta de l'Estat s'incorporin vies de pagament i superar aquesta situació. Des de la renegociació? Evidentment que sí, evidentment que sí, senyor Labandera, senyor Marc Sanglas, evidentment que sí, però no només estem renegociant.... Aquest Govern, no només està renegociant –que ho està fent– amb les concessionàries de peatges explícits: aquest Govern es veu obligat a renegociar els peatges a l'ombra –evidentment que sí–, i aquelles concessions que vostès van generar per finançar determinades actuacions –evidentment que sí–, i els mètodes alemanys –evidentment que sí.

El senyor Sanglas deia: «Pa per avui i gana per a demà.» Seixanta-quatre mil milions de despesa acumulada, diferida a l'any 2009, no és pa per a avui i gana per a demà? Qui ho ha de pagar, això? Quan tenim determinades actuacions que vostès van decidir que les acabarem de pagar l'any 2107, no és pa per a avui i gana per a demà? Estem en uns moments absolutament transcendents de la història d'aquest país, i els hem d'afrontar des de la màxima debilitat, des de la màxima debilitat de les finances de la Generalitat de Catalunya. Que es pensa que, per nosaltres, haver d'obrir el procés de privatització de Tabasa o Túnel de Cadí és una opció prioritària? Es pensen això? S'ho pensen de veritat, vostès? S'ho pensen de veritat? Hem de fer front justament a aquesta situació financera que vostès ens van deixar.

Parlem-ne seriosament, parlem-ne rigorosament. I aquest és el sentit de les esmenes que nosaltres plantejem. Plantejem, per una banda, fer aquesta renegociació dins d'un marc jurídic, que és el que tenim. És a dir, haurem d'explicar, senyor Uriel Bertran, haurem d'explicar que els peatges a l'ombra que vostès van generar.... Per exemple, el de l'eix Transversal: quan s'ha de pagar sis vegades més del cost efectiu d'aquesta actuació. Senyor Uriel Bertran, d'on traurem els recursos per finançar aquestes actuacions que són imprescindibles per a la competitivitat de Catalunya? És que vostè diu que no cal desdoblar l'eix Transversal, per exemple? Digui-ho aquí. I digui quin són els recursos, on s'han de buscar aquests recursos.

Focalitzem bé aquesta queixa raonable, mirem bé allò que hem de prioritzar. I, sobretot, tinguem clar que, aquells que volem plantejar seriosament aquesta batalla de la llibertat de Catalunya, el que plantejem no és que els ciutadans de Catalunya incompleixin una llei espanyola, sinó que siguin capaços, que siguem capaços, que en puguin complir una de catalana, que surti emanada d'un parlament democràtic i legítim com és aquest.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula en primer lloc l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, bé, hi ha una opinió dins de la societat catalana que és molt clara, i és que patim un greuge comparatiu quant a les infraestructures, a Catalunya. I pel que fa referència a les autopistes de peatge ens trobem que aquí es paga doble: paguem com a usuaris peatges, i com a contribuents paguem impostos. Aleshores, a més a més, paguem dues vegades per tenir carreteres, i molts cops no són les millors carreteres, com per exemple succeeix amb la nacional II i la nacional 340, que fins que no es produeixi el desdoblament continuarà sent un focus de sinistralitat. Bé, vull pensar que quan algú diu que no vol pagar un peatge el que diu és que no vol que li prenguin el pèl, i el que no vol és pagar més que ningú i pagar el servei dels altres, eh?, el servei dels altres.

La moció fa èmfasi en la revisió de les concessions d'autopistes de peatge. I hi estic força d'acord –hi estic força d'acord– si aquesta revisió ha de servir per vetllar perquè aquestes concessions no representin un sobre-cost per als usuaris. En qualsevol cas penso que aquesta revisió s'haurà de fer d'una manera rigorosa, d'una manera transparent i en interès dels usuaris, i jo també estic en contra que les empreses privades tinguin beneficis. Per tant, en aquest sentit jo crec que s'ha de fer una revisió completa, que seria bo per als usuaris.

Bé, respecte a l'escenificació del proponent de la moció, jo crec que és millor no caure en el parany de comentar-ho. En aquest sentit, del que serviria, penso, seria per a satisfacció de qui ha tingut a bé escenificar-ho d'aquesta manera, no? –o a malament, en aquest cas.

En qualsevol cas penso que mentre no hi hagi una solució per part del Govern per a aquesta qüestió crec que seria bo que deixessin d'imposar les multes a les persones que han decidit no pagar els peatges, perquè penso que hem fet, o s'ha constituït, una taula de treball, una taula de treball en què busquem solucions, i mentre no es trobin aquestes solucions potser seria bo suspendre la tramitació de les multes. El poble pateix, i en aquest cas crec que convindria no carregar més els ciutadans, que no se'ls imposin més càrregues.

Gràcies, il·lustres diputats, diputades, honorable conseller.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidenta. *Conseller*, diputados, diputadas... *Conseller*, tiene usted cinco segundos si quiere abandonar la sala. Si quiere le puedo dar hasta diez. Porque si ustedes vienen aquí únicamente a escuchar lo que

a ustedes les gusta oír, primero ustedes no entienden lo que significa ser un gobierno. Pero es algo peor: no entienden lo que es la democracia, cosa que algunos venimos comprobando de una forma recurrente desde que tenemos el honor de servir en este Parlamento como representantes públicos. Porque ¿sabe lo que pasa, señor Turull? Perdón, señor Rull. Y el señor Turull también, supongo que piensan lo mismo. (*Remor de veus.*) Y el señor Recoder; les incorporo a la triada capitolina del capitolio. Que algunos no tenemos medios de comunicación que intoxiquen en función de lo que nosotros queremos, ni tenemos a nuestros compañeros sentados en consejos de administración, ni recibimos dinero de subvenciones anónimas, ni recibimos préstamos que no pagamos. Y como no tenemos esto, sino que solo tenemos la palabra, usamos el altavoz que nos dan los ciudadanos para exponer nuestras ideas. Y si a ustedes no les gustan creo que tienen un serio problema, pero no con los diferentes portavoces de esta cámara, sino con su concepción de la democracia, que es muy pobre, por no decir nula.

Entonces, yo, como estaban ustedes un poco jesuíticos, voy a empezar por uno de los mensajes cristianos por excelencia, palabras de Jesús: «La verdad os hará libres.» Porque hay que hablar de la verdad. Abro comillas: «Hicimos donaciones a Convergencia como una inversión de futuro, había que fidelizar al cliente.» Esto sale en el informe policial en relación a las donaciones anónimas a Convergencia Democrática de Cataluña. «Había que fidelizar al cliente.» Claro, lo que pasa es que ese cliente se fideliza con dinero que no es suyo, y cuando uno mira determinadas cosas y mira que, por ejemplo, hay tramos de autopistas que se han pagado 32, 80, 51, 12, 32, 13, 31, 23, 8, 12, 27, veces, cuando uno sabe que esa concesionaria tiene 600 millones de beneficio al año y que ustedes se negaron hace dos semanas a una propuesta de Ciudadans para renegociar los convenios, no para suprimirlos, cosa que nos hubiera parecido muy bien, sino para renegociarlos... ¿Sabe lo que pasa? Que ustedes no se sientan... Decía el señor Bertran: «Siéntense en una mesa a negociar con Abertis.» Es que ustedes solo se sientan con Abertis en la misma mesa..., pero como miembros del consejo de administración. Es cuando ustedes se sientan con Abertis. Y ustedes se sientan con ellos cuando tienen que ampliarles los tramos y las concesiones, y ustedes están sentándose..., y se habrán sentado ya cuando vayan a privatizar Tabasa-Cadí. ¿Sabe por qué? Entre otras cosas porque van a tener ustedes que pagarles el 37 por ciento a Abertis como parte accionarial.

Ustedes ¿esto lo van a explicar algún día? No lo explicarán –acabo, presidenta–, porque para ustedes..., ustedes hacen..., y han utilizado, y van a seguir utilizando, el ventilador del descrédito a todo aquel que sea disidente, cosa que no les honra, les sitúa donde les corresponde. Pero aquellos que somos libres para decir la verdad y exponer con datos, no con interpretaciones, sino con datos contrastables, el mayor agravio que sufren los catalanes, que es que hay una compañía privada que responde a unos intereses privados, que a su vez tiene íntimos vínculos...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

...con un partido político... Acabo, presidenta. Esos datos los tienen que conocer, porque la verdad –la verdad– os hará libres. Eso no significa que no podamos ser multados, porque ustedes van a transgredir la legalidad, no incumpliendo, sino inventándose un código de circulación inexistente. Pero eso un día puede tener algún pago, y ese pago puede ser judicial, no solo por multar a ciudadanos de una forma incorrecta, sino porque algún día se demuestre que algunas decisiones políticas se toman en beneficio de una compañía privada y en perjuicio del conjunto de ciudadanos de Cataluña.

Gracias, presidenta; *conseller*, gracias por permanecer en el hemiciclo; diputados y diputadas...

La presidenta

Té la paraula en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable conseller..., señor Cañas, desde el Grupo Parlamentario Popular le decimos: «Queremos ser libres.» Por lo tanto, queremos saber la verdad. Explíquenos usted la verdad, hágala pública. Si hay delitos, háganlos públicos, o los llevan a la fiscalía. Los queremos saber, queremos conocerlos. Igual ho diem al Subgrup de Solidaritat, que han fet dues interpellacions i les seves intervencions corresponents amb greus acusacions... (*Jordi Cañas Pérez mostra un full a l'orador.*) Pues lo lleva a la fiscalía, señor Cañas, lo lleva a la fiscalía, y nosotros seremos los primeros, si hay pruebas, en exigir responsabilidades, y responsabilidades políticas, como ya hicimos hace dos años en la Comisión de Investigación sobre el Palau de la Música, cuyas investigaciones están empezando a dar resultado con las investigaciones policiales de hoy. Y nosotros somos los primeros que estamos dispuestos a llegar hasta el fondo. Pero a lo que no se vale..., és arribar aquí al faristol i dir per dir, perquè queda molt bé..., s'embruta, però, al final, després de tot, no queda res. Per tant, si hi ha res, si us plau, o ho fan públic i ens en fan partícips tots o van a la fiscalia, o si no quedarà com allò que ens temem que és: una escenificació d'una determinada voluntat política, que, ens ho permetran, nosaltres, aquesta escenificació, ni la compartim ni hi participarem.

Permetin-me que abans de posicionar-me també sobre la moció que ens presenta avui el Subgrup de Solidaritat faci referència al posicionament d'algun grup parlamentari. No em deixa de sobtar, senyor Labandera, que vostès avui es manifestin aquí i s'expressin aquí, ho ha dit textualment, «radicalment en contra de la política tarifària d'aquest Govern». Em dirà vostè quines diferències hi ha entre la proposta que aquest Go-

vern va aprovar el desembre del 2011 i la que l'exsecretari de Mobilitat, senyor Manel Nadal, va presentar al grup de peatges durant l'any 2010? Digui'm quina diferència hi ha. Si vol, jo li avanço la meva resposta: cap ni una. L'única diferència és que el tripartit no es va atrevir a posar-la en marxa, i el Grup de Convergència i Unió sí que la va publicar en forma de decret. Aquesta és la diferència.

I entrem a la moció. La moció ens demana respecte pels ciutadans que no paguen, que no paguen els peatges. Doncs ens permetran que els expressem tot el contrari: el nostre respecte pels ciutadans que compleixen les lleis, que compleixen les normes, que paguen, que paguen els seus impostos i que paguen els seus peatges, que són bastants més i menys sorollosos que els que no ho fan. No ens expressarem institucionalment a favor dels insubmisos en cap aspecte, perquè faríem un mal favor a l'estat de dret, faríem un mal favor al sistema democràtic que tenim i que ens permet expressar les nostres opinions lliurement en aquest Parlament.

I ens agradarà més o menys pagar peatges, o pagar impostos, o pagar més impostos que en altres llocs, i moltes vegades n'hem de pagar més que en altres llocs perquè ho decidim aquí. Ens agradarà més o menys, però si no ens agrada el que intentarem és canviar-ho democràticament, no per la via de la força, no per la via de la insubmissió, no per una via que no compartim.

Tampoc nosaltres serem els que diguem que no s'imposin sancions; no serem els que ho diguem. Tota norma ha de venir acompanyada d'una sanció si s'incompleix aquella norma, perquè si no la mateixa norma perd la seva pròpia força. Si això ho aprovéssim avui aquí al Parlament, perdríem legitimitat davant de la societat. Quina autoritat tindria el Govern per exigir el compliment de normes si el mateix Parlament diu: «No compleixin les sancions que imposen les mateixes normes»?

Vostès diuen que volen reformes legislatives per mantenir l'equilibri econòmic. Sí, nosaltres també volem que es mantingui l'equilibri econòmic. I tant. Però el que no podem fer és canviar ara els criteris de rendibilitat d'acord amb allò que a un subgrup en un moment determinat li passa pel cap perquè políticament li va bé l'escenificació. Ho lamentem, però nosaltres no estarem al seu costat. «Revisar les concessions i també les de l'Estat i expropiar-les.» Sí, sí, al més pur estil Hugo Chávez, per cert.

Nosaltres estem absolutament disposats a reflexionar sobre les autopistes. Però estem disposats a fer-ho, com ja ho hem fet en el passat i ho continuarem fent en el futur, des del Parlament de Catalunya i des del Govern de l'Estat, sempre en el marc d'un estat de dret i sota els principis de legalitat i seguretat jurídica. I per aquests motius el nostre grup votarà en contra d'aquesta moció.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Bé, sembla que als il·lustres diputats no els agrada la meua vestimenta. Doncs, sàpiguen que la gran majoria de la gent no té diners per comprar-se la seva vestimenta (*remor de veus*), sàpiguen que la gent del carrer —la gent del carrer—, molta, té una vestimenta normal. I la segona qüestió que vostès han de començar a aprendre —a aprendre— és que jo també vaig amb la vestimenta de sempre, quan hem fet la campanya del «No vull pagar» el primer de maig o el 20 de maig. I el que a vostès potser no els agrada és que les campanyes entrin aquí, al Parlament de Catalunya, i els diguin a vostès que no estan fent la feina que els pertoca per solucionar els problemes de fons que generen les campanyes que porten a la mobilització de milers de ciutadans al nostre país. Això és el que a vostès no els agrada.

Perquè, des de les seves corbates, senyor Rull, vostè no ha respost a cap de les qüestions que jo li he plantejat, i que aquí anava dient que això era demagògia, que això no es podia dir. Que no és cert que vostès deuen a «la Caixa» 24 milions d'euros? O potser m'he quedat curt. Que no és cert que el senyor Miquel Roca va ser el seu secretari general, i avui és el secretari del Consell d'Administració d'Abertis, que és qui cobra els peatges a Catalunya? Que no és cert que el senyor Salvador Alemany, president d'Abertis, és el principal assessor del senyor Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya? Que no és cert que els exconsellers que van allargar les concessions de les autopistes de peatge a les empreses Abertis són actualment membres del consell d'administració de l'empresa Abertis? Senyor Francesc Homs, senyor Josep Manuel Basáñez, senyor Macià Alavedra, de governs que van allargar les concessions d'aquesta empresa. Que no és cert que el senyor Fèlix Millet i el Palau de la Música està sent investigat i hi ha informes policials que diuen que va desviar diners per finançar les seves campanyes electorals? I això ho diu la policia, això no ho dic jo. Per què no ve a respondre d'aquestes qüestions aquí al faristol del Parlament de Catalunya en lloc de quedar-se en banalitats, en lloc de quedar-se en frases fetes, en lloc de quedar-se en el que sempre es queda la política catalana, que és en l'aparador, que és en el fum però que no resol els problemes?

A vostès els molesta la meua vestimenta, clar, això és el que a vostès els molesta. Perquè a vostès només els molesta la façana, perquè a vostès només els molesta que darrere d'aquesta façana la gent descobreixi quines són les veritables intencions i les polítiques i els interessos i les trames que hi ha, que porten que els ciutadans del nostre país hagin de pagar les hipoteques que han de pagar dels peatges del nostre país, i que després no recuperin els seus estalvis amb una estafa bancària d'aquestes mateixes entitats, que els han deixat a l'estacada per milers de milions d'euros, i que després hi hagi desnonaments perquè aquestes entitats recuperin uns habitatges que després tampoc no llogaran. A vostès tot això els molesta molt, i els molesta que es faci des d'una determinada vestimenta aquí al faristol del Parlament de Catalunya. Doncs, mirin, això és la gent...

La presidenta

Senyor diputat, senyor diputat....

Uriel Bertran Arrué

Aquest és el patiment de la gent, aquest és el patiment de la gent.

La presidenta

Senyor diputat, sobre les esmenes, si us plau.

Uriel Bertran Arrué

Sí. Respecte a les esmenes, doncs, acceptarem les d'Iniciativa, que són esmenes assenyades i que van en la línia del que nosaltres també hem estat defensant. No acceptarem l'esmena del Grup Socialista en el sentit que s'han d'aplicar bonificacions, perquè això el que implica és pagar encara més diners a les concessionàries via fons de l'administració pública. Sí acceptarem l'esmena d'Esquerra Republicana, que defensa les mateixes modificacions i rebaixa de tarifes però sense que suposi cap cost per a l'administració pública i, per tant, això ens sembla molt més assenyat i molt més raonable. I acceptarem una esmena socialista que planteja la renegociació de les concessions i la no privatització de Tabasa i Túnel del Cadí, estem efectivament d'acord amb això.

I, evidentment, no acceptarem les esmenes de Convergència i Unió, no perquè les hagi fet Convergència i Unió i no els agradi la meua vestimenta, a Convergència i Unió, sinó per la qüestió de fons, i és que vostès el que plantegen i el que reconeixen aquí és que encara hi haurà més peatges. Sobre aquelles autovies que ara són gratuïtes, la seva intenció real és aplicar nous peatges perquè, precisament, el que parla és que amb les noves adjudicacions els peatges siguin una mica més justos. D'acord. Doncs, reconeixen dues coses: que els peatges no són justos i que en les noves adjudicacions vostès acabaran de posar peatges en aquelles autovies on ara, per sort, no n'hi ha però que vostès ja s'encarregaran que n'hi hagi perquè els seus amics del Consell d'Administració d'Abertis estiguin ben contents.

Gràcies, senyora presidenta.

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Perdón, presidenta. Por alusiones directas y para pedir la votación diferenciada del punto número 1 de la moción.

La presidenta

Número 1. Trenta segons.

Jordi Cañas Pérez

Sí, brevemente, al señor Santi Rodríguez. Yo le agradezco mucho que usted focalice una parte de su intervención en mi persona, pero, sinceramente, no lo acabo de entender mucho. Porque yo, si quisiera insinuar algo, le diría: «insinúo», pero lo que he dicho ha sido dar datos e informaciones que son públicas, e informaciones policiales. Ya sé que ustedes pertenecen a un partido político que no les gustan mucho las informaciones policiales vinculadas a la corrupción, entre otras cosas porque tienen varias comunidades autónomas donde algunos de sus ex presidentes están y pueden estar y acabar en prisión, y que ustedes, por ejemplo, hacen cosas como indultar a corruptos a cambio de favores políticos. ¿Le suena? Algunos no hacemos eso.

(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Per al·lusions, senyora presidenta. Em reitero en el que he dit en el faristol, i és que, si algú té proves, no es limiti a denunciar-les aquí, en el Parlament, sota una impunitat, sinó que s'adreci a la fiscalia anticorrupció i les aportí per tal que es faci justícia.

Gràcies.

(Roberto Edgardo Labandera Ganachipi demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Sí, senyora presidenta. Per demanar votació separada del punt 1 i el 2, i en el punt 2, votació separada de cada un dels punts.

Gràcies.

(Marc Sanglas i Alcantarilla demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. En tot cas, senyor Rull, cert que hi han inversions que s'han de pagar més enllà. Digui'm quina d'aquestes inversions no havia de fer aquest país per tirar endavant. Que el cost podia haver sigut més barat? Pregunti per què, quan vostès també han tingut possibilitats d'intentar millorar el finançament d'aquest país, per què no ens n'hem sortit. I en tot cas, aquest és el problema del nostre país, també: aquesta manca de finançament que hem de solucionar de totes totes. I si no és a través d'un concert econò-

mic no ens en sortirem i esperem que estiguin a l'alçada de les circumstàncies.

Gràcies.

(Uriel Bertran Arrué demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Bé, fent cas a les recomanacions del senyor Santi... Per al·lusions, si m'ho permet, directes. Fent cas de les recomanacions del senyor Santi Rodríguez, no sé si està al cas que ja hem anat a la fiscalia a denunciar les multes il·legals del Govern de la Generalitat, i que la plataforma «No vull pagar» ha denunciat també a la fiscalia les males pràctiques de l'empresa Abertis, i que el proper 17 de juny desenes de milers de ciutadans es manifestaran als peatges del nostre país, i convidem que s'hi manifestin per dir «no vull pagar» i perquè aconseguim d'una vegada per totes que s'acabin els peatges injustos, abusius, que ja hem pagat desenes de vegades, al nostre país.

Gràcies.

La presidenta

Passarem a la votació de la moció de la següent forma: votarem el primer punt de la moció en primer lloc, i després el segon punt, els quatre apartats per separat.

Passem a votar el primer punt de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 23 vots a favor, 75 en contra i 27 abstencions.

Les esmenes d'Iniciativa per Catalunya han estat acceptades totes? *(Veus de fons.)* Val, doncs primer... *(Pausa. Veus de fons.)* Sí, això ja ho sé. Però llavors tenen la 3 i la 4, no? Un punt 3 i un punt 4, d'acord? *(Pausa. Veus de fons.)* Val, d'acord. Doncs votem del punt 2 l'apartat a; del punt 2 l'apartat a.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 27 vots a favor i 100 en contra.

L'apartat b del punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 75 en contra i 24 abstencions.

L'apartat c del punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 75 en contra i 24 abstencions.

I l'apartat d del punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 27 vots a favor i 100 en contra.

Ara votarem les esmenes número 1 i número 2 incorporades, d'Iniciativa per Catalunya. Número 1 i número 2.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 51 vots a favor i 75 en contra.

I ara votarem l'esmena número 1, número 1 del Grup Socialista, que ha estat acceptada? A veure. La 2? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs, la número 2 del Grup Socialista, la número 2 del Grup Socialista.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 75 en contra i una abstenció.

I no queda res més per votar, no? Doncs... *(Veus de fons.)*

Marc Sanglas i Alcantarilla

Senyora presidenta, el grup proponent ha acceptat l'esmena que havíem presentat, i en tot cas...

La presidenta

L'esmena número 1 d'Esquerra Republicana, que és un nou apartat 3, però també hi havia un nou apartat 3 d'Iniciativa per Catalunya, el nou apartat 4. Per tant, votem l'esmena i després ja es recompondrà. D'acord? *(Pausa.)*

L'esmena d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 75 en contra.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i dotze minuts.